

VİSÂLÎ ALÎ ÇELEBÎ VE MEVLİD'Î

Abdülmevit İSLAMOĞLU*

ÖZET

Visâlî Ali Çelebi XVI. yüzyıl şairlerindendir. Şairin bilinen tek eseri olan *Mevlid*'inden yola çıkılarak adının Ali olduğu ve Kânûnî Sultan Süleymân döneminde yaşadığı şeklinde sınırlı bir takım bilgilere ulaşılabilmektedir. Visâlî'nın "Mevlid-i Fahr-i Kâ'inât Muhammedini'l-Mustafâ" adlı eseri, Hz. Peygamber'in doğumunu, yedi yaşına kadarki çocukluk dönemini ve bu süreçte gerçekleşen bazı mucizelerini konu edinen "mevlid" türünde yazılmış bir eserdir. *Visâlî Mevlidi*'nin bilinen tek yazma nüshası Türk Dil Kurumu Kütüphanesi, Yazma A/99 numarada kayıtlıdır. Büyük çoğunluğu mesnevî nazım şekliyle yazılan *Mevlid*'de tekdüzeligi bozmak ve okuyucunun dikkatini çekmek üzere aralarda kasîde/gazel nazım şekillerinde manzûmelere de yer verilmiştir. Eserde yoğunluklu olarak arûzun *Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün* kalibi kullanılmıştır. Kasîde nazım şekliyle yazılan kısımlarda dil ağırlaşır. Mesnevî şekliyle yazılan bölümlerin ise daha sâde olduğu söylenebilir. Bununla birlikte Arapça-Farsça kelime ve tamlamalar mesnevilerde de varlığını yoğunluklu olarak hissettirir. *Mevlid*'de tamamı Arapça ya da Farsça beyitler de bulunmaktadır. Bu özellikler ve şairin üslup ve şiir sahasındaki kudreti göz önüne alındığında eserin sâde ve akıcı olmadığı söylenebilir. *Mevlid*'in Hz. Peygamber'in çocukluk döneminde aniden sona ermesi, eserin yarılm kıldığı izlenimini uyandırmaktadır. Buna rağmen eser mevlid türünde yazılmış diğer metinlerle kıyaslandığında 1715 beyit ile hacimli eserler kategorisinde yer almaktadır. Bu makalemizde Visâlî Ali Çelebi'nin *Mevlid'i* hakkında şekilsel ve muhtevâya yönelik bazı bilgiler verildikten sonra, eserin tespit edebildiğimiz tek nüshasının transkripsiyonlu metni sunulacaktır.

Anahtar Kelimeler: Visâlî Ali Çelebi, Mevlid, Hz. Muhammed.

VISALÎ ALÎ ÇELEBÎ AND HIS MAWLID

ABSTRACT

Visali Ali Çelebi is one of the XVIth century poets. On the basis of the poet's work, limited information of his life can be reached. Of this kind of information is that Visali's name was Ali and he lived in the time of Suleiman the Magnificent. Poet's work entitled "Mevlid-i Fahr-i Kâ'inât Muhammedini'l-Mustafâ" is a work composed in the form of mawlid that dealt with the birth of the Prophet, his childhood until seven years of age and some miracles taking place in this period. The only known manuscript copy of *Visali Mevlidi* is recorded in Türk Dil

* Yrd. Doç. Dr. Ankara Üniversitesi İlâhiyat Fakültesi Türk-İslâm Edebiyatı, El-mek: islamoglu@gmail.com

Kurumu Kütüphanesi, manuscript A/99 numbered. Though the mawlid most of which was written in the masnawi form of verse, in order to avoid monotony and catch the attention of readers, the verses in the form of qasida/gazel were interspersed throughout text. In the work, intensely, *Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün* aruz prosody was used. In the parts written in verse, the language becomes more difficult. It can be said that in the parts written in the form of masnawi, a plainer language is used. Nevertheless, Arabic-Persian words and phrases are also seen in the Masnawis. In the Mawlid, there also existed completely Arabic or Persian verses. Considering these features, poet's style and his power in the field of poetry, it can be said that the work is not simple and fluent. The fact that Mawlid was suddenly finished in the childhood period of the Prophet gives the impression that the work was left half finished. However, when the work is compared with other texts written in the form of mawlid, with 1715 verses, it can be categorized among the voluminous works. In this article, after giving some information about the form and contents of Visâlî Ali Çelebi's Mawlid, the transliterated text of the only copy of work we could find so far has been presented.

Key Words: Visâlî Ali Çelebi, Mawlid, Prophet Muhammat.

Hz. Peygamber'in doğumu ve bu süreçte gerçekleşen mucizeleri başta olmak üzere, mirâc hâdisesinden, hayatının çeşitli safhalarından ve vefâtından bahs eden mevlidler, İslâmî Türk edebiyatında en çok ürün verilen türlerden birisidir.¹ Bu türe ait eserler, halk tarafından çokça rağbet görmüş ve evlerde başucu kitabı hâline gelmiştir. Ancak bu durum alanda yazılan bütün eserler için geçerli olmamış; mevlid edebiyatının zirvesi olarak kabul edilen Süleyman Çelebi'nin *Vesileti 'n-Necât'*ı ya da Şemseddîn Sivâsî'nin *Mevlid'i*² gibi bazı eserler daha fazla rağbet görürken, bazıları daha arka planda kalmıştır. İşte adını çok duyuramamış bu eserlerden birisi de Visâlî Ali Çelebi'nin *Mevlid'i*dir.

Visâlî Ali Çelebi XVI. yüzyılda yaşamış "Mevlid-i Fahr-i Kâ'inât Muhammedini'l-Muştâfa" isimli eseriyle kendisinden haberdar olduğumuz bir mevlid şairidir. Visâlî'nin hayatına dair -görebildiğimiz kadariyla- kaynaklarda açık/kesin bir bilgi bulunmamaktadır. Şairle ilgili olarak ancak eserinden yola çıkarak sınırlı bir takım bilgilere ulaşabilmekteyiz. Buna göre şair, isminin Ali olduğunu

Na'tüniçün 'Alî ne-lâyıkdur

Ne disün şemse zerre-i eşbâh (198. beyit)³

beytiyle belirtirken "Visâlî" mahlasıyla okuyucudan bölüm sonlarında duâ talebinde bulunmaktadır:

¹ Hasan Aksoy Türkçe'de kaleme alınan mevlidlerin sayısının 200 civarında olduğunu ifade etmektedir. Bkz.: Hasan Aksoy, "Mevlid-Türk Edebiyatı", *Türkiye Diyanet Vakfı İslâm Ansiklopedisi*, c. 29, Ankara 2004, s. 482-484. M. Fatih Köksal ise mevlid sahasında son zamanlarda yapılmış önemli ve kapsamlı bir çalışma olan *Mevlid-nâme* isimli eserinde, Türkçe mevlid müellifi sayısını 123 olarak tespit etmiştir. Köksal, bazı şairler birden çok mevlid yazdıklarını için bu sayının, mevlid değil, mevlid müellifi sayısı olduğu hususunu da özellikle belirtmiştir. Bkz. M. Fatih Köksal, *Mevlid-nâme*, Türkiye Diyanet Vakfı Yayınları, Ankara 2011, s. 8.

² Bu iki eser üzerinde yapılmış doktora çalışmaları için bkz.: Necla Pekolçay, *Türkçe Mevlid Metinleri*, İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi, Yayımlanmamış Doktora Tezi, İstanbul 1950; Hasan Aksoy, *Şemseddîn Sivâsî, Hayatı, Eserleri ve Mevlidi: Tenkitli Neşir*, Marmara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yayımlanmamış Doktora Tezi, İstanbul 1984.

³ Visâlî Ali Çelebi, *Mevlid-i Fahr-i Kâ'inât Muhammedini'l-Muştâfa*, Türk Dil Kurumu Kütüphanesi, Yazma A/99, vr. 7a.

*İhudā ol kişiye çok 'izzet itsün
Vişâlîcün diye Haķ râhmet itsün⁴*

“Visâlî Ali Çelebi” adı ise *Mevlid*’in başında eserin adının belirtildiği “Hâzâ Kitâbu Mevlidi Fahri’l-Kâ’înât Muhammedîni’l-Muştâfâ ‘Aleyhi’s-Şalâtü ve’s-Selâm li-Mevlânâ ‘Alî Çelebi el-Visâlî” şeklindeki başlık içerisinde yer almaktadır.

Visâlî’nin Kânûnî Sultân Süleymân dönemi şairlerinden olduğu, bu itibarla da XVI. yüzyılda yaşamış olduğu bilgisi de yine eserden yola çıkarak ulaşabildiğimiz bilgilerdendir. Şair “Hâzâ fî-Nâ’tî s-Sultân Lâ-zâle fî-Sâltanatihî ilâ-Âhiri’z-Zamân” başlığı ile Padişah için

*Berr ü bahîr ehline şâhen-şâhdur
Ya‘nî kim Sultân Süleymân şâhdur (230. beyit)⁵*

beytinin de yer aldığı yirmi beyitlik bir kaside kaleme almış; Sultân Süleymân’ı adaleti, cesareti ve cömertliği gibi yönleriyle överken düşmanlarına karşı muzaffer olması duasında bulunmuştur.

Kaynaklara bu bilgiler ışığında bakıldığına Visâlî mahlaslı bazı şairlere rastlanır. Ancak - tespit edebildiğimiz kadarıyla- bunlardan hiçbirisinin adı Ali olarak belirtilmemektedir. Kezâ bu şairlerden “Mevlid” yazdığı ifade edilen herhangi birisi de bulunmamaktadır.⁶ Bu itibarla şairimizin kaynaklarda adı geçen bu Visâlî’lerden birisi olup olmadığı hususunda kesin bir bilgiye ulaşmak mümkün değildir.⁷

Visâlî Ali Çelebi’nin *Mevlid*’inin bilinen tek yazma nüshası Türk Dil Kurumu Kütüphanesi, Yazma A/99 numarada kayıtlıdır.⁸ Eser, kahverengi meşin bir cilt içerisinde 47 yapraktan oluşmaktadır. 203x150 (153x97) mm. ebadında, âharlı, açık sarı renk kâğıt üzerine, çift sütuna 19 satırlı harekeli nesihle yazılmıştır. Konu başlıklarında kırmızı, metinde siyah mürekkep kullanılmıştır. Sayfalar kırmızı mürekkepe mucedveldir.

Visâlî’nin *Mevlid*’i 1715 beyitten oluşmaktadır. Türün diğer örnekleri göz önüne alındığında eser “uzun mevlidler” grubuna girmektedir.⁹ *Mevlid*’in büyük bir bölümü mesnevî nazım şekliyle yazılmıştır. Bunun yanında tekdüzeligi bozmak ve okuyucunun dikkatini çekmek üzere aralarda kaside/gazel nazım şekillerinde manzûmelere de yer verilmiştir.¹⁰

⁴ Eserde “Visâlî” mahlasının geçtiği beyitler için bkz.: 77, 104, 645, 919, 991, 1084, 1140, 1202, 1242, 1333, 1381, 1494, 1544, 1589, 1637, 1699, 1715. beyitler.

⁵ Visâlî Ali Çelebi, *Mevlid-i Fahr-i Kâ’înât Muhammedîni’l-Muştâfâ*, vr. 7b.

⁶ Bkz.: Halûk İpekten vd., *Tezkirelere Göre Divan Edebiyatı İslimler Sözlüğü*, Kültür ve Turizm Bakanlığı Yayımları, Ankara 1988, s. 530-531. Burada Visâlî mahlasını kullanan altı şaire yer verilmiştir. Bunların dışında başka eserlerde de Visâlî mahlaslı şairler zikredilmekle beraber, *Mevlid* sahibi olduklarına dair herhangi bir kayda rastlanmaz.

⁷ Şairin kimliği ile ilgili tartışmalar Hasibe Mazıoğlu ve Osman Tûrer'in ilgili makalelerinde yapıldığı için burada ayrıntılara girilmeyecektir. Konuya ilgili değerlendirmeler için bkz.: Hasibe Mazıoğlu, “Türk Edebiyatında Mevlid Yazar Şairler”, *Türkoloji Dergisi*, VI. cilt, 1. sayı, Ankara 1974, s. 31-62; Osman Tûrer, “Visâlî Ali Çelebi ve Tasavvûf Mevlidi”, *Türk Kültürü Araştırmaları*, Yıl: XXV, Ankara 1987, s. 170-172.

⁸ Eser üzerinde iki bitirme tezi ve Osman Tûrer'in yayınlanmamış bir metin çalışması bulunmaktadır. Bkz.: Nebahat Pabuçcu, *Visâlî-Mevlid-i Şerîf*, Ankara Üniversitesi DTCF Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü, Ankara 1970; Mahmut Kaplan, *Ali Çelebi el-Visâlî-Mevlid*, Hacette Üniverstitesi SİBF Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü, Ankara 1978; Osman Tûrer, *Visâlî Ali Çelebi-Mevlid-i Fahr-i Kâinât Muhammed Mustâfâ (A.S.S.)*. (Bu çalışma Ankara Üniversitesi İlâhiyat Fakültesi Kütüphanesi’nde bulunmaktadır.) Söz konusu çalışmalar yayınlanmamış olduklarından bilim dünyasının erişiminden uzak oldukları ortadadır. Ayrıca çalışmalar üzerinde yaptığımız incelemeler neticesinde, metnin yeniden okunarak transkribe edilmesi gerekliliği ortaya çıkmıştır. Bu çalışma böyle bir gerekliliğin ürünüdür.

⁹ M. Fatih Köksal, Türk edebiyatında yazılan mevlidleri uzunluklarına göre üç grupta toplamanın mümkün olduğunu ifade etmektedir. Buna göre beyit sayısı 500'e kadar olanları “kısa mevlidler”, 500-1000 beyit arasında olanları “orta uzunlukta mevlidler”, daha hacimli olanları ise “uzun mevlidler” olarak değerlendirmek mümkündür. Bkz.: Köksal, *Mevlid-nâme*, s. 26.

¹⁰ Eserin 58-82, 187-201, 253-269, 816-828, 1440-1450, 1521-1531, 1581-1589, 1695-1699. beyitler arasında yer alan kısımlarında kaside/gazel nazım şekli kullanılmıştır.

Eserde kullanılan aruz kalıpları beyit numaraları ile birlikte aşağıdaki gibidir:

Fâ 'ilâtün Fâ 'ilâtün Fâ 'ilün (1-57, 83-186, 202-252, 270-815, 829-1439, 1451-1520, 1532-1580, 1590-1715. beyitler)

Mef'ûlü Fâ 'ilâtü Mefâ 'îlü Fâ 'ilün (58-82. beyitler)

Fe 'ilâtün Mefâ 'îlü Fe 'ilün (187-201. beyitler)

Mef'ûlü Mefâ 'îlü Mefâ 'îlü Fe 'ûlü (253-269. beyitler)

Fâ 'ilâtün Fâ 'ilâtün Fâ 'ilâtün Fâ 'ilün (816-828. beyitler)

Mefâ 'îlü Mefâ 'îlü Fe 'ûlü (1440-1450. beyitler)

Mefâ 'îlü Fe 'ilâtün Mefâ 'îlü Fe 'ilün (1521-1531. beyitler)

Mefâ 'îlü Mefâ 'îlü Mefâ 'îlü Mefâ 'îlü (1581-1589. beyitler)

Buradan da anlaşılacağı üzere *Mevlid*'de yoğun olarak kullanılan kalıp, Mevlânâ'nın *Mesnevi'si*, Âşık Paşa'nın *Garîb-nâme'si* ve Süleyman Çelebi'nin *Vesîletü 'n-Necât'* gibi pek çok mesnevîde örneğini bulduğumuz, Türk edebiyatında en çok kullanılan kalıplardan olan *Fâ 'ilâtün Fâ 'ilâtün Fâ 'ilün*'dür.

Visâlî Ali Çelebi'nin kasîde/gazel nazım şekilleriyle yazdığı manzûmelerde ağır bir dil kullandığı görülür. Mesnevîlerde ise dil nisbeten sâdeleşir. Bununla beraber Arapça-Farsça kelime ve tamlamalar, mesnevî şekliyle yazılan kısımlarda da dikkat çeken düzeydedir. *Mevlid*'de tamamı Arapça ya da Farsça beyitler de bulunur. Eser incelemişinde Visâlî'nin orijinal bir üslûba ya da üstün bir şiir kudretine sahip olduğu söylenemez. Tüm bu özellikleriyle *Visâlî Mevlidi*'nin kolay anlaşılabilir ve akıcı bir eser olmadığı ifade edilmelidir.

Visâlî'nin *Mevlid*'ine dair bir makale kaleme almış olan Sayın Osman Tûrer'in de belirttiği üzere eser, yarı kalmış/tamamlanmamış bir görünüm arz etmektedir. Tüm metin boyunca Hz. Peygamber'in hayatı hakkında ince detaylar veren eser, Hz. Peygamber'in çocukluk döneminde, henüz yedi yaşında iken aniden bitmektedir. Hayatının bundan sonraki safhaları ya da vefatıyla ilgili herhangi bir bilgi verilmemiği gibi, bir "tertip husûsiyeti" olan ve eserlerin sonunda yer alması gelenek hâlini alan "Hâtime" bölümü ve bu anlamda nasihat, münâcât ve duâ gibi alt başlıkların bulunmayışı eserin tam bir *Mevlid*'in eksik bir nüshası ya da bir sebeple tamamlanamamış bir *Mevlid* olması ihtimallerini güçlendirmektedir.¹¹

Mevlid'in muhtevâsı ise özetle şu şekildedir:

Eser, "eûzü besmele" ile başlamaktadır. 1-9. beyitlerde Fâtiha Sûresi'nin tamamı iktibasta bulunularak aktarılır. Bu kısımdan sonra "Tehîd" bölümü yer alır. Yüce Allah bir ve tek tektir. Herkes ve her şey O'na muhtaçtır; O ise hiç kimseye ve hiçbir şeye muhtaç değildir. Doğmamış ve doğrulmamıştır. Yaratılmış olan her şey Cenâb-ı Hakk'ın varlığına işaret etmektedir. Ebedî mutluluğa erişmek isteyen kişi ölmeden önce ölmelidir. Her şey yok olacak; ancak Allah'ın vechi bâkî kalacaktır. Bu nedenle sahip olunan her şey O'nun rızası doğrultusunda harcanmalı; infâk edilmelidir (10-57).

Mesnevî nazım şekliyle yazılan bu kısımdan sonra kasîde nazım şeklinde bir tevhîd daha yer alır. Karanlıklar Yüce Allah'ın nûruyla aydınlığa kavuşur. Ay ve güneş O'nun emriyle dönüp dururlar. Kâinâttaki her şey O'nun hidayet güneşî ile vücut bulmuştur. Ağaçlar kalem, yaprakları

¹¹ Bu durum ile ilgili olarak Tûrer şöyle demektedir: "Eseri tamamlamaya müellifin ömrünün elvermemiş olması en kuvvetli ihtimal durumundadır. Ancak şimdilik tek nûsha olarak bilinmesine rağmen, belki de ileride tam nûşhanın bulunabileceği, bulunmasa bile bu nûşhanın tam olan bir nûşhanan istinsah edilmesi sırasında müstensihin maruz kaldığı herhangi bir sebep yüzünden eksik kalmış olabileceği asla akıldan çıkarılmamalıdır." Bkz.: Tûrer, "Visâlî Ali Çelebi ve Tasavvufî Mevlidi", s. 183.

kâğıt olsa Cenâb-ı Hakk'ı vasfetmekten âciz kalacaktır (58-82). Bu kısımdan sonra “Fi'l-Münâcât ve 'Arzî'l-Hâcât” başlığı yer almaktadır. Şair burada Yaraticının verdiği nimetlerden bahsetmekte; yüce ve mukaddes değerler hürmetine kendisini bağıtlamasını, gönlünü mamur kılarak cennetine kabul etmesini dilemektedir. Bu bölüm Âlemlerin Rabbi'ne hamd edilerek son bulmaktadır (83-132).

133-201. beyitler arasında Hz. Peygamber'in övgüsüne ayrılmış iki manzûme (na't) bulunmaktadır. Bu kısımda Resûlullâh'ın bedenen ve rûhen yaratılışındaki üstünlükler anlatılarak yüce ahlâkî övülmektedir. Bu bölüm şairin Livâ-i Hamd'e sığınma isteğini dile getirişile sona erer. 202-221. beyitler Hz. Ebûbekir, Hz. Ömer, Hz. Osman ve Hz. Ali ile Peygamberimizin torunları Hz. Hüseyin ve Hz. Hasan'ın öne çıkan özelliklerinin dile getirilerek övüldüğü bölümdür. Bundan sonra padişah övgüsü gelmektedir. Kânûnî Sultân Süleymân bu kısımda adaleti, kahramanlığı, hükümrân oluþu, düşmanlarına korku salışı vb. yönleriyle dile getirilir (222-241).

On bir beyitlik Sebeb-i Te'lif kısmında (242-252) şair, bir sabah gâipten bir ses duyduğunu ve bu sesin kendisine gaflet uykusundan uyanarak etrafına ibret nazarıyla bakması gerektiğini söylediğini aktarır. Eserin yazılış hikâyesi işte bu hâdiseye dayanmaktadır. Bu kısmı, “Kâſde-i 'İbret” başlıklı on yedi beyitlik bir kaside takip eder (253-269). “Küntü kenz” rivâyeti üzerinde durulduktan ve Hz. Peygamber'in nûrunun yaratılması bahsine giriş yapıldıktan sonra (270-325) “Der-Tafsîl-i Mevlid-i Rûhânî”¹² bölümüne geçilir. Yaratılan ilk şey Resûlullâh'ın nûrudur. Hz. Peygamber maddeten ve manen kemâl üzere yaratılmış; ahlâkî hamîdeyle donatılmıştır. Bu nûrun geçmesi gereken on iki perde bulunmaktadır. Bunlar kudret, azamet, minnet, rahmet, saâdet, kerâmet, hidâyet, nübûvet, heybet, şefâat, şükür ve secede perdeleridir. Bu perdeleri geçerek yüce mertebelere ulaşan bu nûrdan Cenâb-ı Hak bir cevher yaratmış ve nazar kılarak onu iki parçaya ayırmıştır. Bu cevherin bir parçasından su, diğerinden ise arş, kûrsî, levh, kalem, cennet, güneş, ay, yıldızlar, hûrfler ve melekler meydana gelmiştir. Yeryüzü, gökyüzü ve bunların dışında var olan her şey işte bu nûrdan yaratılmıştır (326-431). Hz. Peygamber'in nûru önce Hz. Âdem'e ve diğer peygamberlere; Abdümenâf ve Hâşim'e, dedesi Abdülmuttalib'e ve nihayetinde babası Abdullah'a kadar intikâl etmiştir (432-645).

Pek çok kişi kızını kendisiyle evlendirmek isterken Peygamberimizin babası Abdullah, mütevâzi bir ailenin kızı olan Âmine Hatun ile evlenmiştir (645-695). Bu evlilik neticesinde Âmine Hatun Hz. Peygamber'e hâmile kalmıştır. Bu mübârek gecede Cebrail (a.s.) Yüce Allah'ın emriyle Ka'be'ye inmiş ve bu gece yapılacak duaların kabul olacağı müjdesini vermiştir. Bu hamilelik sebebiyle yer-gök aydınlanmış, melekler Âmine Hatun'un hamileliği boyunca Hz. Peygamber'e salât ve selâm getirmişlerdir. Bu esnada Efendimizin babası ticaret için Yesrib'e gitmiş ve orada vefat etmiştir. Hz. Peygamber daha doğmadan yetim kalmıştır (696-786).

Nihayet 12 Rebîü'l-evvel Pazartesi günü Hz. Peygamber dünyayı teşrif etmişlerdir. Bu doğuş ile cennetin kapıları açılmış; yeryüzü ve gökyüzü güzel kokularla dolmuş; İblis, Lât ve Menât hapsedilmiştir. Bir melek Âmine Hatun'un yanına gelerek vaktin geldiğini ve Yüce Allah'a teveccûh etmesini bildirmiştir. Hz. Peygamber'in doğumuya cihan şeref bulacak; hak dîni o getirecek, bâtil dînler ise yok olup gidecektir.

Bu gece olup bitenleri Âmine annemiz bizzat kendisi nakletmektedir. Buna göre o gece kendisi evde yalnız başınadır ve Cenâb-ı Hakk'a münâcâttâ bulunarak yalvarmakta; yapacağı doğum için yardım dilenmektedir. Bunun üzerine bir ses duyar. Bu ses kendisine doğuracağı çocuğun Allah'ın habîbi olacağını müjdelemektedir. Gönlüne bir ferahlık gelerek rahatlayan Âmine annemiz evin tavanından giren bir nûrun doğuyu ve batıyu kapladığını görür. Melekler havaya bir

¹² Osman Tûrer ilgili makalesinde Visâlî'nin "mevlid hâdisesi"ni tasavvufî ve rûhânî bir bakış açısı ile ele aldığıını ifade etmektedir. Bu tespitini delillendirirken ise eserde, "Mevlid-i Rûhânî" başlığını taşıyan ayrı bir bölümde yer verilmiş olmasını ve burada "Nûr-ı Muhammedî" konusunun ve onun Hz. Muhammed (s.a.v.)'e gelinceye kadar geçirdiği intikal safhalarının uzun uzadıya anlatılmış olmasını göstermektedir. Nitekim Tûrer, makalesinin başında da Visâlî'nin eserini "Tasavvufî Mevlid" olarak nitelendirmiştir. Bkz.: Tûrer, "Visâlî Ali Çelebi ve Tasavvufî Mevlidi", s. 169, 170, 183.

döşek sererler. Bu arada duvar yarıılır ve dört hatun odaya girer. Bunlar Havvâ, Hâcer, Âsiye ve Meryem annelerimizdir ve hepsi doğacak çocuğun eşsizliği ve kıymeti konusunda Âmine'yi müjdelemektedir. Melekler gökten üç alem indirmiş ve bunları Ka'be'ye, şarka ve garba dikmişler; ellerinde cennet nimetleriyle dolu tabaklarla Âmine'ye ikrâmda bulunmuşlardır... Sonunda kutlu doğum gerçekleşir.

Melekler bir leğen getirerek Hz. Peygamber'i yedi kez yıkarlar. Rıdvân isimli melek Peygamberimizin sırtına nübüvvet mührünü basar ve kendisine peygamberlerin sonuncusu olduğu bildirilir. Tüm bunlardan sonra melekler tazîm ve tekrîm içerisinde ayrılırlar (787-991).

*Mevlid'*ın bundan sonraki kısmında Hz. Peygamber'in doğumuyla beraber meydana gelen mucizeler aktarıldıktan sonra, Abdülmuttalib'in torunu görmeye gelmesi ve Hz. Peygamber'e "Muhammed" isminin verilmesi bahsine geçilir. Dedesi torunu için yedi gün boyunca kutlamalar yapar, ziyafetler verir. Onun doğumuyla her taraf şenlenir; etrafa bereket yağar.

Hz. Peygamber dönemin âdetlerine uygun olarak Halîme isminde bir sultaneye verilir. Bu esnâda da olağanüstü pek çok hâdise yaşanır. Halîme Hz. Peygamber'i alarak Benî Sa'd iline götürür. Onun gelişiyile kîlîk ortadan kalkar; Cenâb-ı Hak o yöreyi nimetleriyle zengin kılar. Halîme ve eşi Hâris'in evleri artık bir şîfâ yuvasıdır. Halîme'nin aktardığına göre Hz. Peygamber daima misk gibi kokar, elbiseleri hiç kirlenmez, boş şeylerle uğraşmayı sevmez. Yine bu dönemde iki melek gelerek Peygamberimizin göğsünü yarmışlar ve kalbini yıkayarak temizlemişlerdir. Hz. Peygamber'in göğsünü kapatarak göklere doğru yükselen melekler artık kendisinin dünyaya ait hazlardan, kötü düşüncelerden arınmış biri olduğunu bildirmiştir.

Halîme, Hz. Peygamber'e birilerinin zarar vermesinden korkar ve onu ehlîne vermek üzere Mekke'ye gelir. Bu sırada Hz. Peygamber yedi gün süreyle kaybolur. Sonunda dedesi Abdülmuttalib onu Tihâme vadisinde bulur ve Mekke'ye geri getirir. Mekke ahalisi Peygamberimizi karşılar ve güneş gibi parlayan yüzüne bakarak onu hayranlıkla överler.

Peygamberimiz bir gün Ka'be'ye dedesinin yanına gider. O sırada orada bulunanlardan biri onu putlara götürmek isterse de dedesi buna karşı çıkar ve onun seçilmiş özel biri olduğunu söyler. Hz. Peygamber bunun üzerine Ka'be'nin örtüsünden tutarak "yeri, göğü ve tüm kâinâtı yaratılanın her şeyi bilen, gören, bir ve tek olan Allah olduğunu, O'nun dilediğine sonsuz nimetler vererek şerefleştirdiğini; dilediğini ise hakîr ve zelîl kıldığını" söyler. Bu sözler daha önce işitilmiş, bilinen sözler değildir. Bu nedenle de orada bulunan ve bunları iştenlerin ona karşı sevgileri bir kat daha artmıştır. (992-1494).

*Mevlid'*ın bundan sonraki kısmında beş yaşındaki Hz. Peygamber'in yedi samimi arkadaşıyla beraber halası Âtike'nin evine gelmesi ve burada kuru bir hurma ağacının mucize eseri olarak meyve vermesi anlatılır. Bu mucizeyi duyan Mekke halkı koşarak bu hurma ağacını görmeye gelmiştir (1495-1544). Bu olağanüstü olay, Hz. Peygamber'e duyulan sevgiyi daha da arttırırken, Ebû Leheb hasedinden ne yapacağını bilemez hâle gelmiştir.

Abdülmuttalib yilda bir defaya mahsus olmak üzere bir divan kurmakta; kendisi için serilen bir kilimin üzerine oturarak çevreden gelen zengin-fakir herkesi ağırlamakta; idarî işlerini böylece yürütmemektedir. İşte böyle bir gün Abdülmuttalib'in bütün oğullarının da hazır bulunduğu bir sırada Peygamberimiz Harem kapısından içeriye girer. Onu karşılayan Ebû Tâlib, kendisinden Abdülmuttalib için hazırlanan kilime geçip oturmasını ister. Peygamberimizi gören halk, güzelliği karşısında büyüleren ve övgü dolu sözlerle onu yükseltir. Bu durum karşısında iyice sınırlenen Ebû Leheb kıskançlık içerisinde Hz. Peygamber'in ellerinden tutarak onu oturduğu yerden kaldırır ve hakaretlerde bulunur. Bu olaya çok üzülen Peygamberimizin gözleri dolar. Melekler bu durumu Cenâb-ı Hakk'a arz ettiklerinde, Allah (c.c.) onlara Hz. Peygamber'in ilim, hilim ve edeble donatıldığını, kendisine Kur'ân-ı Kerîm verileceğini ve "tebbet yedâ" ile Ebû Leheb'in hak ettiği cezayı alacağını bildirmiştir. Hz. Peygamber'i ağlarken gören dedesi bu durumun nedenini

öğrendiğinde Ebû Leheb'i cezalandırmış ve oğullarına dönerek Ebû Leheb'i artık oğlu olarak kabul etmediğini, kendilerinin de ona kardeş dememelerini emretmiştir. Nitekim orada bulunan herkes de ona lanet etmiştir (1545-1637).

Hz. Peygamber yedi yaşına geldiğinde Abdülmuttalib Hz. Peygamber'i o yörede ün yapmış bir müallime götürür ve torununa hocalık yapmasını ister. Ancak aynı gün bu yapılanın hata olduğu; zira Hz. Peygamber'in bu hocadan öğrenecek hiçbir şeyinin olmadığı anlaşılır. Abdülmuttalib ilmi, izâni ve faziletinden bî-haber oldukları için torunundan özür diler.

Bu olay herkes tarafından duyulmuş; Hz. Peygamber karanlıklarını aydınlatan bir güneş misâli her tarafa ışık saçmış; gönüllerde taht kurarak herkes tarafından itibar görmüştür.

Bütün bu anlatılanlar yüce bir ahlâk üzere olan Hz. Peygamber'in övgüsü (na'tı) sadedindedir. Cenâb-ı Hak tarafından övülen böyle bir insan ne kadar anlatılırsa anlatılsın yine hakkıyla tasrif edilemeyecek; övgüsü lâyıkıyla yerine getirilemeyecektir. Onun medhi, ucu bucağı bulunmayan sonsuz bir umman misâli, erişilemez, güç yetirilemez bir mâhiyettedir.

Salât ve selâm Hz. Muhammed (s.a.v.)'in üzerine olsun. Cenâb-ı Hak, "Allah Visâlî'ye rahmet etsin" diyenlerin değerini yükseltsin; onlara ikrâmlarda bulunsun (1638-1715).

Visâlî Mevlidi'nin şekil ve muhteva özellikleri hakkında verdigimiz bu bilgilerden sonra eserin transkripsiyonlu metnini sunabiliyoruz.

KAYNAKÇA

AKSOY Hasan, "Mevlid-Türk Edebiyatı", *Türkiye Diyanet Vakfı İslâm Ansiklopedisi*, c. 29, Ankara 2004, s. 482-484.

İPEKTEN Halûk vd., *Tezkirelere Göre Divan Edebiyatı İsimler Sözlüğü*, Kültür ve Turizm Bakanlığı Yayıncıları, Ankara 1988.

KÖKSAL M. Fatih, *Mevlid-nâme*, Türkiye Diyanet Vakfı Yayıncıları, Ankara 2011.

MAZIOĞLU Hasibe, "Türk Edebiyatında Mevlid Yazan Şairler", *Türkoloji Dergisi*, VI. cilt, 1. sayı, Ankara 1974, s. 31-62.

TÜRER Osman, "Visâlî Ali Çelebi ve Tasavvûfî Mevlidi", *Türk Kültürü Araştırmaları*, Yıl: XXV, Ankara 1987.

VİSÂLÎ ALÎ ÇELEBÎ, *Mevlid-i Fahr-i Kâ'inât Muhammedî'l-Mustafâ*, Türk Dil Kurumu Kütüphanesi, Yazma A/99.

Hâzâ Kitâbu Mevlidi Fahri'l-Kâ'înât Muhammedini'l-Muştâfâ 'Aleyhi's-Şalâtü ve's-Selâm li-Mevlânâ 'Alî Çelebi el-Vîşâlî.

1. Evvelâ Allâh'a ta'vîz olsa râh (1b)
Ola şeytân-ı racîm anda tebâh
2. Dinse bi'smi'llâhi'r-Râhmâni'r-Râhîm
Keşf olur envâr-ı esrâr-ı 'Alîm
3. Dinse hem "el-hamdü li'llâhi" yakîn
Feth olur meknûn-ı "Rabbi'l-'âlemîn"
4. Kim o "Râhmânu'r-Râhîm" Allâhdur
Yevm-i dînün mâlikî ol şâhdur
5. Saña dirler cümle ekvân iy Mu'în
Dâyimâ "iyyâke na'bud nestâ'în"
6. Her biri dirler maķâl-i "ihdinâ"
Tâ şîrâṭ-ı müstâkîm ola hûdâ
7. Sol şîrâṭı eyle in'âm iy Hûdâ
K'iyuledün ebrâruña anı 'atâ
8. Ola "mağdûbun 'aleyhîm" râhı sed
Dahi silki "dâllîn"ûn iy Şamed
9. El açup dirler bu demde hâzî'în
Minke ned'û yâ İlâhî âmîn

Fî-Tevhîdi'z-Zât ve Temcîdi's-Şifât.

10. Pes ne dinsün ol vücûd-ı bâhire
Künhine irmez 'ukûl-i ķâşira
11. İsm-i zâtîdur "huva'llâhu Aḥad"
Vahdet-i şîrf oldur "Allâhu's-Şamed"
12. "Lem-yelid lem-yûled" evşâfi yakîn
Aña küfv olmadı bir ferd âferîn
13. Pây-ı 'arşîna cihân olmaz sevâ
Kanda zâtî kim " 'ale'l-'arşî'stevâ "

14. Āfitāb-ı zâtına k'olmaz esîr
Zîhn ü hâricde aña yokdur naâzîr

15. Kânı zâtîcün taşavvurda cihât
Tâ taşavvurdan hüveydâ ola zât

16. Kâyinâtuñ vüs'1 yokdur hîç aña
Kâlb-i 'âşîkdur meger yok mâ-'adâ (2a)

17. Kâlb-i 'âşîk şâhidü'l-lâhdur
Kâlb-i 'âşîk aña manzâr-gâhdur

18. Kâlb-i 'âşîk aña mûlk-i müsterî
Bunı dir manzûku'l-lâh işterî

19. Kâlb-i 'âşîk hâmr-ı hûbdan müstekir
Münzâbiت olmaz "fe-hel min-müddekir"

20. Bî-nîşândur lîk bu kevn ü mekân
Varlığına dâldür anuñ 'ayân

21. Naâş-ı 'âlem nûrına nisbet hâyâl
Kim vücûdîdûr anuñ yokluğâ dâl

22. Âsumân ser-geşte-i envâridur
Bu zemîn âlûde-i esrâridur

23. Âfitâb-ı şun' ina mihrile mâh
Zerrelerdûr her biri bî-iştibâh

24. Nâr nûrı hasretinden dil yakâr
Hâk vâlih başına yarlar yıkar

25. Âb rûyîndan yüz urur yirlere
Bâd âh eyler varırsa her yire

26. Âb-ı telh ü 'azbi cem' eyler revân
Var arada "berzâhun lâ-yebgîyân"

27. Beyzâyi beyzâ iken bebğâ ider
Feyz-ı cûdîndan yedi beyzâ ider

28. Yaş ağaçdan gâh nâr ızhâr ider
Gâh nârı ravzâ-i gül-zâr ider

29. Nîşden virür müşaffâ şehd o Rab
Kandı neyden kuri ağaçdan rutab

30. Gāh ḥāk-i pāy-ı cism-i pāki tā
Dīde-i ‘arşa ķılur ol tūtiyā
31. Ādeme ta‘līm-i esmā ol ķılur
Dāyimā in‘ ām-ı na‘ mā ol ķılur
32. Kiminüñ başına zerrīn tāc urur
Hem kiminüñ farkına minşār ķor
33. Geh ruh-ı maḥbūba nūr i‘tā ider
Gāh ‘āşık ķalbini şeydā ider
34. Geh hīcāzına o ‘uşşāk-ı ‘ırāk
Hoş nevāyile gelürler bā-vifāk
35. Ne ķadar tāhīr olunsa vaşf-ı Haķ
Şemsden bir żerre olmaz biň varak (2b)
36. Görinen āyāt-ı Haķdur ser-te-ser
‘Ayn-ı ‘ibretle eger ķılsañ nażar
37. Vahdetinüñ şāhididür dü-cihān
Kim urur hem evvel ü āħir ‘ayān
38. Żerreler żāhir degül ħūrṣīdsüz
Varise ‘aynuñ nażar ķıl diñle söz
39. Çeşme-i ħūrṣīde ‘ayb olmaya ger
Yogise ħuffaş içün nūr-ı başarı
40. Münkirise n’ola ehl-i i‘tizāl
Muķbile olur tecellā-yı Cemāl
41. Biň gedā şifru'l-yed olsa bu ‘ayān
K’olmaya gencine-i şāha ziyān
42. Gerçi soħbetden ħabīr olmaz aşamm
Sāmi‘ īne naġme-sāz içün ne ġamm
43. Bu rumūza ķanı kim vāķif olur
Ka‘be-i esrārı kim tā‘if olur
44. Ķanı iz‘ān ide bir ķalb-i sa‘id
“Ev elķa’s-sem‘a ve huve şehid”

-
45. Kılmaziseñ mā-sivāya ger naṣar
Vire ḥalbüne “ve bī-yebṣir” baṣar
46. Bezl-i mechūd it ki bulunsun liqā
“Leyse li’l-insāni illā mā-sa‘ā”
47. Bu vücūd-ı ḥādiṣi terk eyle kim
Eyler anı yine muḥdiṣ mün‘ adim
48. Feth idem dirseñ tecerrüd bābını
Gayret eyle ko vücūd esbābını
49. Terk olunmayınca bu mā vü meni
Biñ arasañ bulımazsin sen seni
50. İsteriseñ nūr-ı ḥayy-ı lā-yemūt
Varlıguñ maḥv eyle “ḳable en-temūt”
51. Mā-sivā maḥv olısar illā ki Hū
“Küllü şey’in hālik illā vechehū”
52. Bulmaķ içün ittişāl-i nūr-ı ȝāt
Dinmedi mi “uqtulūnī yā ʂikāt”
53. Varlıguñ varısın infāk it ɭamu
“Len-tenālü'l-birre ḥattā tunfiķū”
54. Sen seni bilseñ ki ol ḥaḳ n’eyledi (3a)
‘Ālem-i ṣuğrāda kübrā eyledi
55. ɭalb virdi vü mücellā eyledi
Anı nūr-ı ȝāta meclā eyledi
56. Minnet ü bī-müntehā ḥam̄d ü sipās
Aña olsun bī-ta‘ addüd bī-kiyās
57. Tu şenāhārā çu ne-şümāri ber-ā
Kilehā fi-ȝāke lā-uḥṣī şenā

El-Ḳaṣīde fi’t-Tevhīd.

58. Cellet şifātu men tecellā bihi’l-verā
Iż hum yuraḳḳibüne bihā mužlime’l-ḥabā
59. Tāhet nūfūsu men tetelaḳḳā bi-tīhi men
Huve ȝātuhū ve taḥayyeret fi-mi‘ rađi’l-liqā

60. Yā men lehu'l-cemāl tereddeyte bi'l-'ulā
Ezzerte zāteke bi'l-kibriyā'i dāyimā
61. İy iki żerre żav'-ı cemālinde dü-ciħān
Ma' dūm olurlar eyleseñ ol żav'ı iħtifā
62. Hūrşid ü meh ki yüzleri yirlerde rūz u şeb
Devvār olurlar emr-i cemīlüňle pür-żiyā
63. Hükmüňledür taħammüli aržuň nevāyibe
Hidmetde hem bu nūh felegüň kāmeti dü-tā
64. Ebvāb-ı raħmetüň yed-i luṭfuňla açilur
Mesdūd olur eger kim ide ɿahruň icterā
65. Vaşf-ı Celāl ü Cemālönündür iſba' ayn hem
Tā kāyināta bunlar ola mazhar u merā
66. Pes cennetüň nuķuşı cahīmüň telehhübi
Hem Mālik'üň ħušūneti Rīḍvān'a hem vefā
67. Hem luṭfi her kerīm ü le' īmüň şe'āmeti
Daħlu bunuň gibi niçe eżdād-ı mā-sivā
68. Mişkāt-ı izzetüňdeki müşbāḥ-ı nūr-ı zāt
Zalmā-i kāyināta düşüp virdi incilā
69. Şems-i hidāyetüňle bu zerrāt-ı kāyināt
Geldi vücūda her biri yā Mūcide'l-verā
70. Neşv ü nemāda feyż-i şifātiňla her vücūd
Ketm-i 'ademe zātına nisbetle bī-riyā
71. Bātın hüviyyetiň hucubāt-ı şifātile
Zāhirdür ol meżāhir-i evşāfile ɿudā
72. Envā'-ı tā' atuňla ki rāki' durur felek (3b)
Sācid zemīn 'ibādete kāyim ħalā melā
73. Senden vücūda geldi çü bu kevnile mekān
Zātuň münezzeħ olsa bulardan n'ola revā
74. Manzūr olursa 'ayn-ı 'ināyetle bir ġubār
A' yān-ı rūħ-ı ɿudse olur 'ayn-ı tūtiyā

75. Zerrāt-ı mā-sivā ne ki mihriñile her biri
Zāt-ı hüviyyetüne ider ḥamdile şenā
76. Tevhīd-i zātiña ƙamu şey kā' il oldı hep
Lākin şurūh-ı vaşfiña lāl oldılır şehā
77. Tomarı kārı sehvile gerçi Vişālī'nüñ
Tuğrası oldı cürmi vü mažmūnı pür-ḥatā
78. Luṭfuñ yedi ki raḥmetile çekse aña ḥatt̄
Yarın temessük ola ḥalāsına elde tā
79. Żav' ursa raḥmetüñ güneşi żerre olmaya
Bir lem'asında cümle-i ısyān-ı zī-şekā
80. Hibr olsa baḥr u cevv-i semā hem devād olup
Eşcār eger ƙalem dahı evrākı rakķ ola
81. Vaşfuñ yazarsa rūḥı olan tā hisāba dek
Her bābı yüz kitāb ola her faşlı biñ edā
82. Aşlā telaffuz olmaya vaşfuñda lafz-ı tām
Yā men 'aleyhi ente teferradte fi's-şenā

Fi'l-Münacāt ve 'Arzı'l-Hācāt.

83. İy Kerīm ü iy Laṭīf ü bī-zevāl
Eyledüñ bī-ḥad bize fażlun nevāl
84. Kim temevvüç ƙıldı deryā-yı kerem
Tā ƙila arz-ı ḥaḳīkatde irem
85. Evvelā kim biz ƙamu ma' dūm idük
Bī-musaṭṭah noqṭa-i mevhūm idük
86. Baṣ idüp nūr-ı basītūn pertevi
Bize virdi hīl' at-i cism-i nevi
87. Bir heyūlā çok şuver ƙıldını tamām
Şoñra ƙıldını 'aḳl u hīss in'ām-ı 'ām
88. Zīver-i dinle tezeyyün eyledüñ
Feyz-i nāmūsile teskīn eyledüñ
89. 'Ālim ü 'ābid taķiyı u muḥteşem
Eyledüñ dahı bizi ḥayru'l-ümem

-
90. Evvel itdüñ çünkü bu na^cmāya ḡark^ı
Şoñra bārī olmaya ‘afvuñda fark^ı
91. Feyż-i fażl içün ki ḥalḳ itdüñ cihān
Fażla içün itmedüñ anı ‘ayān
92. Pes hidāyetdür ‘uşātuñ mesnedi
“Men yehdi’llāhu fe-huve’l-muhtedī”
93. Her kim olsa cūrm ile bī-cān u ten
Dest-gīrisin pes anuñ yine sen
94. Bu durur dāyim münācātum benüm
Dergehüñe ‘arż-ı hācātum benüm
95. Yā İlāhi nūr-ı zātuñ ḥaḳḳiçün
Maṣhar-ı ‘ālem sıfātuñ ḥaḳḳiçün
96. Sirr-ı zevk̄-i ‘ışk̄-ı ‘āşıık ḥaḳḳiçün
Ferr-i şevk̄-i şidk̄-ı şādık ḥaḳḳiçün
97. Hūn-i eşk̄-i dīde-i giryān içün
Sīne-i sūzān dil-i biryān içün
98. Tā’if-i Ka^cbe-i cemālūñ hürmeti
Vākīf-ı sırr-ı cemālūñ hürmeti
99. ‘Arş-ı nūr-ı zāta pervaż eyleyen
Mā-sivā perrini perdāz eyleyen
100. Maṣhar-ı esmā vü evşāfuñ içün
Ma^cber-i envār-ı elṭāfuñ içün
101. Faḥr-ı ‘ālem rāḥmet-i sermed içün
Zuhr-ı ādem ḥaẓret-i Ahmed içün
102. Yār-ı ḡāri hürmeti Fārūk̄’ı hem
Daḥı Zü’n-nūreyن ü Leys-i zü'l-kerem
103. Enbiyā vü mürselīnūñ hürmeti
Etkiyā vü tābi‘īnūñ hürmeti
104. Bu Vişalī kuluñi bī-çāredür
Bir naḥīf üftāde vü āvāredür

105. Pür-‘alîl efgendedür hâk içre hör
Râfi‘ ol lūfuñ eliyle yâ Gafûr
106. Garķ olupdur bâhr-ı cûrme bî-mecâl
Dest-i lūfuñla kerem kîl elin al
107. Kâlbine vir lem‘ a-i nûr-ı hûdâ
‘ Aynâna žav’-ı başıret iy Hûdâ
108. Rûhını hem mazhar-ı esrâr kîl (4b)
Nefsini tāhîr ü rûha yâr kîl
109. Âyna-i dil jengine vir incilâ
Anda tâ ‘ aks eyleye nûr-ı likâ
110. Eyle sâlik râhuña virme mecâl
Eyleme pâyına ol ‘ aklın ‘ iķâl
111. Cânına vir şevķ-i hûbbuñla zûhûr
Zerre-i ‘ aynîn ‘ ayândan eyle dûr
112. Şâhv u maḥvile anî mesrûr kîl
Bir hârâb âbâddur ma‘mûr kîl
113. Ol yed-i fazlinla içür câm-ı tahûr
Hûm-ı hûbdan mest kîl mânend-i Tûr
114. Hâkden ref‘ eyle anî zerre-veş
Mazhar-ı hûrşîd-i lūf it vir dirâhş
115. İy beni her dem müniacât itdüren
Tâpusına ‘ arz-ı hâcât itdüren
116. Gerçi düşdüm ayağa yok ‘ amelüm
Komażam dâmen-i lūfuñdan elüm
117. Rahmetüñden kesmezem hergiz recâ
Çünki lūfuñdan görürem çok ‘ aṭâ
118. İki ‘âlemden murâdumdur tâpuñ
Yüz ururam secede-gâhumdur kapuñ
119. Zikr-i zâtîñla derûnum kîl münîr
Hem cemâlüñ pertevinden müstenîr
120. Kalmışam ayağda eyle ser-fîrâz
Gayra itdürme niyâz iy Bî-niyâz

121. Ít ġamuňla baňa derdüň ġam-güsär
Eyle ġuşşaň māndelikde baňa yár

122. Tende sensiz bir nefes cānı n'idem
Rāziyam derdüñe dermānı n'idem

123. Olsa derdüň pür-ferahđur cān u dil
Baňa derdünsüz ne virür āb u gil

124. Yoğise senden kimüň ƙalbinde derd
Cānı dermān bulmaya olmaya merd

125. Yine gönlüm derdine dermān senüň
N'ola ma' mûr eyleseň vîrân senüň

126. Eksük itme ƙalbüme ur tâze dâg
Kendü hâneñdür ko kim yansun çerâg

127. Saňa zâhirdür degül sirlar nihâan
Senden özge bize kimdür Müste' ân (5a)

128. Hâb-1 ġafletden bizi bîdâr kıl
Soħbet-i aqyârdan bîzâr kıl

129. Eyle taķşirâtumuz yâ Rab tamâm
Menzilümüz eyle pes Dârû's-selâm

130. Rabbena'rzuknâ bi-iħsânin lenâ
Mâ-da' avnâ minke min-feyzi'l-münâ

131. Ente keşsâfün li-zulmâti'l-ġumûm
Rabbena'kṣifhâ bi-tâhrîfi'l-humûm

132. Hamdünâ li'llahi Rabbi'l-'âlemîn
Innehû berrun Ra'ūfun āmîn

Fī-Na‘ti’r-Resūl ‘Aleyhi’s-Şalātū ve’s-Selām.

133. Yine bu dil gülsitānı gülleri
Açılıp şād eyledi bülbülleri

134. Her biri açıp dehānı pür-şafā
Oldı hoş elhān-ı na^ct-ı Muṣṭafā

135. Kumrī-yi dil muķri-i ḥam̄d oldu çün
Yig muķārin olsa Ahmed medh̄ içün
136. Kim açılsa üşkūfe-i bāğ-ı maķāl
Güle sünbül yaraşur ķılsañ mişāl
137. Ahmed'üñ pes zevraķ-ı mīmin aḥad
Nūrı deryāsında ġark itdi ebed
138. Kad tecella'r-Rabbu fi-mir'ātihi
Bel tecellā rā' iyen fi-żātihi
139. Kad teşaffā şadruhū bi'l-inşirāḥ
Bel tezakkā müstenīran bi'l-felāḥ
140. İmtelā bi'n-nūri minhü'l-ħāfiqān
İnneme'l-bedrānu minhü's-ṣāriqān
141. Ta'ir-i a'lā-yı kāf-ı Kudsdür
Tā'if-i Baṭħā-yı nāf-ı Kudsdür
142. Oldur ol müstaǵraq-ı deryā-yı ḥubb
Odur ol pür-vālih-i sahrā-yı ḥubb
143. Oldı ḥubbu'llāhdan mest-i müdām
K'olmaz anuñ gibi biñ mest-i müdām
144. Pādişāhidur dü-kevnüñ ol Ḥabīb
Ol şifāu'l-ķalbi ol derde ṭabīb
145. Ol melīħü'l-ħad ki rahbu'l-cebhedür (5b)
Eflec esnāni şadefde şanki dür
146. Bī-bedel zībā mükehħal gözleri
Nergisüñ çeşmine virir zīveri
147. Dost būyiçün kim ol aķne'l-meşām
Gülşen-i Kuddüsü idindi maķām
148. Tāmmu'l-ķaddür ki ol nūru'l-uyūn
Kāmet-i Ṭūbā'yı ķıldı ser-nigūn
149. Sürresinden şadra dek bir elf-i şā'r
İtdi muķham satr-ı elfe elfe şī'r
150. Hūb-şūret hoş-mehāsindür nesīm
Rāstı oldur "alā-ħulķin ażīm"

151. Ser-te-ser pür-nûrdur lâhût fer
Kodı pâyına meh-i nasût ser
152. Müctebâ-yı fâliku'l-îsbâhdur
“Ve'd-đuhâ” mişkâtına mişbâhdur
153. Cân virür ikbâline Rûhû'l-emîn
K'oðunupdur ismi içün Yâsîn
154. Midhati Mîkâ'il'üñ mikyâlidür
Hubbi bâzârında kim keyyâlidür
155. Nefhî-ı şûr idince Îsrâfil hem
Nefha-i medhiyiledür muğtenim
156. Dahî 'Azrâ'il aña dizende per
İttişâl-i zâta hîdmet 'özs ider
157. İbtidâsı ittihâd-ı ķurb-ı zât
Întihâsı ilticâ-yı kâyinât
158. Olduðığün Kevser “a'ṭaynâk” aña
Oldı 'izz-i sermedî “levlâk” aña
159. Çünki irdi 'izzet-i “levlâk” e ol
Ba'is oldı ħilkat-i eflâke ol
160. İtdügini zâta ol seyr-i nihân
Kîldı “sübħâne'llezî esrâ” beyân
161. Kâf-ı ħubda ol ki bir pâ üzredi
Şefkat itdi Hakk aña Tâhâ didi
162. Adına her dinde sikke bî-cevâb
Okunur hem ħutbe-i faþlu'l-hiṭâb
163. “Kâbe kavseyn” oldı eyvânı anuñ
Şadr-ı “ev ednâ”da dîvânı anuñ
164. Oldı menşûrında çün biþ vaþt hiṭâb (6a)
K'oldı 'unvânı anuñ Ümmü'l-kitâb
165. İtmedüginden bu eşyâya naþar
'Aynâna okundi “mâ-zâga'l-baþar”

166. Levh-i mahfûzıdı çün müstahżarı
N'eylesün ol levha-i mektebleri
167. Hâme meh-veş oldı şak peyvendine
Lîk ȝıllı hâ'il oldı kendine
168. Enbiyâ nûrı ile ārâste
Evliyâ sırrı ile pîrâste
169. Tâc-ı şafvet oldıysa Âdem'e
Haḳ bunı şâh itdi iki 'âleme
170. Mevhîb-i İdrîs tedīs ise hem
Bu medîne-i 'ilm ü mâ-evhâ-'alem
171. Hażret-i Nûh'a sefineyle necât
Virdi ise buña daḥı kâyinât
172. Yir yüzin buña mesâcid eyledi
Ol sıraṭa fevž-i sâcid eyledi
173. Gerçi nâr İbrâhîm'e berd ü selâm
Ümmete dûzaḥ daḥı Dârû's-selâm
174. Zemzem İsmâ' il'e hem ƙurbân hûdâ
Buña Kevşer ümmete kâfir fidâ
175. Tûr'da Mûsâ'ya oldıysa kelâm
Buña 'arş üzre o Haḳ virdi selâm
176. Añâ Tevrât itdi ise ihtiđâ
Âyete'l-kûrsî buña oldı 'atâ
177. Şâlih'e çün nâķası itdi vifâk
Pes muṭî' oldı buña ḥayl-i Burâk
178. Nağmeyi Dâvûd'a hem şuhf-i Zebûr
Buña mihr-i mühr ü en' âmile nûr
179. Îns ü cinne kim Süleymân hükm ider
Bu Nebiyyü'l-ḥâfiķayndur ser-te-ser
180. Yûnus'a virdi necâti ümmete
Ol sıraṭı vire ire râḥata (6b)
181. Nûna ol daḥı ƙomamışdı ƙadem
Buyıldı hem ḥâfiẓ-i "nûn ve'l-ḳalem"

-
182. İrdiyise Hızır'a hem āb-ı hayāt
Buña virdi selsebilin iy sıķāt
183. Virdi luťfi hicr-i Ya‘ kūb'a vişāl
Yūsuf'a hüsinden irdi bir mişāl
184. Āyet-i medhī ki pür-i cāzdur
Her ne iṭnāb eylesem īcāzdur
185. Midhatinde ḥalķ -i ‘ālem oldı lāl
Her lisān-ı nātiķa oldı kelāl
186. Medhīnūn pāyānı yok çün iy ‘amū
Şemmirū şallū ‘aleyhi sellimū

El-Ķaşide fī-Na‘ti’n-Nebiyy ‘Aleyhi’s-Selām.

187. Ey der-i sir künüzini Fettāh
V’iy kilid-i rumūza hem miftāh
188. Vaşf “ve’l-leyl” ider çü gisūni
“Ve’ḍ-ḍuhā” ķıldı cebheñi īżāh
189. İtmedin bu zirā‘ ati Ādem
Olduñ ‘arż-ı haķīkate fellāh
190. Görmedin yemm-i ‘ālemi ol Nūh
Baħr-ı ifdāla sen idüñ mellāh
191. Katl-i Calūt'a Hażret-i Dāvūd
Sen şehiçün ķuşanmış idi silāh
192. Mā-şadak ķavl-i “lī ma‘ a’llāh”a
Yine sensin iy meħħaru'l-ervāh
193. Rūh-ı ķudsüñ ki vardı Kuddūs'a
Cilve-gāhuñ iken bu bāğ-ı bitāh
194. Ķavl-i murdārına ne Bū Cehlüñ
Ne żarar vire ħayl ü gürūha nübāh
195. Virmedi żilluña vücūd nūruñ
Ne mesā itdi fark anı ne şabāh

196. Ma^cden-i sırr-ı “küntü kenzen” idüñ
İtdi keşf anı fâliku'l-ısbâh
197. Rûhi tas^cid idüp ider tenkîs
Nefsini hikmetüñle iden İslâh
198. Na^c tüñiçün 'Alî ne-lâyıkdur (7a)
Ne disün şemse ȝerre-i eşbâh
199. Maṭlabı lem^c a-i şefâ^c atdur
K'olmaya ȝulmet içre yevm-i kifâh
200. Müctebâ nûruñ içün iy Ahmed
İy risâlet sirâcına müşbâh
201. Gerd-i râhuñdur ol hidâyetüñ it
İlticâ-i Livâ-i Hamdüne râh

Hâzâ fi-Nu^c ȝuti'l-Aşhâbi'l-Kirâm 'Aleyhimu'r-Rîdvanu bi'l-İkram.

202. Şâhîsin divân-ı şer^c uñ bî-naȝîr
Ol bisâta Çâr-yâruñ dört vezîr
203. Çâr şûret ma^c nisi bir dem bular
Üss-i dîne çâr-^c unşur hem bular
204. Saña evvel yâr kim Şiddîkdür
Şâniye'sneyn-i evvel taşdîkdür
205. İtdi varın şem^c a-veş yoluñda hârc
K'iyuledüñ cümle 'ulûmî aña derc
206. Bunda ȝufl-i şer^c un ol miftâhîdur
Anda ebvâb-ı cinân fettâhîdur
207. Ol 'adâlet kânı kim Fârûkdür
Def^c -i zehr-i küfre müşli yoðdur
208. Zîll-i Haþdur çünkîm ol nûr-ı başarı
Sâyesinden ȝerre-veş şeytân kâçar
209. Şâm'dan ȝaldursa işba^c aynını
Çıkarur ȝayşar'da Kisrâ 'aynını
210. Âb-ı rûy-ı dîn ki 'Osmândur şehâ
Baھr-ı imân 'ayn-ı 'ummân-ı hayâ

211. Rūşenidi levha-i ḫalbi çü şem^c
Levha baķup itdi Kur'ān'ı o cem^c
212. Ḫānedān-ı ḥayr-ı ḫalqa zeyndür
‘Ayn-ı māzağına Zü'n-nūreyndür
213. Hem şucā^c-ı ḥaydur ol Ḥaḳ Ḥaydar'ı
Bir eliyle yıkdı bāb-ı Hayber'i
214. Sırrı kim dāyim kılur seyr-i sipihr
Pes selūni diye vechi var o mihr
215. Zü'l-fikārı berk-ı şemsi gaş ider
Düldüline çarḥ irgürmedi ser
216. Ol şehādet cem^c inüñ zīverleri (7b)
Ol sa^c ādet evcinüñ enverleri
217. Dīde-i Faḥr-ı cihāna nūr-ı ‘ayn
Ya^c nī ibn-i Murtażā Ḥasan Hüseyn
218. Mest-i Ḥakdur kim biri nūş itdi zehr
Kan akitdı bir anuñçün çekdi ḫahr
219. Ṣadr-ı şer^c a her biri ber-zeyndür
Müstehikk-ı Ḥaḳ ki mažlūmeyndür
220. Hüm nūcūmü'd-dīni 'anhüm külle hīn
Rađiya'llāhu te^c ălā ecma^c īn
221. Eyyühe'l-^c uşşāķu iṣrāķa'l-cemāl
Sellimū şallū 'alā-şemsi'l-kemāl

Hāzā fi-Na^c ti's-Sultān Lā-zāle fi-Salṭanatihī ilā-Āḥiri'z-Zamān.

222. Ḥaḳḳ'a ḥamđ ü medh-i Ahmed'den 'akīb
Pādişāh na^c tı gerekdür iy edīb
223. Ḥaḳḳ'a tābi^c hem Resūline yakın
Pes ulü'l-emre muṭī^c olur hemīn
224. İştibāh olmaz bu ma^c nāya 'ayān
Kim “eṭī^c u'llāh” ider anı beyān

225. Şâh râ‘î vü re‘ âyâdur ǵanem
     ‘ Adli mer‘ âsında gürgândan ne ǵam

226. Kim huşuşâ şimdi sultân-ı zamân
     Hâkimidür yidi iklîmiñ o hân

227. Gölgesinde hoş geçerlerse ‘ ibâd
     Sâye-i Haķ’dur n’ola ‘ alî-nihâd

228. Her ‘ adüv peyvend-i kâhrında zebûn
     Mûşdur şan bebr elinde ser-nigûn

229. Pây-ı tahtı mîhrine çarh-ı berîn
     Gün yüziyle yüz urur her gün hemîn

230. Berr ü bahîr ehline şâhen-şâhdur
     Ya‘ nî kim Sultân Süleymân şâhdur

231. Niçe bin Dârâb u Suhrâb iy hümâm
     Âsitânında anuñ kemter ǵulâm

232. Hâtem’üñ tâyy itdi cûdî defterin
     ‘ Adlinüñ Nûşirevân itmez birin

233. Kîlsa ‘ azm-i rezm ol çâlâk hem
     Kâhr ile կan ağlaya Dahhâk hem

234. Yaķsa nâr-ı hîşmî ger ol ȝill-i Hayy
     Yik nefesde ola pûr-key կalb-i keyy (8a)

235. ‘ Adli mer‘ âsında anuñ bî-fütûr
     Kurd կoyunla yürür olur mâr mûr

236. ‘ Âlem-i lutîfinda deryâ bir misâl
     Baḥsişi evcinde hâver bir hayâl

237. Çekdise tahtın Süleymân’uñ Șabâ
     Götürür tahtın bunuñ bâd-ı du‘ â

238. Lüccê-i medhîne çün yokdur tamâm
     Kîl du‘ âyile nihâyet ve’s-selâm

239. Şem‘-i cem‘ oldukça rûşen bâ-şafâ
     Anı zeyn itdükce na‘ t-ı Muştâfa

240. Evc-i ‘ izzetde şeref bulup hîşâl
     Tâli‘-i semsine olmasun zevâl

241. Dāyimā mes‘ūd olup manşur ola
Ser-te-ser a‘ dāsı hem maķhūr ola

Sebebü Te’lifi’l-Kitāb.

242. Bir şabāḥ işrāk idüp burc-ı şeref
Tāli‘-i mes‘ūda irdi her taraf
243. İrdi cān sem‘ine pür-‘ibret-nümā
Bir şadā kim aña yüz biñ dil fidā
244. Kim eyā murğ-ı esīr-i dām-ı ḥāb
Var ḥabīr ol kim degil hengām-ı ḥāb
245. Kūy-ı ḡafletde şakın idüp hevā
Nāleler itdirmesün ney-veş saña
246. ‘Ayn-ı ‘ibretle nażar Ḳıl ‘āleme
Hiss-i ḥayvānī ne virür ādeme
247. Görünen her ȝerre gerçi lāldür
Āfitāb-ı luṭf-ı Haqq'a dāldür
248. Bilen aşl-ı ḥāk u āteş āb u bād
Eylemez hergiz birine i‘timād
249. Pes ‘azīmet birle bulan aşl-ı pāk
Nisbet ider mi özine āb u ḥāk
250. Ḳıl fenā terkin k’ola vaşl-ı bekā
Mā vü menden geç bulasın tā liķā
251. Cün bu dürr-i sı̄r ki dürc-i dildedür
Anı del bu eşk elmāsına ȳur
252. Anı gördüm çeşmüm öñ virmez dile (8b)
K’ağlayup söyler bunı alup dile

Kaşide-i ‘İbret.

253. İy dīde ciger ɻanı revān olduğunu di
Bir dem ya revānına emān olduğunu di

254. Dahı ki hün-âbile göreyin yaşuñ artsun
Ceyhûn gibi seyline umrân olduğunu di
255. Aldanma gülüñ ‘ârızı rengin görüp iy dil
Bülbül gibi zâr olma һazân olduğunu di
256. Dime ki cihân mâlini cem‘ eyledi Қârûn
Yir yudup anı һor-ı cihân (olduğunu di)
257. İy Yûsuf-ı dil keyd-i Züleyhâ-yı zamândan
Sicn içre şakın niçe zamân (olduğunu di)
258. Envâ‘-ı hayâl üzere nuķuşı bu cihânuñ
‘İbretle başkan kell-i lisân olduğunu di
259. Şîrîn-sühan ise ne heves tûtiye lâkin
Demür қafes içinde mekân (olduğunu di)
260. Bir lahza țulü‘ eylese bu țâli‘-i sa‘ dûn
Def‘ -i Zühâl-i naħsa kîrân (olduğunu di)
261. Dünyâ saña barmağıle bal eylese i‘ țâ
Bir țasile pür zehrile կan (olduğunu di)
262. ‘Ankâ-şîfatiseñ ki bugün Қâf-ı ǵinâda
Gûr içre yarın nâm u nişân (olduğunu di)
263. Gûş urma şakın ‘ahdine dünyâ-yı denînûñ
Anuñ sözi her yirde yalan (olduğunu di)
264. Ȑafletde olup bisleme bu cismini şoñra
Me’kûl-i ‘akârib ü yılan (olduğunu di)
265. Dünyâda țurup կîlîrsaň setr-i ‘uyûbuñ
Uhrâda կamu ǵayra ‘ayân (olduğunu di)
266. Ȑayruñ saña կîldûgi ǵumûmî di կayurma
K‘iliñ elem ü luťfi bir ân (olduğunu di)
267. Ta‘lîm idesin her kime tîr atmağı sensin
Ol tîre nişâne ne gümân (olduğunu di)
268. Ȑayretle güler yüzüne kim şem‘ i görürsin
İçî göyünüp bî-ten ü cân (olduğunu di)
269. Git şayma bu ȝâhirde ‘ibâdâtı bürâder
Dil ‘uķdesin aç şirk-i nihân olduğunu (di)

270. Lā-cerem cūş eyledi deryā-yı zāt (9a)
Kopdī esmā mevcile fevc-i cihāt
271. Her sıfat bir mazhar itdi iktiżā
Anlara oldı meżāhir mukteżā
272. Yemm-i vahdetden ki keşret mevc ider
Bir heyūlādur egerçi çok şuver
273. Keşrete yüz bulmağın her āyīne
Bir yüzü yüz gösterür her āyīne
274. ‘Işk virdi hem bu esbāba vücūd
İki kevn ızhārını ‘aşk itdi cūd
275. Hubb-ı Haķ’dur didüğüm bu cümle ‘işk
Kim meçāl olmaz çü ġayra cümle ‘işk
276. İtmege meşhūda şāhid hem şühūd
Ġaybda bu ḥub yanardı hem çü ‘ūd
277. Pes bu sırrı “küntü kenzen”dir ḫamu
‘Ālem olmazdı olmasa ger ḥubb-ı Hū
278. Ya‘nī “gizlü gencidüm” dir ol İlāh
Cümle mevcūdāta ol püşt ü pehāh
279. Sevdüm ani kim olam ma‘ rūf ben
Ḩoş sıfātile dahı mevsūf ben
280. Evvelā esmāmı zāhir söyleyüp
Hem sıfātuma meżāhir şoyleyüp
281. Pes benümçün ādem var eyledüm
Hubbumı ḫalbinden ızhār eyledüm
282. Dahı yaratdum anuñçün ‘ālemi
İtdüm ādem ‘ālem ‘ālem ādemi
283. Pes bu ‘ālemdendür ādem mukteżā
Dahı ādemden murād ol Muşṭafā
284. Aña çün mahşūsdur ism-i ḥabīb
Ol muḥibb-i Haķķ u maḥbūb-ı Mücīb

285. Rükn-i a^c zam oldu ol Hâk hübبına
Gayrılar irmedi hübبı lübbine

286. Sen de kim bu hübba ger ṭalib isen
Cân u dilden kim aña râğıb isen

287. Şem^c-i cem^c-i şer^c ine pervâne ol
Yüri dîviñ dîvine pervâne ol

288. Olasın tâ ādem-i merhûm sen
Hubb-ı Hâk'dan olmayup maḥrûm sen

289. Ol durur bu 'ālem-i ecsâma ser (9b)
Ol heyûla sırrına ekvân şuver

290. Feyz ü cûd-ı Hâk vücûdî nûrını
Pes ne yüzden gösterür mesrûrını

291. Tâ ki deryâdan dimişler kâṭresin
Şerh idüp şems-i cihândan zérresin

292. Kim o ȝâtına muhibbidi Hûdâ
Mâ-sivâ ȝalķından evvel bî-riyâ

293. Ya^c nî yok idi zamânile mekân
Şeş cihât ü dahı arz u âsumân

294. Mâ-ḥâşal kendüden özge yoğiken
Zât-ı pâkini severdi Zü'l-minen

295. Müşnî hem müşnâ idi nefsinde Hâk
'Âşîk u ma^c şûk hem Rabbü'l-felâk

296. Bu arada pes hâkâyık cem^c olup
Şaf çeküp eyvân-ı esmâya ȳtolup

297. Gerçi bu söz կâlib-ı ta^c bîrile
Mümkin olmaz ȝâhirî tefsîrile

298. Lîk nûra ȝâṭ taḥayyül olunur
Şoñra elfâza tebeddül olunur

299. Didiler ketm-i 'ademe niçe bir
Oluruz ma^c dûm-ı muṭlaḳ pes hâkîr

300. Pes gerekdir kim bize fażl-ı İlâh
Ola bu düşmûslere püşt ü penâh

301. Kim bu biz ma' dūma Hāk ihdā ide
Feyz ü cūdından vücūd i' tā ide
302. Cün şifāt esmā işitdi bu sözi
Ol ahaşş esmāya urdilar yüzü
303. Anlaruñ feryādını ' arż itdiler
Her biri hem mazharın farż itdiler
304. Didiler şabır idiñüz k'ol hażrete
Yüz uralım nūr-ı zāt-ı ' izzete
305. Çünkü bu esmā idüp ' ahde vefā
Kıldilar ol zāta ' arżı bā-şafā
306. Pes temevvüc ķıldı ol deryā-yı ḥubb
Tā ki mevcin bula hem şahrā-yı ḥubb
307. Zātdan ol ḥubb-ı mahfī ķıldı cūş
Oldı ihsāna bahāne bu ḥurūş
308. İstedi mazhar cemāline o zāt
Kim meżāhir bula andan tā şifāt (10a)
309. Ola hem āyīne rūyına hemīn
Keşf ide andan cemālini yakīn
310. Pertev işrāk itdi pes ḥürşid-i zāt
Ol sıpihr-i sırra hem mihr-i şifāt
311. Didiler ol perteve nūr-ı muhīt
Cevher-i mutlaq dahı nūr-ı basīt
312. ' Akl-ı evvel dahı dimişler kalem
Aşla varılmaz çekilse biñ elem
313. ' Aşıkıldı rūyına cün Kirdigār
Eyledi ol pertevi āyīne-vār
314. Hem nazar ķıldı aña ol Zü'l-celāl
Gördi andan pes cemālin pür-kemāl
315. ' Ālimidi hüsnine ' ilme'l-yakīn
İrdi pes ' ayne'l-yakīne ol mübīn

316. Sevdi bu ma' nādan ol mir'ātī Hāk
Bundan iżħar eyledi āyātī Hāk
317. Adına didi Muḥammed ol Mücīb
Nāzır olup dir baña sensin ḥabīb
318. Nāzır ol hem bu cemālüm ayına
Dāyimā manzūrum ol hem āyine
319. Mazhar-ı envār ķildum çün seni
Pes sever dāyim seni seven beni
320. Nūr-ı pakūn mazhar idem 'āleme
Vire zīver dahı şafvet ādeme
321. Kāyinat īcādına ba' iş kīlam
Nūr-ı luṭfuñdan ḫamu hādiṣ kīlam
322. Çün bu vechile ḥiṭāb-ı müsteṭāb
Nūr-ı Ahmed iṣidüp bī-irtiyāb
323. Secde-i şūkr eyledi ķildi sipās
Hākk'a çok tebcīl ü ḥamđ-ı bī-kīyās
324. Çün bu deryā-yı rumūza yok kenār
Sāhil-i ḥayretde yokla rūzigār
325. Eyyühe'l-'uşşāku iṣrāka' ş-şaṭā
Sellimū şallū cemāle'l-Muṣṭafā

Der-Tafṣīl-i Mevlid-i Rūḥānī.

(10b)

326. Çün bu icmāli iṣitdüñ iy hümām
Diñle ol rūḥānī tafṣīlin tamām
327. Naql olur didi 'Aliyy-i Murtażā
Ol mürūvvet ma' deni kān-ı şafā
328. Cünki ol Bārī te' ālā 'ālemi
İstedi ḥalķ ide dahı ādemi
329. İtmedin īcād-ı kevni Lem-yezel
Üç yüz yigirmi dört biñ yıl ezel
330. Ol yed-i ķudretle nūrından hemīn
Aldı bir nūrı çün ol Hākk'u'l-mübīn

331. Pes bu nūrū rūh-ı Ahmet eyledi
İki kevne luṭf-ı sermed eyledi
332. Şoñra ol nūrū müşavver eyledi
Şekl-i insānda münevver eyledi
333. Hey'eti dünyāda olduğu gibi
Hüb-şüret hoş-mahāsin ol Nebī
334. Pes hūdādan kıldı başın ol Aḥad
Ol Kerīm ü Mūcid ü Muḥyī Ṣamed
335. İtdi gerdānın tevāżu‘ dan dağı
‘ Aynını idüp hayādan iy aḥī
336. Cebhesin dağı yaķinden itdi var
Şabrdan ağzını kıldı āşikār
337. Şidkdan itdi lisānın pādişāh
Hem maḥabbetden gözi öñin İlāh
338. Tībden haddin vera‘ dan ḳalbini
Hem naṣīhatden idüp şadrın ḡanī
339. Baṭnını hem zūhden var eyledi
Ḥavfdan zānūsın ızhār eyledi
340. İstikāmetden yaratdı ayağın
Ḳalbini rahmetle tōldurdı yaķin
341. Dağı şefkatle mürebbā eyledi
Hem risāletle muşaffā eyledi
342. Eyledi pāk ü müzakkā nefsimi
Dağı andan rāzī oldı ol ḡanī
343. Başına ḳodı anuñ tācü’l-yaķin
Hem hidāyetden ridā virdi Mübīn
344. İsmi hem ḳodı Haqq anuñ Habīb (11a)
İtdi raḥmet ‘ālemīne ol Mūcīb
345. Cün bu zīnetlerle ol şāhib-cemāl
Oldı nūrānī müzeyyen pür-kemāl

346. Öñine geldi pes on iki hicâb
Kim cemâliçün gerekdür hem niğâb
347. Her birinde sâkin oldu ol Hâbîb
Her birinde zâkir oldu ol Hâbîb
348. Dir idi yâ Hây u Kâyyûm u Kâdîm
Bâkî vü yâ Kâdir ü hem yâ 'Alîm
349. Pes hicâb-ı kudret içre ol imâm
Turdı zâkir on iki biñ yıl tamâm
350. Hem hicâb-ı 'azametde iy ahi
Oldı sâkin on bir biñ yıl dağı
351. Oldı hem minnet hicâbında Resûl
On biñ yıl dağı ol şâhib-uşûl
352. Pâye-i rahemet hicâbında o nûr
Oldı tokuz biñ yıl ol buldı sürûr
353. Hem sa'âdetde o nûr-ı Ahîmedî
Tâ sekiz biñ yıl o 'izz-i sermedî
354. Hem kerâmetdeyidi biñ yıl tamâm
Menziletde altı biñ yıl ol hümâm
355. Hem hidâyetden hicâb içre Hâbîb
Bîş biñ yıl oldı ol derde tabîb
356. Dağı dört biñ yıl nübûvvetdeydi hem
Kodı üç biñ yıl da rif' atde kadem
357. İki biñ yıl dağı ol Fahru'l-enâm
Tutdı hem heybet hicâbında maķâm
358. Hem şefâ' atden hicâb içre yakîn
Oldı biñ yıl ol Şefî' ü'l-müzni'bîn
359. Bu maķâmâtı güzer kıldı tamâm
Oldı her yüzden mürebba ol hümâm
360. Pes maķâm-ı şürkrde rûh-ı Hâbîb
Zât-ı Haķķ'a karşı tûrdı ol Hâbîb
361. Yidi yüz biñ yıl tamâm itdi kiyâm
Secdeye vardı pes anda ol imâm

362. Anda dahı ṭurdı ol miḳdār yıl
Tā iki rek^c at tamāmet böyle bil
363. Buldı evṣāf-ı ḥamīdeyle kemāl (11b)
Oldı ‘ālī-mertebe ṣāhib-cemāl
364. Pes o Ḥayy u Bākī vü Muḥyi’r-rimem
Kıldı ol nūri mükemmeli muhterem
365. İstedi k’ola o nūr-ı şāriḥa
Bu kitāb-ı kāyināta fātiḥa
366. İtdi bir cevher bu nūr-ı pākden
Kim aña baḳan ḫalur idrākden
367. Bir naẓar ḳıldı aña heybetle Ḥakk
Oldı ol heybetle cevher iki şakḳ
368. Baḳdı bir ḳismina anuñ oldı āb
Haşyetinden ağa tā yevmi’l-hisāb
369. İtdi ol birine şefkatle naẓar
Andan on şey zāhir oldı ey peder
370. Evvelā ‘arşı vü kürsī şoñra hem
Levhı yaratdı vü dördüncü ḳalem
371. Cennet ü şems ü ḳamer encüm tamām
Hūrīler dahı melā’ik ve’s-selām
372. Ḥaḳ naẓar ḳıldı ḳalem pes oldı şak
Virdi dehşet heybet-i Rabbi’l-felaḳ
373. Şoñra emr oldı ki levh üzre ḳalem
Yaza tā aḥvāl-i ‘ālem bī-elem
374. Ol kelām-ı “lā-ilāhe illa’llāh”ı
Hem Muḥamed’dür Resūl-i āgehī
375. Secde ḳılıp ağladı pes ol ḳalem
Geçdi yüz yıl ḳaldırıp başını hem
376. Didi yā Rabbi bilürem ism-i Zāt
Lafṣa-i Allāh’dur iy bī-ciḥāt

377. Ol Muhammed diyü pes dirsın kime
Tā muķārin itdiñ İsm-i A‘żam'a
378. Aña Haķ didi cemälüm haķķıçün
Dahı hem 'izzüm celälüm haķķıçün
379. Ger Muhammed gelmeseydi 'āleme
Olmaزıdı ünүñüz dahı heme
380. Nūr-ı zātumdan anı var eyledüm
'Ālem īcādına ızhār eyledüm
381. Bākīsin ol cevherüñ itdi diraḥt
Nūrdan 'ālī anı iy nīk-baḥt
382. Nūrdan kıldı hem anı dört nihāl
Kim bu sırrı bilmez ancak Lā-yezāl
383. Bir şecer kim adıdur şāh-ı yakın (12a)
Pāyına 'arż-ı haķīkatdır zemīn
384. İtdi nūr-ı Ahmed'i pes nūr-baḥş
Dürre-i beyzā vü hem ṭāvus-veş
385. Gör kim ol ṭāvus-ı Haķ pür-āgehi
Oldı ol şāh üzre hem cevlān-gehi
386. Dahı yitmiş biň yıl ol şāh üzre hem
Haķķ'a tesbīh ideridi bī-elem
387. Şoñra hałk itdi o luṭf issi Hudā
Nūrdan bir ħūb mir'āt-ı hayā
388. Kodı bu āyineyi ol Lem-yezel
Karşusuna hem o ṭāvusuñ ezel
389. Aña çün ṭāvus kıldıkda nazar
Gördi kendin ħūb-ṣūret ḥoş-siyer
390. Pes Hudā'dan kıldı istihyā hemīn
Eyledi biş secde ol nūr-ı yakın
391. Oldı bu biş secde şoñra biş namāz
Kılmayanlar bulımaz didār-ı rāz
392. Hem nazar kıldı bu kez dahı o Haķ
Eyledi girü hayā dökdi 'arak

393. Yaradıldı āsumān u hem zemīn
Cennet ü dūzah̄ dahı cümle yakīn
394. Didi andan şoñra ṭāvusa ḥudā
Çār-eṭrāfuña bał̄ iy nūr-ı mā
395. Çünkü ṭāvus itdi emre imtişāl
Öñine ķıldı nażar ol zü'l-kemāl
396. Nūrunı gördi Ebū Bekr'üñ hemīn
Mā-verāsında ‘Ömer nūrin yakīn
397. Nūr-ı Zi'n-nūreyni şag yanında hem
Pes yesārında ‘Aliyy-i zi'l-kerem
398. Mā-ħaşal külli vü cüz'ī her ki var
Pes anuñ nūrından itdi āşikār
399. Bu arada ķavl-i ārā çok durur
Vaşfa gelmez zīr ü bālā çok durur
400. Ol şanayı‘ den işaret bu ķadar
‘Ārife besdür eyā nūr-ı başar
401. Cün bu tertibile ol eyvān-ı ķuds
Oldı kāmil ķurılıp dīvān-ı ķuds
402. Pes Muhammed nūrı biş biñ yıl tamām (12b)
Didi sübħāna'llāh ol kāmil imām
403. Bir yeşil ķandīl ħalq̄ itdi ḥudā
‘Arşuñ altında ki şāfi pür-żiyā
404. Ķodi ol ķandīle rūh-ı Aḥmed'i
Şekl-i insānda o nūr-ı sermedi
405. Oldı kāyim şan namāz içre o rūh
Eyledi tekbi्र buldı çok fütūh
406. Dahı ol ķandīlüñ eṭrāfında ḥaḳ
Eyledi ķandīller Rabbü'l-felak
407. Pes Muhammed rūhı ol ķutü'l-ķulüb
Turuben ķandīlde zākir olup

408. Didi biñ yıl “lā-ilāhe illa'llāh” ol
Hem Muhammed'dür Resūlu'llāh ol
409. Dahı biñ yıl didi “Allāh” ol yakın
H̄atm olunca Esmā-yı H̄üsna-yı Mübīn
410. Her bir ismi diridi biñ yıl tamām
Tā tamām olunca ol H̄ayru'l-enām
411. Geldi vakṭā kim o Raḥmān ismine
Gör ki ol Haḳḳ'uñ burada resmi ne
412. Baḳdı raḥmetle o nūr-ı Aḥmed'e
Server-i ḥālem sürür-ı sermede
413. Pes ḥarak̄ dir oldı andan nūr-ı Haḳ
Düşdi her ḥandile bir ḥat̄re ḥarak̄
414. Enbiyā vü mürselīn ervāhını
Eyledi hem mü'minīn ervāhını
415. Koşulup pes Aḥmed'e bunlar tamām
Bile esmā zikr iderlerdi iy hümām
416. Devr idüp kandıl-i Aḥmed zevkden
‘Ālem-i rūḥa sığışmaz şevkden
417. Anı hem ḥandiller ḥılıup ṭavāf
Devr iderler eyleyüp anı meṭāf
418. Pes bu devrūn sırrıdır iy hoş-sūhan
Dāyimā ‘uşşākı ser-gerdān iden
419. Mihr ü māhı geşte bīdār eyleyen
Şūfiyāne çarḥı devvār eyleyen
420. Geldi çün Kahhār ismine ḥabīb
Baḳdı saṭvetle aña ol dem Mücīb
421. Hem ḥarak̄-rīz itdi yine Kirdigār
Oldı pes ervāh-ı küffār ḥāṣikār (13a)
422. Cümle bu ervāh dört şaff oldılar
Ol ḥabīb'e karşılık şaf şaf turdılار
423. Şaff-ı evvel enbiyā şoñ evliyā
Şaff-ı şālis mü'minīn ervāhı tā

424. Tuttı dördincide kāfirler makām
Turdılar Hākk'uñ kažasınca tamām
425. Mā-haşal ervāha oldı kıble-gāh
Kıldılar nūrına secde mihr ü māh
426. Hem ṭavāf idüp melā'ik cavķ cavķ
Anı hem kerrübiler pür-zevk zevk
427. Yine emr itdi bu ervāha Hudā
K'Aḥmed'e kīluñ nażar buluñ şafā
428. Oldı başına baķan sultān anuñ
Mīr-i 'ādil alnına baķan anuñ
429. 'Ālim oldı şadrına kīlan nażar
Pes bu minvāl üzre cümle ser-te-ser
430. Cün bu deryā-yı kelāma yok kenār
Sāhil-i ḥayretde yokla rūzigār
431. Eyyühe'l-'uşṣāku iṣrāka'l-vefa
Sellimū şallū cemāle'l-Muṣṭafā

Der-İntikāl-i Nūr-ı Nebī 'Aleyhi's-Selām be-Ādem 'Aleyhi's-Selām.

432. Buldı bu i'zāzı cün nūr-ı Resūl
Kāmil oldı bu kemālātile ol
433. Vakt irişdi kim bu eşbāh-ı zemīn
Keşf ide ol nūrile sırrın yakın
434. Ka'bu'l-Aḥbār oldı muğbir bunda hem
Cün irādet kıldı ol Rabbü'l-kerem
435. Kim Muhammed ȝatını īcād ide
Kāyināta nūr-ı Hākk ırād ide
436. Emr idüp Cibrīl'e bir kabza türāb
Var yirüñ ȝalbinden irgör kıl şitāb
437. İtdi cün emrine Cibrīl imtişāl
İtdi yiryüzine açup perr ü bāl

438. Şafh-ı a'lä vü ferādīs ehli hem
Pes hubūt idüp bile ḥayl ü ḥaşem
439. Aldı bir ḫabżā türāb andan hem ol
Şadr-ı dünyā idi hem ḫabr-ı Resūl
440. Mā-i tesnīmīle yoğurdı anı (13b)
Eyledi bir dürre-i beyzā Ḡanī
441. Soñra ṭaldurdı cinān enhārına
Soñra 'arż itdi cihān ebrārına
442. Kıldılар cümle melekler i'ṭizār
Buña ne yüzden k'ola i'zāz var
443. Bildiler Ādem'den öñ fažlın bunuñ
Añladılar neydügin aşlım bunuñ
444. Kāmil oldı rūḥ-ı Aḥmed hażreti
Soñra hem böyle mükemməl ṭineti
445. Cün şeref buldı bu ḥälātile 'arż
Hamd-ı bī-ḥadd eyledi kendüye farż
446. Cün müşerref oldu dünyā 'ālemi
Çār-'unşurdan yaratdı Ādem'i
447. Ādem'üñ ṭinine hem ol cevheri
Bile ḥalṭ itdi vü virdi zīveri
448. Pes ḥiṭāb irdi o nūr-ı Aḥmed'e
Ādem'üñ kim cebhesine naḳl ide
449. Geldi nūr u buldı Ādem çok 'atā
Tāc u ḥil'at ni' met-i cennet şafā
450. Şanki alnında o nūr-ı Aḥmedī
Māh idi deycūr içinde sermedi
451. Evvel aña ḥāsididi her melek
Oldı bu nūrile sācid her melek
452. Oldılar şaf şaf ṭuruban rū-be-rū
Nūra karşılık gözlerin diküp ḫamu
453. Her biriniñ gözine ol nūr-ı zāt
Kurretü'l-'ayn idi şankim fi's-ṣalāt

454. Geldi çün ol nūr-ı zībā Ādem'e
Eyledi ta' līm-i esmā Ādem'e
455. Ya' nī şu kaynar gibi itdi neşīş
Şanki ol nūruñ yiri iy nīk-giş
456. Çün bu āvāzı işitdi ol şafī
Dehşet ile didi iy luştı hafī
457. Kim ne hāletdür ki bu ḡaybī şadā
Lerze virdi ḳalbüme gāhī şafā
458. Geldi sem' ine ḥiṭāb-ı müstetāb
Anuñ iriṣdi su'āline cevāb
459. Geliser neslinden adı Muṣṭafā (14a)
Olısar dünyāda ḥātmü'l-enbiyā
460. Tuyduğuñ bu k'ol ḥabībüm rāzıdur
Nūrı tesbīhünüñ ol āvāzıdur
461. Sende çün vaż'-ı emānet eyledüm
Bā' iş-ı tāc-ı sa' aādet eyledüm
462. Eyle ta' zīmātile i' zāz aña
Eyle ikrām u niyāz u nāz aña
463. Sa' d burcdan çün ṭulū' itdi bu nūr
Niçe burc-ı sa' da ḳılısar 'ubūr
464. Hoş vaşıyyet eyle ol evlāduña
Hürmet itsünler bu nūr ābāduña
465. Kimde kim bu nūr eger ẓāhir ola
Şu' lesi ḥūrṣīd-veş bāhir ola
466. Gözlesün k'aşlābı ola ṭāhire
Ola ḳīnvānı hem anuñ ẓāhire
467. Ola ya' nī ṭayyibāt ü ṭāhirīn
Tā ḥasīb ü hem nesīb ola yakīn
468. Şaklasunlar nā-mahall-i aşlābdan
Kim kefā'et yoklanup ensābdan

469. Bu vaşiyyetden ki Ḥavvā dāyimā
İstedükce Ādem ile iltikā
470. Pāk a‘ zāsin ḥamu taṭhīr idüp
Hoş koħularla daħi tebhīr idüp
471. Diridi Ādem de ümmidüm budur
Kim ide mevlūdüne nakl işbu nūr
472. Cün bu vaşfuñ baħrına yokdur kenār
Sāħil-i ‘ibretde yoħħla rūzigār
473. Eyyühe'l-'uşṣāķu iṣrāķa'l-cemāl
Sellimū şallū 'alā-ṣemsi'l-kemāl

Der-İntikālat-ı Nūri'n-Nebī 'Aleyhi's-Şalātū ve's-Selām.

474. Bir gice oldı işāret Ādem'e
Nesl-i ḥayrile beşāret Ādem'e
475. Toldı Ḥavvā şevk-i hoş-ārāmile
Oldı hem Şīsi'n-Nebiyye hāmile
476. Ol şabāḥ alnından Ādem gördü nūr
Cebhe-i Ḥavvā'ya kılmış cün 'ubūr
477. Ḥayli mesrūr oldı ol hem şādmān (14b)
Buldı cün anuñ dü çeşmi tāze cān
478. Nūr hem Ḥavvā'ya virdi ḥūbluk
Virdi hem bī-ħadd aña maħbūbluk
479. Şīs'den ġayri ṭogħardi her veled
Irkekk ü diġi ikişer tā-ebed
480. Bu o nūruñ hürmetine ṭogħi bir
Bilür anuñ yine Ɂadrin hem Ķadīr
481. Şīs ṭogħi alnına nakl itdi nūr
Buldılar Ḥavvā vü Ādem çok sürür
482. Gözine İblisüñ uruldi hicāb
İtmeye ol nūrdan tā iktisāb
483. Tā karār idince her şulb ü raħm
‘Ayn-ı düşmen kör idi hem bī-fehm

484. Anı eylerdi melekler hem ṭavāf
‘İzzet ü ikrāmīle kılup meṭāf
485. Bir melek olup münādī dāyimā
Dirdi iy yiryüzü müştuluğ saña
486. Dahı sende sākin olanlara hem
Nūr-ı Haḳḳ'a hürmet idüñ dem-be-dem
487. Bālig oldu Şīş çün Ādem şafī
Didi iy oğul gözet ‘ahd-i ḥafi
488. Şakla bu nūrı çü Haḳ virdi saña
Kıl vedī‘ a aṭhar-ı erḥāma tā
489. ‘Ahd-i Haḳ budur didi ṭutdī o Şīş
Hoş kabūl itdi çün işitdi ḥadīṣ
490. Döndi Ādem didi yā Rabbe'l-enām
‘Ahdüñ itdüm oğluma i‘lām-ı tām
491. İsterem senden ki ırsāl it şuhūd
Tā ola şayī‘ bu mīṣāk-ı ‘uhūd
492. İndi pes Cibrīl elinde ak ḥarīr
Bir ḳalem yitmiş biñ emlākile dir
493. Haḳ selām itdi ki yazsun bir kitāb
‘Ahdümi evlādına kılsun hīṭāb
494. Aldı pes Ādem eline hāmeyi
Yazdı bunlar maḥżarında nāmeyi
495. Kodı bu mektūbı bir tābūta tā
Anda kim varındı müşlü'l-enbiyā
496. Dahı Şīş'e iki ḥamrā hulleler (15a)
Luṭfile geydürdü ra‘nā hülleler
497. Anda kim maḥvā (?) bile beyzā idi
Boyi ḥāvvā'ya bedel ḥasnā idi
498. Şīş'e virdi ḥuṭbe ķıldı Cebrē'īl
Oldılar şāhid melekler cümle il

499. Hem Enuş andan ṭoğup nakl itdi nūr
Alnına hem muhtecib İblīs-i kör
500. Bālīg oldu buña dahı geldi Şīş
Virdi tābūti vaşıyyetden ḥadīṣ
501. Pes ‘afīfāt u ‘afīfīne o nūr
Kim muḥaṣṣal iderek nakl u ‘ubūr
502. Hażret-i Nūh'a vü oğlu Sām'a tā
Nūh hem virdi o tābūti buña
503. Giderek nūrile tābūt-ı mehīb
Ol Ḥalīlu'llāh'a olmışdı naṣīb
504. Bir gün ol hullet sarayınuñ şehi
Didi evlādına gör ol āgehī
505. İşbu tābūt içre var dürlü ‘acīb
Görüñüz oğullarum niçe mehīb
506. Var nebîler şaqışınca hāneler
Enbiyā eṣkāli hem dahı neler
507. Āhîrinde var Muhammed hānesi
Anda naḳş olmış hem ol dür-dānesi
508. Şan şalāta kāyim olmış gibi ol
Muḳtedī şaqında Śiddīk-ı Resūl
509. Añā evvel tābi‘ olan bu diyü
Alnına yazılmış anuñ iy ‘amū
510. Hem ‘Ömer şolında ‘Oṣmān mā-verā
Hem emāmində ‘Alī bulmuş liqā
511. Dahı ashābı vü evşāfi anuñ
Yazılı Allāh vaşşāfi anuñ
512. Şulb-i İshāk'dan müsellel enbiyā
Şulb-i İsmā‘il'den pes Muṣṭafā
513. Gördiler bu hikmeti oğulları
‘İbretile ṭoldı hem göñülleri
514. Soñra İsmā‘il'e ‘ahdi söyledi
Oğlu Қaydār'ı bu dahı ṭoyladı

515. Bir gün ol Қaydār düşinde görür (15b)
 Bir ‘Arab kızına varısar bu nūr
516. Uyanup gitdi ‘Arab iline ol
 İtdi Cürhüm adlu bir şāha nüzūl
517. Kim olurdu ol Benī Қahṭān’dan
 Ğāşira adlu kız aldı andan
518. Bir gün ol Қaydār-ı maķbūlū'l-fuhūl
 İstedi tābūti kim feth ide ol
519. Bir nidā irdi ki feth itmez bunı
 Enbiyādan ǵayırlı olmaǵıl denī
520. Aldı tābūti vü tekrīm eyledi
 Hażret-i Ya‘kūb'a teslīm eyledi
521. Soñra Қaydār oğlına nūr itdi naklä
 Adına dirler Hamel şāhib-i ‘akl
522. Giderek ‘Adnān'a Ma‘d'e hem Nizār
 Hem Muḍarr'a naklä idüp nūr āşikār
523. Her biri dāyim yazarlardı kitāb
 ‘Aḥd-i sābıkdan iderlerdi hīṭāb
524. Ka‘be'ye aşarlarıdı her zamān
 Geldi ‘Amru'bn-i Nuḥuv (?) naħṣ-ı cihān
525. Muħdiṣ-i esnām idi ol it peħid
 Bozdi ol ‘aħd-i қadīmi ol ‘anīd
526. Giderek Naḍr alnına naklä itdi nūr
 Hem Қureyş adı anuň şāhib-ṣu‘ūr
527. Kim ziyāde ḥūb u maħbūbidi ol
 Ḥalq içinde şāh-ı merğūbidi ol
528. Gördi ol bir gün ‘acībe vākī‘a
 K’oldı ʐahründen seccere tāli‘a
529. Tutdı aġṣānı cihānı ser-te-ser
 Nūr-ender-nūr eflāke irer

530. Dahı ak yüzlü kişiler görünür
Ol ağaç her birisi çigzinür
531. Didiler şoñra mu^cabbirler aña
Vire çok ^cizz ü şeref ol Hañ saña
532. Gele neslüñden senüñ şâhib-şeref
Tutalar emrini ehl-i her taraf
533. Ol gün ^carza hem tecellî kıldı Hañ
Dir melekler yirde kim var merd-i Hañ
534. Didiler her biri kim iy pâdişâh (16a)
Sensin a^clem senden artuk yok İlâh
535. Şimdi ver luñfuñ zâkir muhlişan
Bir recül evlâd-ı İsmâ^cil'den
536. Kim anuñ zâhrindadur nûr-ı Habîb
Sen bilürsin hod didiler iy Mücîb
537. Iy melekler şâhid oluñ didi Hañk
Anı ben muhtâr idindüm müsteñak
538. Dindi bu vechile Nâdî'a hem Kureyş
^cÂmme-i halâk içre ol ekrem Kureyş
539. Giderek ^cAbdü'l-menâf'a Hâsim'e
Nûr nakl idüp iriñdi hoş deme
540. Cün bu deryâ-yı kelâma yok kenâr
Sâhil-i ^cibretde yokla rûzîgâr
541. Eyyühe'l-^cuşşâku işrâka'l-cemâl
Sellimû şallû ^calâ-bedri'l-kemâl

Der-İntikâl-i Nûrî'n-Nebî ^cAleyhi's-selâm be-^cAbdü'l-Muñâlib.

542. Gerçiecdâdi Resûlüñ her biri
Pür-şereflerdi degil bu serseri
543. Hâsim idi pes emîr-i zî-cemâl
^cİzz ü rif at anda bulmışdı kemâl
544. Şâyi^c olmuşdı cihâna ^cizzeti
Nûr-ı Ahîmed'den çü buldu devleti

545. İbn-i Kostantin ki Kayser melk-i Rûm
 Kim Ebû Herkâl'dı 'arz itdi kudûm
 546. Bir kızım var müşli yok aña sezâ
 Lutf idüp gelsün virem diyü aña
 547. Çok taleb kıldı vü Hâsim itdi red
 Kim ol Încîl içre görmüşdi raşad
 548. Kim tögar âhir zamân peygamberi
 Nesl-i Hâsim'den tûlû' eyler biri
 549. Kıldı Selmâ bint-i Zeyd'i ihtiyâr
 Toğdı bundan Şeybe oldı bahtiyâr
 550. Dağı 'Abdü'l-Mu'talib ismi bunuñ
 Lutf u ihsân oldı hem resmi bunuñ
 551. Hem mukâhhal gözleri mağbûbıdı
 Nûr anuñ alnına pes nakl eyledi
 552. Bir gün ol Hâsim vaşıyyet eyledi (16b)
 Cem' idüp ebnâ-i eşrâfi didi
 553. Kim emîrem size şâhib-i kâtîr
 Lutf idüp tutuñ sözüm her ne ki var
 554. Var hâzinemde turur hem yâdigâr
 Kâvs-i İsmâ'îl ü sancâk-ı Nîzâr
 555. Dağı esnâmuñ mefâtihi tamâm
 Hem sikâye-i hâc cümle iy kirâm
 556. Oğluma virdüm didi ol pâdişâh
 Kim bu oğlum Şeybe olsun size şâh
 557. Tâbi' olun aña fevt olduķda men
 Soñra sözin tutdı ehl-i encümen
 558. Ka'be'ye şâh oldı Abdü'l-Mu'talib
 Oldılar emrine dâyim mürteķib
 559. Buldı nûrile şeref kırk yıl tamâm
 Tutdılar hükmin anuñ pes hâss u 'âm

560. Her tarafından hedyeler iltüp mülük
Aña her hacda kılurlardı sülük

561. Çıksalar bunuñla istisğāya il
Yağuban bärān olurdu şanki seyl

562. İtseler anuñla her gähī ǵazā
Feth olurdu ceysi-i düşmen dāyimā

563. Bunca ^cizzetler Muhammed nūrinuñ
Kāyināta lutf-ı sermed nūrinuñ

564. Eyyühe'l-^cuşşāku işrāka'l-vefā
Sellimū şallū cemāle'l-Muştafā

Der-İntikâl-i Nûri'n-Nebî 'Aleyhi's-Selâm ilâ-'Abdi'llâh.

565. İşbu ālem içre cārīdür müdām
K’emr-i Hakk ile olur hāşş u āmm

566. Şeybetü'l-hamdüñ ṭokuz oğlu olup
‘Ākıbet pīr oldı ol kütü'l-ķulüb

567. Gördi hīç birine naķl itmedi nūr
Kim ḥudā bilür kime ķılur ‘ubūr

568. Bu sebebden ķalb-i ‘Abdül-Muṭṭalib
Oldı pür-endīşe hāli münķalib

569. Eyledi ḥayli taşadduk āleme
Naķl -i nūr için ki düşmişdi ġama

570. Ka‘be’yi bir gün ṭavāf itdi o şāh (17a)
Çoķ tażarru eyleyüp dir yā İlāh

571. Ben dahı görsem bu nūruñ aşlıni
Kime bahşış ola bilsem ehlini

572. Böyle zāriler ķılurken ol zamān
Uyku geldi uyudu ol nā-gehān

573. Bile idi oğlu ‘Abbās ittifāk
Tıfl idi ol līk ‘aklı pür-vifāk

574. Şoñra bu ḥābi rivāyet eyledi
Aşlıni bir bir ri‘āyet eyledi

575. Kim hacer ķurbında babam uyķudan
Uyanıp ķorķuyyla ol nīk-ten
576. Gidi ben dahı anuñ ardınca hem
Vardı bir kāhin öñine urdı dem
577. Key mu' abbir kāhinidi mu' teber
Aña düşin söyledi virdi ħaber
578. Hābda bir turfa beyzā silsile
Çıkdı ʐahrumdan ɬopardı ǵulgule
579. Dört tarafı oldı biri şarkı tamām
Ser-te-ser կıldı iħāta iy hümaam
580. Birisi dahı ke-ʐālik ǵarbı ol
Bir tarafı dahı semāya tutdı yol
581. İrdi hem tahte's-serāya bir taraf
Dahı olmadın bu hālet ber-żaraf
582. Ānide yeşil diraħt oldı hemān
Toldı nūrindan anuñ kevn ü mekān
583. Oldı ol zencir yeşil dört budak
Toldı nūrindan cihān iy yüzü ak
584. Kimse anuñ gibi bir ǎlī-nihāl
Görmemişdi enver ü zībā nihāl
585. Görsedi olurdu Tūbā ser-nigün
Yıkılurdu görse hem Sidre boyun
586. Gördüm iki kimse dahı anda hem
Pīr nūrānī kişiler muħteşem
587. Birisi Nūh-ı Neciyyu'llāh idi
Biri İbrāhīm Halīlu'llāh adı
588. Ol mu' abbir didi taħkikā düšüñ
Şübhe yok sıdkına hāşıldur işüñ
589. Gele şulbüñden şehā bir hoş veled
Hergiz anuñ vaşfina olmaya ħad

(17b)

590. Āsumān ehli zemīn hem ser-te-ser
Vireler hükminden anuñ cān u ser
591. Pāy-ı mihr-i 'izzetinden āftāb
İktibās-ı nūr ide şan māhtāb
592. İre hem sūmm-i semend-i himmeti
Çarh-ı heftüm üzre bula devleti
593. Ekseriyā bu ki ḥatmū'l-enbiyā
Ḥābīnuñ ta'bīri ol ola şehā
594. Cār düstūri ola ol dört nihāl
Bir aşıldan olalar hem ḥayr-ı āl
595. Ümmeti ola anuñ yabraqları
Olalar emrine tābi' her biri
596. Dāyimā şer'ini iżhār ideler
Şark u ḡarb ehline iṣār ideler
597. Gördüğün rū'yāda hem ol iki er
Ḥābīnuñ şīdkına şāhiddür olar
598. Buni Abdü'l-Muṭṭalib çün itdi gūş
Mevc urup deryā-yı şevkî ḳıldı cūş
599. Baş açup pes Mekke'yi ḳıldı tāvāf
Didi nezrüm olsun iy Rabbe'l-meṭāf
600. Ger ola bir dahı oğlum iy Ḥudā
Naql ide benden hem iş bu nūr aña
601. On olur oğlum birin ḫurbān idem
Va' deye yoğarı ol demde nedem
602. Ol zamān buyıldı 'ādet bī-güzāf
'Ayb olurdu va' deye ḡāyet ḥilāf
603. Ber-murād olmak içün çok kimse hem
Ḥāş mālin nezr ideri lā-cerem
604. Seybetü'l-ḥamdüñ ki ehli Fātīma
'Amr kiziydi o şāha ḥātime
605. Çünkü 'Abdu'llāh'a oldı ḥāmīle
Maṭla' oldı Zühre mihr-i kāmīle

606. Pes irādet kıldı Hāk ṭoğdı o hem
Nūr aña naklä itdi oldı muhterem

607. Şām'da varındı bī-hadd ol zamān
Ulu kāhinler ki aḥbār-ı cihān

608. Çok 'alāmetler bilürlerdi tamām (18a)
Ol Resūl'üñ ṭoğmasıçün iy hümām

609. Ol 'alāmetlerden aşlä bir 'ilim
Bākī kalmamışdı hep ẓāhir 'ilim

610. Yanlarında pes hemin bu ḫaldı çün
Bir ḥaber mīlād-ı 'Abdu'llāh için

611. Varındı anlarda kim bir cübbe şūf
Ḳana bulanmışdı gör neyler 'aṭūf

612. Eyledi rāvī rivāyet k'iy 'amū
Zekeriyā oğlı Yaḥyā ḳanı bu

613. Şöyle kim bu şūfdan ḳanlar tama
Ṭoğa 'Abdu'llāh ola hem zemzeme

614. Tamladı çün bildiler ṭoğduğunu
Kıldılar çok hīle def̄ itdi Ḡanī

615. Kim hemin tācırlerile yazdırılar
Gönderüp ehl-i Ḳureyş'e bir ḥaber

616. Ola 'Abdu'llāh'dan kim bir nebī
Putların ḳırup ide yiñi dīni

617. Anlaruñ giderdi 'aklı ḡışş olup
Unudurlardı yine 'akla gelüp

618. Ol Resūl'üñ nūrı virürdi şafā
Cān u dilden meyl iderlerdi aña

619. Bālig oldu bārī 'Abdu'llāh çün
Şeybe'ye endīşe geldi 'ahdi çün

620. Ḥark idüp deryā-yı hayret anı hoş
'Ucbe-i hasret dahı kim itdi ḡis

621. Bilmez anı 'aklı kim fermān ide
Oğlunuñ ḫanķısını ḫurbān ide
622. Hātif-i ḡaybı işāret ḫıldı hem
Kim edā ḫıl nezrūni iy zi'l-kerem
623. K'ol zamān ekşer şadā-yı hātifi
Vâki' olurdu degil bu söz ḥafi
624. Turdı pes cān revğanın şem' eyledi
Ol zamān mihterlerin cem' eyledi
625. Anlara da şundi ḥayret cāmını
Bilmediler pes bu sırr encāmını
626. Çok tefekkür ḫıldılar bu ḫaldı hem
K'anlara şalına ḫur' a lā-cerem
627. ḫur' a-i ḫurbān düşerse her kime (18b)
Nīş-i fürkat anı düşürsün ḡama
628. Rāzī oldılar çü buña cümleten
Aldı ol sehm-i kažayı kur' a-zen
629. Atdıgunaça ḫur' a sehmin her demi
Düşdi 'Abdu'llāh'a çekdiler ḡamı
630. Kim cemāli ḫitabı şevkına
Yüz sürürdi mihr ü meh ayağına
631. Kim aña nūr-ı Resūl-i muhterem
Virmişidi çok şeref kāmildi hem
632. Olmuşdı manzar u cānı peder
Ġayrı oğlanları encüm bu ḫamer
633. Naql ider bir daḥı rāvī bunı kim
Kazdururken Zemzem'i dir ol ḫakīm
634. Şu eger tīz çıkarise iy ḥudā
Birini evlādumuñ ḫılam fidā
635. Didüğü dem çıktı ol şu buldı yol
Çok sevindi līk-' aḥde nādim ol
636. Hem rikāb oldukça bu şayf u ḫarīf
Hem feraḥ birle terah olur redīf

637. Didi ol kāhin eyā şāh-ı Ḥarem
On deveyle kur^c a şal oğluña hem
638. Kūr^c a ger düşerse oğluña şehā
Dahı on üstürler ilhāk it aña
639. Tā düşince kūr^c a ol üstürlere
Eyle ķurbān ‘ahdūn īfāya ire
640. Bişyüz oldı düşdi kūr^c a üştüre
Cümle ķurbān itdi rāh-ı servere
641. Anuñ içün didi ol şadr-ı cihān
Oğlıyam iki zebīhūn kāmrān
642. Biri İsmā‘il anuñ biri ebi
Zebh hükmindeydiler girçek nebī
643. Cün bu deryā-yı kelāma yok kenār
Sāhil-i hikmetde yokla rūzigār
644. Eyyühe’l-‘uşşaķu işrāķa’l-vefa
Sellimū şallū cemāle’l-Muṣṭafā
645. Ḥudā ol kişiye çok ‘izzet itsün
Vişālīcün diye Haķ rāhmet itsün

Der-Tezvvüc-i ‘Abdu’llāh Āmine-rā ve Nakl-i Nūr be-Āmine Hātūn. (19a)

646. ‘Akıl oldı çünki ‘Abdu’llāh tamām
Görür oldı çok ‘acāyib ol hümām
647. Bir gün ol babasına virdi ḥaber
Ka^c be baṭħāsına vardum seyre der
648. Çıkdı iki nūr zahrımdan hemān
Oldı bir şarķa biri ḡarba revān
649. Soñra fevri birbirine ƙarişur
Zahruma girüp yirine ƙavışur
650. Didi ‘Abdü'l-Muṭṭalib ki işbu hāl
Şübhe yokdur rāst sādıkdur maķāl

651. Ola bir oğluñ mu'abbir kim baña
Muştulamıştı vire Allâh saña
652. Bârî çok âyât-ı Haķķ andan zûhûr
İtdi meşhûr oldı āfâka o nûr
653. Çok şanâdîd-i 'Arab'dan her 'izâm
Mâh-rû duhterlerini şübh u şâm
654. 'Arz iderlerdi aña alsun diyü
Almazıdı ol çekelerdi kayu
655. Ol kazâ-yı Kâdir ü luťf-ı kâder
Kim bilür pes kimi rûzî kîlisar
656. Bir bôlük Şâmî Yahûdî ol zamân
Kâşd-ı 'Abdu'llâh içün anlar 'ayân
657. Şâm'dan kâlküp ticâret adına
Geldiler pür-fitne şer bünyâdına
658. And içîsdiler k'anus üzre olar
Öldüreler anı yâħud öleler
659. Ağuladılar kîliçların tamâm
Gözleyüp anı kîlurlar ihtimâm
660. Gice yoklarlardı anı tâ-şabâh
Şaklanup gündüz yeraķlayup rimâh
661. Bârî 'Abdu'llâh'ı bir gün buldılar
Yalınuz bir tağa şayd içün gider
662. İrdiler katlı ideler tâ kim anı
Aña yitişdi pes ol 'avn-ı Ğanî
663. Anda bir kaç kâfiri okıyla ol
Atuban katlı itdi ol şâhib-uşûl
664. Nâ-gehân 'Abdü'l-Menâf oğlu Veheb (19b)
Ol Kureyş'üñ ekremi manzûr-ı Rab
665. Pehluvânıdı Kureyş'üñ ol şecî
Şayd iderdi anda ol şavtî secî
666. Görüben bu hâli şicradup atı
Anlaruñ üstine kıldı sür' atı

667. Hem semādan nāzil olur gördü ol
Şüret-i insde melā'ikden fuḥūl
668. İtdiler anları cümle tārmār
Şidişler her birin itdiler tebār
669. Pesirişüp Şeybe'ye kıldı haber
Ol dahı a'vānile kıldı güzer
670. Anlaruñ varup kırup kimini hem
Bağlayup itdi esīr ol muhteşem
671. Virdi bir kaçın Veheb aldı hemīn
Yā esīr ide yā katlı ide yakīn
672. Pes Veheb gördü o 'Abdu'llāh'ı sağ
Çoğun sipās itdi Haḳ'a ol yüzü ağ
673. Didi ne hälüñ iy Mışbāḥe'l-Harem
İy ḥudā nūriyla olmuş muhterem
674. Ol senüñ alnuñdağı nūruñ şehā
Kudret-i Haḳ'dur yiter 'işmet saña
675. Bu sebebden gāhī 'Abdu'llāh'a hem
Dirleridi nāmī Mışbāḥu'l-Harem
676. Cün Veheb döndi vü geldi evine
Didi bir bir mā-cerāyı ehline
677. Didi ehli Birre'ye iy zevcetüm
Hem-serüm hem-sırrum olan rāḥatum
678. N'ola 'Abdu'l-Muṭṭalib yanına sen
Varuban 'arż eyleseñ pāyına sen
679. Duhterümüz var cemīle tāhire
Āmine adlu 'afīfe bāhire
680. Kim odur bāġ-i melāḥat ḡoncası
Ḥūb hem ra'na göñül eglencesi
681. Dürre-i beyzāsı tāc-ı 'işmetüñ
Ravḥ-ı reyhānı riyāz-ı 'iffetüñ

682. K'ola 'Abdu'llâh içün ide kabûl
Pâdişâh-ı Ka'be ol aşl-ı usûl
683. Birre didi k'iy Veheb 'akluñ kanı (20a)
Ne muhâl endîşe k'iylersin anı
684. Niçe ulu kişiler duhterlerin
Meh-liqâ hûrşîd-rû ahterlerin
685. Aña 'arz itdiler almadı o pes
Kim fâkîrüñ kızın ider mi heves
686. Didi yâ Birre benüm bu erligüm
Kim bu gün itdüm anı olmaya güm
687. Hem fâkîrisem kâpusında n'olam
Bilme misin 'akribâ yoğsuliyam
688. Birre varup bârî 'arz itdi hele
Anı hoş gördü o şeh de şad dile
689. Nâm-zed kılup dağlı âyîn-i 'urs
İtdiler tertîb ü hem tezyîn-i 'urs
690. Çarha girdi pes bu 'ursiçün felek
Şâucusuna encüm-efşân her melek
691. Aldı medh okur 'Utarid defterin
Zühre muştib şems eyler defî terîn
692. Bir gice burc-ı şerefde kâmrân
Mâh mihre derc olup buldu kıräñ
693. Şanki sünbül hem-ser oldı lâleye
Gonca nesrinile töymaz jâleye
694. Cün bu deryâ-yı kelâma yok kenâr
Sâhil-i şâdîde yokla rûzigâr
695. Eyyühe'l-'uşşâku işrâka'l-cemâl
Sellimû şallû 'alâ-şemsi'l-kemâl

Der-beyân-ı Hâmile Şoden-i Âmine Hâtûn be-Resûlu'llâh 'Aleyhi's-Selâm.

696. Çunk'irâdet kıldı takdîr-i Hudâ
Mihr-i 'izzet burc-ı devletden töğa

697. Şeb be-hayr ide maķām-ı sırra ol
Hayra maķdem ola ehl-i hayra ol
698. Toga ya^c nī kim Resūl-i kāyināt
Vire tā pejmürdegāna ol ḥayāt
699. Bir gün emr itdi Hudā Cebrā'īl'e
İndi bāb-ı Ka^c be'ye emlākile
700. Zir ü bālā ehl-i mevcūdāta ol
Şeş-cihāt eşnāf-ı maħlūkāta ol
701. Müjdeler olsun diyü ķıldırnidā
Kim düşer bu gice rāhme Muṣṭafā (20b)
702. Müstecāb olur bu şeb ķiluñ du^c ā
Zikrile ihyā idüñ buluñ şafā
703. Hem hītāb-ı müsteṭāb itdi ki Ḥaḳ
Ehl-i 'irfān sırrına Rabbü'l-felaḳ
704. Yā men ehva'n-nevme leylen yezdecir
Ulkiye'z-zikru fe-hel min-müddekir
705. İrci^c u'l-ebsāre li'l-mühdā leküm
Fe'şkürü bi'l-kerrateyni hāleküm
706. Kim size bir rāhmet i^c tā eyleyem
‘Āmme-i maħlūka iħdā eyleyem
707. Mihr-i hāver gibi dīn ızħār ide
Mażleme-i żalmāyi istiksār ide
708. Vaqt iriştidi kim o kurs-ı şems-i dīn
Maşriķindan ķila işrāk ol hemiñ
709. Bu şebüñ ķadrine ol Rabb u 'Aṭūf
Ķalb-i 'Abdu'llāh'a virdi hem vuķūf
710. Pür-şafā ol Ka^c be'yi ķıldır tāvāf
Pes gelürken ol 'iśāda bī-güzāf
711. Gördi k'aķar şöyle bir ġaybī binar
Āb-ı ḥayvānidı şan ol çeşme-sār

712. İrdi güs it diyü hātifden nidā
Bu şudan nūş eyle hem iy bü'l-hüdā
713. Varuban ol hem ḥelālūnē yakīn
Kim aña naql ide bu nūr-ı cebīn
714. Bildi rehber k'aña ol mühdi's-sebīl
Olsa hādī Haqq olur tīz kaşda neyl
715. Gusl idüp nūş itdi pes geldi feraḥ
Çok şafalar kesb idüp gitdi terah
716. Gāyib oldu yine ol 'aynu'l-hayāt
Pes sa'ādet hānesine itdi şitāb
717. Ol gice buldu şeref burc-ı kırān
Sa' dini meh mihre kıldı iktirān
718. Gays-ı rāhmet nāzil oldu pür-şegaf
Aldı andan dürr-i ferdin pes şadef
719. K'ol gice oldu Āmine hāmīle
Ahmed ü Mahmūd luṭfi şāmīle
720. Nūr buldu çunkim ol lāhūtdan (21a)
Zühre gibi geçdi pes nāsūtdan
721. Her tarafdan işidüp dürlü şadā
Hem görüp eflākden nūr u ḥiyā
722. Medh okur gül-zārda turmaz hezār
Ḥamdile kūh-sārda gevher-niṣār
723. Bir melek şayardı hamlı müddetin
İşidürdi ol Āmine 'iddetin
724. Kim diridi ol fūlāninci bu gün
Hem fūlān gün ṭoğa ḥalḳ üzre o gün
725. Bir melek dahı iderdi hoş du'ā
Dirdi Allāhümme şalli'l-Muṣṭafā
726. Her murādin buldu pes Ḥālik'dan ol
Līk maḥzūnidı tenhālıkdān ol
727. Kim o 'Abdu'llāh'ı 'Abdü'l-Muṭṭalib
Temre göndermişdi olup mürtekip

728. Yesrib'e vardukda fevt olmuşdı ol
‘Ömri ancak otuzın bulmuşdı ol
729. Soñra vaqtā Mekke'ye irdi haber
Haķķ'a Abdu'llâh kim kıldı güzer
730. Zâhir oldu bir ‘alâmet k’ol zamân
Ka‘ be tamı iki şakkı oldu hemân
731. Gülgule düşdi Kureyş'e hem feza‘
Oda düşmiş gibi kıldılar ceza‘
732. Kimi dir bu mevt-i ‘Abdu'llâh için
K’ol durur zîrâ zebîh-i şanî çün
733. Kimi dir ‘Abdü'l-Menâf oğlu Veheb
Eşca‘ idi fevtinedür bu ta‘ab
734. Kobdî nâ-geh bir şadâ ol Ka‘be'den
Kim bu hâletler degül bir nesneden
735. Nûrı kevneynûñ siracı cennetüñ
On sekiz bin ‘âleme hem râhmetüñ
736. Kim karâr-ı râhmden ol meh-cebîn
‘Âlemi pür-nûr kılmakdur yakîn
737. Nûridur şimdi ki geldi Ka‘be'ye
Heybetinden şadmet irdi Ka‘be'ye
738. Kim ola pâyende ‘izzet ber-karâr
Ola hem pâyında putlar inkisâr
739. Cün Âmine tuydı fevt olduğunu (21b)
Fürkatinden bilmedi n'olduğunu
740. Mâtem idüp âh u efgân eyledi
Gûş idenlerüñ yüregin tağladı
741. Diridi mâtem-zede yas eyleyüp
Bunu hem mersiyye için söyleyüp
742. K’iy baña her demde yâr u mahremüm
Gönlüm ârâmi kılan def-i gamum

743. İrmedüñ kim ḥasret idüñ Ahmed' e
Yā saña kim ḡarża-i īmān ide
744. Şöyle kim müştäķidüñ mevlūdūñe
İrmedüñ ḫalduñ mi yā maķşuduña
745. İştiyākuñ yoḥsa kim cāndan mīdi
Yolına cān virdüğüñ andan mīdi
746. Muştuladılar mī yā cānānuñ
Muştuluķ virdüñ pes evvel cānuñ
747. Şems-rūyinuñ ḥayālin dilde sen
Şemse ḫılmışduñ ne yıķduñ cümleten
748. Kokmaduñ ḥayfā gül-i nev-bāveñi
Görmedüñ bulduñ ne ḥāṣıl yāveñi
749. Virmişidi bir dürr-i yektā Ğanī
Terk idüp ḥāhir yetīm itdüñ ani
750. Dirmedüñ cān meyvesin iy vā çü sen
‘Ākībet ḫılduñ yüzüm eyvā bu sen
751. Böyle diyüp niçe efgān eyledi
Lālenüñ bagrün ṭolu ḫan eyledi
752. Geldi ‘Abdü'l-Muṭṭalib gördü ani
K’iyler ḫahı ateşi mūm ḫheni
753. Dir naṣīhat k’olmasun iy meh-miṣāl
Ṭāk-ı ebrū-veş k’ola ṭakūñ hilāl
754. Nāle nārin ḥab-ı şabruñ birle bas
K’āyineñ pās olmasun gel itme yās
755. Rahmet-i Rahmān'a gel hürmet ide
‘İzzet eyle ya' nī nūr-ı Ahmed'e
756. Şakın ani dūd-ı ḫuhūñdan gider
Ğam ḡubāriyla aña virme keder
757. Tāzedür yüzü gül-i gül-zārdan
Gel ḥazān itme hevā-yı zārdan
758. Kime sunmadı fenā cāmin cihān
Kime bākī oldı bu nām u nişān

(22a)

759. Bir emir kim cümleye şāmil olur
İktidādan ḡayrı kim ‘āmil olur
760. İy Āmine saña ḫulluḳ ideyin
Ne buyurursañ o yola gideyin
761. Bisleyeyin oğluñı ṭoġduḍa ben
Dahı inanmayayın bir ferde ben
762. Borcun öder fevt olan ḥod dāyimī
Yā ḫatun alma᷑ ne aşṣidur ḡamī
763. Riķķat itdi hem melā’ik zārına
Ṭurdılar ḫaf ṣaff o Ḥa᷑k dīdārına
764. Didiler yā ‘Ālime’s-sırri’l-ḥafī
Yine sırruñ sen bilürsin iy ḫafi
765. Bilmedük biz bu ne ḥikmet k’iy Ḥakim
Fa᷑r-ı ‘ālem ṭoġmadın oldı yetīm
766. Anlara buyırdı luṭf idüp Ḫudā
Münfa‘ il olma᷑ meleklerüm buña
767. K’ol ḥabībūmdür Muhammed māh-rū
Burc-ı zātuñ mihri dürr-i bāhr-ı Hū
768. Mihr-i ḫubb ispihr-i tenhā olsa yig
Hem yetīm ol dürr-i yektā olsa yig
769. Dimeyen baña tecerrüdle belī
Dest-gīr olmaz aña luṭfum eli
770. Bī-kes itdüm sevdügümđendür anı
Ġayrıdan şakladuğumđandur anı
771. Tālib-i Ḥa᷑k vāsil olmazdur yakīn
Ata vü hem anadan dūr olmadın
772. Toġmadın çünkim atasuz ḫaldi ol
Kala ṭiflikən anasuz dahı ol
773. Kullarum mihrine olmaz nisbeti
Zerre-veş biñ ata ana şefkati

774. Ol k'anus hübəna ḥalḳ itdüm cihān
Ola mı 'ālemde maḥzūn-ı zamān
775. Ben aña maḥbūb u baña ol ḥabīb
Pes o dünyāda hīç olur mı ḡarīb
776. İndi hem gökden melekler fevc fevc
Şanki ḫopdi lüccə-i gerdūnda mevc
777. Geldi her biri Āmine yanına (22b)
Söyleyüp cānlar ḫatarlar cānına
778. A' yün-i cinn ü şeyāṭīnden ani
Şöyle saklarlar tutup Ḥaḳḳ emrini
779. İçlerinden bir melek kıldır nidā
K'ol nidāya ola biñ biñ dil fidā
780. Dir beşāretler saña iy meh-cebīn
K'ola baṭnuñdağı faḥru'l-mürselīn
781. Var elümde hem mufaşşal bir du'a
Kim saña ta'vīz içün virdi Ḥudā
782. Kendüde bunı götürsün didi Ḥaḳ
Şerr-i cinden bī-ğam olsun didi Ḥaḳ
783. Niçe bunuñ gibi aḥvāli 'ayān
Gördi tā vaqtirişince bī-gümān
784. Ṭokuz ay baṭnında meks itdi Resūl
Görmedi ālām u renci hīç ol
785. Haşr olunca bu kelām olmaz tamām
Cānile diñ es-ṣalātū ve's-selām
786. Eyyühe'l-'uṣṣāku iṣrāka'l-cemāl
Sellimū şallū 'alā-ṣemsi'l-kemāl

Der-Matla'-ı Vilādet-i Hażret-i Resūl 'Aleyhi's-ṣalātū ve's-Selām.

787. Sākiyā bu ana dek sunduñ şabūḥ
Şimdiden girü ḡabukı kıl fütūḥ
788. Bu gice gel bize vir hoş hāleti
K'ehl-i 'ışka ḥūbdur şeb soḥbeti

789. Muṭrībā dem-sāz-ı şehnāz ol bu şeb
Zemzemeyle ḳıl nevā ‘uşşāka heb
790. Rāstı ehl-i Şifahān u ‘Irāk
Bezmüne hem-dem olalar pür-vifāk
791. İktiżā itdi çü Vehhāb u Mübīn
Toğa tā ol maṭla‘ indan şems-i dīn
792. Bir gice kim rāḥatū'l-ervāḥidi
Şanki şubh-ı fāliķu'l-ışbāḥidi
793. Leyletü'l-isnēynidi Ḥaḳ genci şeb
Hem Rebi‘ ü'l-evvel on ikinci şeb
794. Zevk ü şevkile pür oldı şeş-cihāt
Kim ṭoğar bu gice fahru'l-kāyināt
795. Hoş nesīmile ṭolup arż u semā (23a)
Her dimāğ oldı mu‘aṭṭar pür-şafā
796. Gülşen-i dünyā müzeyyen bülbülü
Şan sūrāḥī-veş ḳılırdı ȝulğulu
797. Dağda arturdı gūgū fah̄te
Bāğda bezm itdi ṭūṭī sāh̄te
798. Āsumān ḳılur semā‘-ı pür-şafā
Giyüp ol pīrāne hoş delkın kabā
799. Tavk idüp tesbīh-i encüm boynına
Dahı alup meh čerāğın eline
800. Ol meh-i nev-mihrine hem bu ḳamer
Zerre-veş döner miyānında kemer
801. Müşteri sa‘ dını ḡālib eylemiş
Kendine Merrīḥ’i rāġib eylemiş
802. Oldı gūyende ‘Utarid Zühre hem
Pür-ṭarab gitmiş Zuhal’den cümle ḡam
803. Recm-i dīv içün hīşār-ı şebde mihr
Tīr atar her yaña elde isper sipihr

804. Zır ü bälä cümle havrā cavķ cavķ
Muştılarla her yaña pür-zevķ ü şevķ
805. Açılup cennet ķapuları o şeb
Ka^cbe'ye altın ķanādıl aşdı Rab
806. Habs olup İblis hem Lât u Menât
Hep helâk oldılar anda iy şıkât
807. Bir balık vardı deryā içre hem
Adı Talmüsā idi iy zi'l-kerem
808. Yidi yüz başı yidi yüz ķuyruğı
Hem yidi yüz var cebel innüligi
809. Her biri küh-ı Kubeys'den a^c zam ol
Hüt-ı pür-u^c cübe idi eʃham ol
810. Ol gice ferhān olup itdi iżtirāb
Ġulgule virdi cihāna bī-hisāb
811. Bir firişte Āmine yanına hem
Geldi dir vaqtuña hāzır ol bu dem
812. Kıl teveccüh Hazret-i Haqq'a hemin
Kim ṭoġısar bu gice ol şems-i dīn
813. Bu gice oldur ki Hazret-i Muştafa
Pādişāh-ı taht-gāh-ı iştifā
814. Maḳdem-i hayrı cihān teşrif ide (23b)
Haqq 'ulūmin 'āleme ta^c rīf ide
815. Gün gibi haq dīni iżhār eyleye
Bāṭıl edyānı hem idbār eyleye

Kaşide-i şeb.

816. Haq'dan ol mefħar-ı 'ālem vire peygāmı bu şeb
Raḥmet-i 'āmm ide ehl-i dile in^c āmı bu şeb
817. Nüh-ṭabak k'oldı felek matbah-ı ălásından
Devr-i bezm itdire seyyāre yidi cāmı bu şeb
818. Necm-i sa^c di şeref-i evce su^c ūd itdigiün
Yıldızı düşe la^c īnūn gide iķdāmı bu şeb

819. Şâh-ı şehr-i şerefüñ nat^c-ı sa^c ādetde ruhı
Niçe beydaklärlile mât ide eşnâmi bu şeb
820. Gül-i āmâl ola çün gûlbün-i ǵam üzre besim
Murğ-ı dil şâh-ı hevesde ǵıla ārâmı bu şeb
821. Mužmahîl ide küfür ǵulmetini dünyâdan
Nûr-ı īmânille çün subh idiser şâmı bu şeb
822. İy k’emânetde idi nûr-ı nübûvvet niçede
Ola issine mü’eddâ göre ikrâmı bu şeb
823. Ehl-i tevhîde çü bu dem şunulur câm-ı feraḥ
Telh olur mecmâ^c-ı müşrik bulur encâmı bu şeb
824. Mihr ü mâhile ki faḥr ideridi ǵarh anı gör
Şems-i dînile zemîn idiser ilzâmı bu şeb
825. Dil sarâyı gibi pür-naşş ola her tâk-ı behîş
Tâk olup tâkı cahîmüñ ǵoyaibrâmı bu şeb
826. Tola envâ^c-ı güher la^cl-i dür-efsânından
Şadef-i gûş-ı huş-ı ‘ârif ü her ‘âmı bu şeb
827. İ‘tilâl-i dil-i küffâra ki bu sıhâhat-i şer^c
Gamı makrûn u lefîf eyleye âlâmı bu şeb
828. Başına her felegüñ ǵona “le-^c amrük” tâcı
Sîrr-ı “levlâk” hîṭâbindan ire kâmı bu şeb

Mesnevî.

829. ‘Id ǵakkı bu şeb-i ǵadrüñ eşhâ
Kimse bilmez ǵadrin illâ ol Hudâ
830. Bu gice vaşında fi’l-cümle beyân
Var Āmine nakl ider k’ani ‘ayân
831. Çünki bildüm dimiş ol gice hemîn (24a)
Toga benden kim cihâna şems-i dîn
832. Pes evümde bî-kesidüm yâr yoķ
Kalmışidüm yalîñuz deyyâr yoķ

833. Zire ^cAbdü'l-Muṭṭalib ol gice hem
Ka^c be ṭavfina yöneltmişdi ḥadem
834. Hem beni sakındığıyçün ol reşid
Hāne ḫapusına aşmışdı kilid
835. Gussa vü endūh-ı ḡamla ben ḡarīb
Nāleler ḫılup diridüm yā Mücīb
836. Yā Ȅlāhi yā Mu^c ine^l -^cācizīn
Minke ^cavnī müsteğāṣen külle hīn
837. Bi'l-^canā emseytū min-hüznin elīm
“Messeniye'd-đurru” fe'kṣuf yā Kerīm
838. Hażretüne çok münācātum benüm
Cān u dilden ^carż-ı hācātum benüm
839. Kim ḡarībem ne re'īsüm var benüm
Ne enīsüm ne celīsüm var benüm
840. Atam u anam ḥelälüm her biri
Virdiler yolunda ḥod cān u seri
841. Ne ḫılam ḥālüm n'ola ya Müste^cān
Bu gice çün ṭoḡısar bu ṭıfl-ı cān
842. İrdi nā-geh bir nidā kim sem^cuma
Şabr it iy Bint-i Veheb düşme ḡama
843. Cün ḥabībüm oldı mevlūdūñ senüñ
Hāşıl oldı cümle maḳṣūduñ senüñ
844. Bī-kes itdüm şakınup ağrāżdan
Pāk z̄ātin a^cyun-ı a^crāżdan
845. Ğayretüm bu görsün evvel hāşlar
Şoñra ḫılsun aña ḡayırlar nażar
846. İrdi gūş-ı hūşa çünkim bu nidā
Cān dimāğına iriṣdi çok şafā
847. Oldı şevkile vücūdum pür-ferah
Zerre deñlü ḫalmadı dilde terah
848. Görürem bir nūr saḳf-ı hāneden
Çıkdı şark u ḡarbi ṭutdı cümleten

849. Hem havā üzre melekler bir firāş
Döşediler sündüsidi ol ķumāş
850. Yarılıp dīvār açıldı bir kapu (24b)
Çıka geldi dört ħātūn bahtlu
851. Nīk-ħaşlet ħūb u zībā yüzleri
Mürdeye cānlar bağışlar sözleri
852. Her biri envā^c teslīmāt idüp
Baña^c izzetlerle ta^c zīmāt idüp
853. Biri ħavvā idi dir kim muştılık
Kim virildi saña işbu bahtılık
854. Tōga oğluň ola rāhmet ‘āleme
K’ögredürdi nūrı esmā Ādem’e
855. Hācer idi biri dir kim ol feraḥ
Gelmesün ħalbüñe aşlā bir teraḥ
856. Oğluňuň ceddi ḥelälümdür Ḥalīl
K’āteşin serd itdi bununçün Celīl
857. Biri daħi Āsiye didi ki ol
Bil ki oğluň gibi yokdur bir oğul
858. Hem-ser-i Fir^c avnidüm lākin Hudā
Hīç yakīn itdirmədi anı baña
859. Hażret-i Mūsā^c dan iştidüm yakīn
Didi evşāfin kılup telkīn-i dīn
860. Şādmānem k’ola luṭf-i zi’l-minen
Buña olam cāriye cennetde ben
861. Biri Meryem’di didi kim rāħat ol
Şād u ħürrem pür-şaғā bī-zahmet ol
862. Oğluňa ‘Isā ki Rūhu’llāh iken
Tutdī gökde ümmet olmağa vaṭan
863. Böyle diyüp her biri ikrām ider
Hidmete geldük diyü i^c lām ider

864. Sözlerin çünkim işittüm bā-vefā
Dehşetüm gitdi vü oldum pür-şafā
865. Kalbüme Hāk'dan irişdi feth-i bāb
Gözlerüme keşf olup cümle hicāb
866. Ravża-i rīḍvāna döndi Ka'be hem
Nūrile ṭoldı Ṣafā vü Merve hem
867. Çok hūrūş irişdi āb-i Zemzem'e
Cümle eşyā ķıldılар hep zemzeme
868. Gökden indürdi melekler üç 'alem
Kim yişil 'ālī münevverlerdi hem
869. Ka'be üzre şarķa vü ḡarba hemīn
Dikdiler şevkile her birin yakīn (25a)
870. Toldı etrāfum 'acāyib hūrīler
Muştafā'yı birbirine muştular
871. Şarķ u ḡarb arası hep kevn ü mekān
Hem Șüreyyā'dan şerāya ins ü cān
872. Her biri Hakk'a şenā iżsār ider
Bī-nihāyet ḥamđ ü şükr iżħār ider
873. Cümle ehl-i āsumān ķalmadı heb
Müjdeler içün yire indirdi Rab
874. Mā-haşal dürlü melekler fevc fevc
Kim hubūt eyler kimi gözlerdi evc
875. Birbirine şād u ḥurrem muştilar
Dahı biri birine virür ḥaber
876. Kim Hudā Rīḍvān'a buyurdu yakīn
Tā aça rahmet ķapuların hemīn
877. Zīnet eylegil cinānı didi ol
Hem ilet saçuya ḥūr-ı 'aynı ol
878. Kim ṭoġisardur bu gice Muştafa
Āfitāb-ı burc-ı evc-i iştifā
879. Emr idüp Hāk didi Mālik turmasun
Hep caħīmūn ķapuların bağlasun

880. Geldi Cebrā'īl ü Mīkā'īl hem
Dahı İsrāfil cümle muhterem
881. Her biri ṭutar elinde bir ṭabaḳ
Ni^c met-i cennetle pür kılmuş o Ḥaḳ
882. Didiler bu ni^c meti iy bā-ṣafā
Ahmedile saña gönderdi Ḫudā
883. Tā bu ni^c met luṭfi tab^c uñ Ḳila şād
K'ola rūḥ-ı Ahmed anuñla küşād
884. Yudilar hem āb-ı rahmetle elüm
Yidüm ol ḥāni pes oldı hoş demüm
885. Oldı cānum ḡarķa-i bahṛ-ı şafā
Mevc-i şādı ṭarḥ idüp fevc-i 'anā
886. Geldi bir ḥūrī dahı ṭāvus-şekl
Şüreti ādem gibi şāḥib-^c akı
887. Bir ḫadeḥ şundi ṭolu āb-ı zūlāl
Nūş-ı cānı giderür nīş-i melāl
888. İcdüm anı oldı ḫalbüüm pür-ferah
Cāna ṭoldı şevķ çün gitdi terah (25b)
889. Bir ḫaçrı hem ḥūr-ı 'aynūn geldiler
Üstüme bir çetr-i 'alī kurdılar
890. Kim ser-ā-ser nūrdan pür-zīver ol
Hem ḫiyā virür güneşden enver ol
891. İtdi pes bir ṭāyir-i ḫudsī zuhūr
Ak u zībāyıdı başdan başa nūr
892. Gerçi bir murğıdı seklen ol velī
Şan göründi ṭarf-ı Ḥaḳ'dan luṭf eli
893. Yād idüp nām-ı Ḫudā geldi o ḫuṣ
Zahruma sürdi ḫanadın pür-ḥurūş
894. Zāhir oldı çün bu ḫarķ-ı 'ādeler
Ġarķ-ı bahṛ-ı ḥayret oldı cān u ser

895. Dil meşamı pes mu'atṭar-hālikēn
Her taraf gūyende-i alhvālikēn
896. Tuymışken dürlü hālet gūş-ı hūş
Görmüşken çok 'alāmet didi hoş
897. Nā-gehān nūr-ı nübūvvet ğaybdan
Pertev urdī kim müberrā 'aybdan
898. Ya' nī baķdum gördüm ol hūrşīd-i dīn
Togdī 'ālem ṭoldı nūrindan hemīn
899. Cümle şey'ün ȝikri hamd-i dil-gūşā
Ṭoldı 'ālem zemzemeyle merhabā
900. Kimisi dir merhabā nūr-ı İlāh
Kıla engüst-i laṭifüñ şakķ-ı māh
901. Kimi eydir merhabā iy meh-cebīn
Kıldı ȝātuñ Haḳ nebīlerden güzīn
902. Dır kimi hem merhabā bedrū'd-dūcā
Pāyüñe her çeşm ü rūy olsun dü-cā
903. Merhabā ȝatm-i nübūvvet merhabā
Merhaba şems-i sa'ādet merhabā
904. 'Udde yā faḥran ileynā merhabā
Kad laķīnā müctebānā merhabā
905. Merhabā iy mehbīt-i envār-ı dīn
Merhabā iy manżar-ı 'ayn-ı mu'īn
906. Gördüğin hīn-i vilādetde nisā
Görmedüm aşlā birisin bī-riyā
907. Cün cerāğ-ı çeşmüm oldı rūşenā (26a)
Nāzır oldum nūr-ı 'aynūmden yaña
908. Ka'be'ye karşı anı gördüm yakīn
Secde ȝilmiş ol İmāmu'l-müttaķīn
909. Başını ȝaldurdı yirden diz çöküp
Kaldurup el Haḳḳ'a dahı yüz tutup
910. Çok tażarru'lar ȝılup dir ol Ḥabīb
Minke ed'ū istecibnī yā Mücīb

911. İy ki sensin cümleye püşt ü penâh
Mağfiret kıl ümmetüme yā İlâh
912. Çünkü hâtm itdi du‘ âyi ol nesîm
Gonca-veş ‘annâc olup oldu besîm
913. Bu tebessüm çok işâret gösterür
Râhmet-i Hâk’dan beşâret gösterür
914. Hoş nażar vîrân-ı dil âbâd ider
Hande-i gül bûlbûli dil-şâd ider
915. Görün ol fâhr-ı cihânuñ şanını
Luťf u iħsan u mürûvvet kânını
916. İbtidâ-i neş’et-i rûhîndan ol
İntihâ-yı haşre varınca Resûl
917. Ümmetinüñdür şeffî‘i ber-devâm
Cândan eydüñ pes aña dâyim selâm
918. Eyyühe’l-‘uşşâķu iṣrâķa’l-cemâl
Sellimû şallû ‘alâ-şemsi’l-kemâl
919. Hudâ ol kişiye çok ‘izzet itsün
Vişâlîçün diye Hâk râhmet itsün

Der-Tehniyet-i Vilâdet-i Hazret-i Resûl ‘Aleyhi’s-Selâm.

920. Cün bu hâlatı Āmine bî-riyâ
Gördüğü üzre beyân itdi şehâ
921. Dahı ba‘žı tehnîyetlerden ‘ayân
Görünen âyâti kıldı ol beyân
922. Didi çünkîm ol kerâmâtı tamâm
Gördüm ü göñlüm pür oldu şâd u kâm
923. İstedüm k’ol çeşmümüñ nûrin yine
Elüme alup yüz uram pâyına
924. Geldi hâtifden hemâñ-dem bir nidâ
K’iyleñ üç gün Muṣṭafâ’yi iħtifâ

925. İns ü cinden şaklañ anı görmesün
Pâyına yañlış nažarlar irmesün
926. Enbiyâ evşâfile mevşûf idüñ (26b)
Ezkiyâ 'irfânile ma' rûf idüñ
927. Hulk-ı âdem Şîş 'irfânın virûñ
Pür-şecâ'at Nûh dîvânın virûñ
928. 'Îlm-i Hîzr u hem Hâlîl'üñ hulletin
Cehd-i Yûşa' dahı Lokmân hikmetin
929. Nağme-i Dâvûd u hûbb-ı Dânyâl
'İşmet-i Yaḥyâ vü İlyâsî-hışâl
930. Zühd-i 'Isâ hem Süleymân heybetin
Hem Kelîmu'llâh Mûsâ himmetin
931. Hüzn-i Ya'kûb'ı vü hüsni-i Yûsuf'ı
A'yûn-i a'yândan eyleñ hem hafî
932. İrgürûñ 'izz-i huzûrumdan yaña
K'evvel ırsün nûr-ı iclâlüm aña
933. Bula zâtum gencini pes genciken
Ola tâ vaşfumla mevşûf ol hasen
934. Hem esenlesün ol ebrârum anı
Dürlü ta'zîmile ahyârum anı
935. Tehniyet kılsun semâvât aña hem
'Arş u Kûrsî Levh-i mahfûz u kalem
936. Hil'at-i ten kutlulasunlar olar
Sidre Tûbâ hem çosun pâyına ser
937. Geldiler ervâhdan bir kaç fuhûl
Ahmedüm alup gözetdilerdi yol
938. Gitdi 'ömrüm hâşılı pes geldi ǵam
Gözüme hûrî görünmez oldı hem
939. Nâr-ı hâsretle yakarken cânumı
Yine iriştürdiler ol hânumı
940. Gördüm anı ak kumaşa sarlu hem
Sürmelü ol çeşm-i nergis muhterem

941. Sünneti olmış kesilmiş göbegi
Misk ü 'anberle mu' atṭar cismi ki
942. Ol zamān 'ādetleri her ne ki var
Hep aña olmuş müretteb bī-şümār
943. Çünkü gördüm anı bu vechile ben
Şād u ḥurrem oldı işbu cān u ten
944. 'Ārıż oldı ḳalbüme pes bu hevā
Kim ne luṭf itdi ki oğluma ḥudā
945. Cān kulağıma hemin irdi hīṭāb (27a)
Dahı hem keşf oldı ḳalbümden hicāb
946. Kim kaçan ta'zīmile mevlūduñı
Ol gözüñ nūrı vü hem maḳṣūduñı
947. Bu cenāb-ı bī-miṣālümden yaña
Çünkü seyr itdürdilerdi pür-ṣafā
948. Maḥrem oldı bī-cihet dergāhuma
İrdi i'zāzile İsm-i a'zama
949. Ḳalbi meclā oldı nūr-ı zātuma
Oldı miṣbāḥ enver-i miṣkātuma
950. Ben aña iy luṭf-ı mevfürum didüm
Merḥabā iy maẓhar-ı nūrum didüm
951. Kutlu olsun bu libās-ı ten saña
Cānuña olsun bekā dāyim ḫabā
952. Pādişāh ol saña ḳul olsun cihān
İns ü cinn olsun ṭufeylüñ her zamān
953. 'İzzet-i zāt ü celālüm ḥaḳķiçün
Nūr-ı evṣāf-ı cemālüm ḥaḳķiçün
954. Her kemāl ü mu'cizāt-ı enbiyā
Zātuñuñ oldı şifatı bī-riyā
955. Cün bu ilhām-ı İllāhī bī-cihet
İrdi gūş-ı cāna virdi ma'rifet

956. Hem bu ḡ ömrüm hāşılı bulmış kemāl
Eyledüm cānile şukr-i lā-yezāl
957. Baķdum ol ḡ aynum çerāgına yine
Almış üç lü'lü' anahtar eline
958. Anı gördüm ki melekler söyleşür
Biri birinden haberler şoylaşur
959. Didiler kim Ka' be miftāhı biri
Dahı nuşret bābı fettāhı biri
960. Birisi dār-ı ʐafer anahtarı
‘İzzet içün buldı bu dīn ahteri
961. Ola ya' nī ܰible-gāhı Ka' be hem
Olısar dili ḡ Arabca muḥterem
962. Dahı manṣūr u mużaffer olısar
Hāfīkayna Ḥaķ peyām-ber olısar
963. Geldi hıdmet itmege hem üç melek
Didiler oğluma “Allāhu ma'ak”
964. Birisi ݁utar zeberced taştı
Aḥmed'üñ öñine ol taştı ݁odi
965. Didi bu taşt üzre el ko yā ݁abīb
Her ne ݁arfında dilerseñ iy ݁asib
966. ݁odi ortasına vaqtā k'ol hümām (27b)
Didi Rıdvān Mekke'de ܰılduñ maķām
967. Cün yedüñ ܰayru'l-umūr oldı yakın
İḥtiyār itdüñ vasaṭ lā-büd hemīn
968. Aḥmed'i aldı eline bu melek
Dürlü dürlü 'izzet ikrām iderek
969. Ol legen üzre ݁utup şoydı ani
Ol güneş yüzlüyü ol nāzük teni
970. Biri kim ibrīk ݁utardı gümüş
Yidi kez yudular ol şuyile hoş
971. Biri de ݁utardı kat kat bir ḥarīr
Açıdı ani çıktı bir mühr-i münīr

972. Taş tutan Rıdvān ki aldı mühri hem
Bu risālet h̄atmidür dir muhterem
973. Zahrına anuñla mühr urdu hemīn
Pes aña nakl̄ itdi ol nūr-ı yaķīn
974. Cün yirin buldı o mühr-i pür-żiyā
Ba‘ de hāzā ġayra vermezdır şehā
975. Bu mühür mihrine mihr-i āsumān
Gice gündüz çarḥa girmiştir revān
976. Kim göre ol mühri nār olur ḥarām
Aña hem menzil olur Beytū'l-Ḥarām
977. Soñra bir ał şufi kundağ eyledi
Aña dürlü 'izzet el-ḥaqq eyledi
978. Dahı Rıdvān ol mübārek güşına
Söyledi sırrile lāyık hūşına
979. Hem dilini ağızına sundı hemīn
Emdi bir kaç anı ol h̄urşīd-i dīn
980. Āhır oldukça didi pes 'āfiyet
Saña emzürdüm 'ulūmī 'akibet
981. Haq seni pes kıldı hātmü'l-enbiyā
Bu merātib kutlu olsun dāyimā
982. Her ne kim ta'zīm ü tekrim itdiler
Dört gün oldukça melā'ik gitdiler
983. Gerçi anlar hod kesilmez gelmeden
Ol şehi dāyim ziyāret kılmadan
984. Bārī nevbet baña degdi hāşılı
Elüme aldum o bedr-i kāmili
985. Yüz urup yüzine başdum cānuma (28a)
Söylenür tutdum ķulak ol hānuma
986. Sözin anuñ anlayımadum yakīn
Pes ne idrāk ola esrār-ı güzīn

987. Bu mücerred Āmine gördügidür
Gel ki manzûr-ı melâ'ık ne durur
988. Budur ol evşāf-ı fahru'l-kayinât
Dâyimâ cānile eydüñ eş-şalât
989. Çünkü na' ti bahırına yokdur kenâr
Sâhil-i 'ibretde yoklañ rûzigâr
990. Eyyuhe'l-'uşşâku işrâka'l-vefâ
Sellimû şallû cemâle'l-Muştâfa
991. Hudâ hem k'aña bî-hadd 'izzet itsün
Vişâlîçün diye Haķ rahmet itsün

Der-Tetmîm-i Tehniyet-i Resûl 'Aleyhi's-Selâm.

992. İy gülistân-ı şafânuñ bülbülü
Nağme kıl k'açıldı rahmetler güli
993. Her tarafından esdi hoş bâd-ı nesîm
Oldı bu gül-zâr-ı dil ' anber-şemîm
994. Cün rabî'-i ma'nevîdür bu faşl
Tâze cânlar buldı her pejmürde-aşl
995. Söylenür âşâr-ı rahmet her yaña
“Keyfe yuhî'i'l-arda ba' de mevtihâ”
996. Hoş-nevâ kıl perde-i 'uşşâkda
Saña dem-sâz ola tâ 'uşşâk da
997. Ol cihân fâhrî ki toDateşdi o şeb
Râstî nev-rûza dönmişdi o şeb
998. Büzrüg ü Kûçek Şîfâhân u 'Irâk
Gördiler dürlü havâdîş bî-şikâk
999. Varındı bir ahter-i 'âlî mehîb
Ol gice seyr-i sipihr itdi garîb
1000. Kavm-i Mûsâ'ya 'alâmet buyıldı
Bildiler toDateşdi ki ol rahmet yedi
1001. Varındı bir naâle kim kûri şecer
Pes hemîn yabraqlanup virdi şemer

1002. Bu ‘alāmet ḫavm-i ‘Īsā’nuñ idi
Aḥmed içün her biri ṭoğdı didi
1003. Varındı bir şuyı şoǵılmış binar
Ṭaṣdı şuyı aḫup oldı āşikār
1004. Ḫavm-i Dāvūd’ a bu yidi i‘tilām (28b)
Ṭoğdı ol Aḥmed didiler iy kirām
1005. Çatladı hem Ayaşofya ķubbesi
Yıķıłup düṣdi ki ṭarf-ı ķiblesi
1006. Hāliyā ma‘ mürdur bellü yiri
Bu nedür çün ṭoğdı ol dīn serveri
1007. Kayser’üñ ķaṣrı dahı burc u beden
Yıķıłup Kisrā da düṣdi kürsīden
1008. Söyünüp odı Mecūsī’nūñ dahı
Geçdi yire Sava bahrı iy aḥī
1009. Düşdi eşnām ol gice her ɺanda var
Oldı ṭapanlar aña rüsvā vü zār
1010. Niçe bunuñ gibi dahı mu‘cizāt
Söylenürse vaşfa gelmez iy sikāt
1011. Pes Ḥarem’de ol gice ‘Abdu’l-Muṭṭalib
Luṭf-ı Ḥakk’ a olmışdı mürtekib
1012. Siyer ehli naql idüpdür bunı hem
Didiler kim didi ol şāh-ı Ḥarem
1013. Turur idüm nā-gehān irdi nidā
Ne turırsın ṭoğdı diyü Muştafā
1014. Şıçrayup yirimden ol dem bī-emān
Pes cenāb-ı Ka‘be’ye oldum revān
1015. Secde ķılmış Ka‘be gördüm pür-żiyā
Āmine oldığı menzilden yaña
1016. Dahı putlar kim ne deñlü varındı
Ser-nigūn olmuş yaturlar hep didi

1017. Nûr olmuş göge ol evden direk
Devr iderler çevresin hûr u melek

1018. Ka‘ be kâlküp secededen kıldı nidâ
Muştuluğ olsun ki tögdi Muştafa

1019. Tögdi ol küffârı maķhûr idecek
Beni bu eşnâmdan dûr idecek

1020. Dahı dört rûkninden âvâz irişür
Muştulaşmak birbirine çarışur

1021. Bir rükün “câ’ e’l-hâk” oğur biri dahı
Geldi sizden bir nebî dir iy aḥî

1022. Biri dir Allâh’dan pes geldi nûr
Biri dahı “innâ ersalnâk” oğur

1023. Dir Hacer Esved dahı erkân tamâm (29a)
Yâ Resûla’llâh saña olsun selâm

1024. Hem Şafâ ol Merve ile söyleşür
Tögdi ol Aḥmed diyü müştilaşur

1025. Gâlibâ oldı iştîyâkum görmegé
Varuban pâyına yüzler sürmege

1026. Hâşılı geldüm Âmine yanına
Nûr gitmiş baķdumıdı alnına

1027. Reng-i rûyında velîkin yok eser
Oğlı tögmiş gibi degil nîk-fer

1028. N’oldı didüm ol emânet nûr hem
Didi vardı issine iy zi’l-kerem

1029. Didim imdi göster ol cân meyvesin
Didi yok destûr şimdi göresin

1030. Sa‘ yile bir kerre gördüm anı ben
Muntâzîrven göre gözüm k’ani ben

1031. Didüm iy kimdir baña virmez izin
Yâ kim ola diye râzî olmazın

1032. Eyledüm cûr’et ki girem kapudan
Çığa geldi pûr-ġâżab bir nîk-ten

1033. Didi yok destür üç gün var iy şâh
Kad redâ men lem-yuṭı^c emre'l-İlâh
1034. Çok melâ'ik kim ziyâret ideler
Gelesin ol vaqt ki bunlar gideler
1035. Pes tavakkuf eyledüm dördüncü gün
Yine geldim tâ görem nedür o gün
1036. Bir nidâ oldu meleklerle gelüñ
Degdi şimdi nevbet insâna bilüñ
1037. Kundağıle ol Âmine Ahmed'i
Dürlü^c özrile o nûri sermedi
1038. Karşulayıp şundi ceddi eline
Aluban ol dahı başdı bağırına
1039. Didi gördükte yüzin ol şehr-i yâr
Celle men ehdâ li-zâ hüsne'l-^c izâr
1040. Ol mükeħħal gözlerin açup ḥabîb
Gonca-veş ķıldır tebessüm ol ḥasîb
1041. Ol tebessüm Şeybe'ye virdi ījuruş
Eyledi sevgüsü cân u dilde cûş
1042. Didi^c Abdü'l-Muṭṭalib iy hoş-nihâd (29b)
Bu ciger-gûşemiziçün n'ola ad
1043. Siz bilüñ didi Âmine aña hoş
Dir idi lâkin Muhammed her sürüş
1044. Didi girçeksin Muhammed ver adı
Her kitâb-ı münzel içre Haḳ didi
1045. Mâ-cerâyi didi varup ehline
Cümlesin şaldı Âmine evine
1046. Heb Harem ehli tamâmet geldiler
Dürlü ikrâm ile^c izzet ķıldılar
1047. Ol zamân resmini ķıldılar o gün
Şeybe hem ķıldı yidi gün toy düğün

1048. Cümle hāşş u 'āmma inām eyledi
Hem vuhūşile tuyūrı ṭoyladı
1049. Mā-haşal bir mertebe çekdi taām
Vaşfa ḥadde gelmeye inām-ı tām
1050. Gördiler bunı şanādīd-i Kureyş
Didiler bunca taşadduķlar li-eyş
1051. Bir yetīm içün nedür bunca emek
Yoluna virdüñ anuñ ḥayli yimek
1052. Çok cevābım var didi şāh-ı Harem
Anı taħrīr itmege doymaz ḫalem
1053. Biri bu 'izzet yetīme olsa yig
Dürr-i yetīm olsa bahā her n'olsa yig
1054. Biri bu naķlı itdi ol nūr-ı ḫadīm
Ādem alnından irince bu yetīm
1055. Şāhibi budur çün ol nūruñ yakīn
Pes buña olmak gerek 'izzet hemīn
1056. Biri daħħi bu ki ṭoġħdu ġiċe
Ol ḫadar gördüm 'alāmetler niċe
1057. Ger anı vaşf eylerisem biñde bir
Yazımaż bir harfin anuñ biñ debīr
1058. Anlara didükde Şeybe baāzīni
Cümle taşdīk itdiler ol dem anı
1059. Didiler vāki' da ol aşħāb-ı fīl
Münhezim olup bu yıl oldu ḫatīl
1060. Daħħi қaħħidu niċe yyllar tamām
Toldı 'ālem niċi met ile pes bu 'ām
1061. Pes olur daāvāna bunlar da delīl (30a)
'İzzetin қılsun mübārek ol Celīl
1062. Ol yıl içre fi'l-ḥaķīka bī-ṣūmār
Oldı envāc-ı bedāyi'c aşikār
1063. Kim ikiz kuzlamış idi her devāb
Olmuşdı pür-niām her şeyh ü şāb

1064. Toğmuşıldı Kā‘ be’de ol yıl tamām
Dört yüz er oğlanıdı cümle kirām
1065. Şoñra yārı oldular Peygamberüñ
Bū Cehil’den ġayrısı hep bunlaruñ
1066. Toğduğı gice hem ol ḥayrū'l-beşer
Zümre-i şeyṭāna oldu çok žarar
1067. Men‘ olındılar o gice cümleten
İstirākiçün semāya çıkmadan
1068. Pes varup İblīs yanına olar
Men‘ olındıq diyü virdiler ḥaber
1069. İşidicek anı itdi iżtirāb
Düşdi teşvīse hem-ān-dem bī-ḥisāb
1070. Tolaşuñ didi cihāni ser-te-ser
Tā bilesiz hādiše şoylañ ḥaber
1071. Şark u ḡarbi şoyladılar ol zamān
Ka‘ be’ye vaqtā ki irdiler hemān
1072. Gördiler cümle melā‘ik hāşş u ’āmm
Tolaşurlar anda bir beyti tamām
1073. Muştulaşur birbirine iverek
Hem ol evden göge nūr olmuş direk
1074. Gelüben İblīs’e virdiler ḥaber
Haykırup yırtdı girībānin o ḥar
1075. Didi iy vāh ol cihānuñ raḥmeti
Āyet-i kübrā ḫamunuñ devleti
1076. Çıkmış ol Hakk’uñ ḥabibi Muṣṭafā
Ol şefā‘at menba‘ı şidk u şafā
1077. Bize ḥayfā ḫalmadı nuşret eli
Başımıza geldi ‘ālem müşkili
1078. Men‘ olunduñuz semādan kim aña
Dāyima manżar-geh olmuşdur semā

1079. Tutalar ümmetleri sünnetlerin
Kat^c ideler cümlemüzden ellerin
1080. Niçe bunuñ gibi efgān eyledi
Akıdup göz yaşunu ḫan eyledi
1081. Ol gice çok kāhin ü cādū tamām (30b)
Hep helāk oldu vü rüsvāy iy hümām
1082. Haşr olunca ḥatm olunmaz bu kelām
Cānile diñ eṣ-ṣalātū ve's-selām
1083. Eyyühe'l-'uşşāķu iṣrāķa'l cemāl
Sellimū şallū 'alā-ṣemsī'l-kemāl
1084. Ḥudā ol kişiye çok 'izzet itsün
Vişālīcün diye Ḥak raḥmet itsün

Der-Beyān-ı Reḍā'-ı Hażret-i Risālet 'Aleyhi's-Selām.

1085. Yine çün kıldı teğāzā ṭıfl-ı cān
Bula tā ṭab^cı ġıda-yı kāmurān
1086. Şīr-i ma^cnāya ki pīstān oldu ḥarf
Dāye-i sırrīde 'aḳı oldu şigerf
1087. Şīr-i şīrīn-i ma^cānīden emüp
Çün bu südile niçe sūd itdi ḥūb
1088. Pes dimāğ-ı dil bulup zevkin yakın
Raġbet-i şerh-i reḍā^c itdi hemīn
1089. Ol kim ister tā ebed zevk eyleye
Ol ḥabīb-i Ḥaḳ redā^c in diñleye
1090. Toğdığı yıl pes Muḥammed Muṣṭafā
Toğmiş idi dört yüz er oglan şehā
1091. Bu şadā ḥāfakı ṭutmuşdı tamām
Ka^cbe'ye gelmişdi 'iyışcün 'avām
1092. Niçe yıl ḫa᷇t olduğundan çok 'Arab
Geldi ehlin dāyeliğe itdi ṭaleb
1093. 'Aybidi hem gözlenürdi her uṣūl
Dāyesüz bislenmezidi bir oğul

1094. Pes Āmine emzürürken Ahmēd'i
Halvetinde aña irdi bir nidī

1095. Yā Āmine oğluña ṭut dāye kim
Kıl tevekkül gözle esrār-ı Hakīm

1096. Kim Halīme adlı bir hātūn gele
Çün Benī Sa‘d obasından şevkile

1097. Gele yakında o meh hem-sāyesi
Odur ol dürr-i yetīmüñ dāyesi

1098. Gevher ol lü'lüye lālā olsa yig
Mihre Zühre bil ki hīdmet kīlsa yig

1099. Her ne kim iştidiyise ğaybdan
Şeybe'ye ol didi anı cümleten

1100. Didi Şeybe şakla bu sırrı yakīn
Dime ğayra līkin emri ṭut hemīn (31a)

1101. Hāss u ‘āmma pes hāber eylediler
Tā anīçün muržī'a şoyladilar

1102. Aldı çok hātūn eline Ahmēd'i
Līkin anlaruñ birisin emmedi

1103. Gittiler nevmīd olup tā kim yine
Oldı tenbīh ol Benī Sa‘d iline

1104. Bir kabīleydi Benī Sa‘d ol zamān
Kahātandan bulmuşdı anlar nez‘-i cān

1105. Tağa çıkışlardı ol hātūnları
Ot kökün yirlerdi dāyim her biri

1106. Bunlarılaydı Halīme hoş-nihād
Gökden inmişdi Halīme aña ad

1107. Bir gice görür Halīme hābda
Kim turur bir ṭorı ṭarf-ı ābda

1108. Çeşme-sār olup akar görür bu su
İçeniñ kalbinde kalmaz hīç buşu

1109. Zâhir olup bir yigit dahı aña
Didi kim nûş eyle hem gel yun buña
1110. Didi dahı muştuluğ olsun eger
Mekke şehrîne varup kılsañ güzer
1111. Olasın bir tıfla dâye sen i cân
K'ola ol tıflıñ tufeyli ins ü cân
1112. Bendesidür evvelîn ü âhirîn
Ol durur hem "rahemeten li'l-'âlemîn"
1113. Tutdı sözin gâyib oldı pes civân
Uyanup semrir görür cismin hemân
1114. Hayret alup 'aklärını anuñ yakîn
Şevkden sığmaz derisine hemîn
1115. Hem helâli Hâriş uyandı görüp
Yüzini hâtûnunuñ şan mâh-ı hüb
1116. Didi çandan bu melâhaflar saña
Ol dahı pes didi rü'yâsın aña
1117. Cün sabâh oldı aña hâtûnlar
Otlamağ içün pes itdiler haber
1118. Gördiler yüzini olmuş mâh-veş
Her birisi oldılar hayrân u gaş
1119. Anlara dahı Halîme hâbını (31b)
Didi Hâk fetih itdi kalbüm bâbını
1120. Ömrüm olursa dahı yüz yıl tamâm
İstemez gönlüm benüm kat'â ta'âm
1121. Didi Hâriş iy Halîme bârî tur
Beni oglancuklarınuñ hem keydown
1122. Gözleyüp ol dem helâli sözini
Turuban ol taşa tutdı yüzini
1123. Geldi hâtifden yine anda nidâ
Kim saña luft işledi Bârî Hudâ
1124. Ko zehârif fikrini iy hoş-nihâd
Ka'be'ye itgil tevecüh bul murâd

1125. Ol ḥelālūn Ḥāriṣ'i hem bile al
İresiz tā devlete bulup kemāl
1126. Giri döndi pes Ḥalīme şādmān
Ḥāriṣ'e virdi o hātifden nişān
1127. Ol Benī Sa‘d ehli işitmışdı hem
Ka‘be'de çok oğlan oldu muhterem
1128. Mā-ḥaşal her biri kıldılar yerak
Ka‘be'ye varmağa itdiler vifāk
1129. Kimi at u kim deveye bindiler
İrişelüm diyü her biri iver
1130. Ḥāriṣ'ün bir merkebi vardı arık
Şöyle arık k'atlayımadı ḫarık
1131. Ol Ḥalīme bindi çok gitmez ḫarı
Kaldılar bunlar çü bir günlük giri
1132. Çığa geldi bir yigit ol gün sabāḥ
Kim yeşil tonlar geyer elde rimāḥ
1133. Didi k'iy merkeb muṭī' ol Şāni'a
K'olisar bu bir Resūl'e murzī'a
1134. İşidicek bu sözi merkeb hemān
Cüst ü çälāk oldu ḫaldırdı ṭaban
1135. Bindi Ḥāriṣ'le Ḥalīme aña pes
Cümlesin geçdi şan oldı bir feres
1136. Aña her biri ta' accüb kıldılar
Hikmet-i Ḥaḳ hayretinde ḫaldılar
1137. Bu dahı ol Aḥmed'ün aşāridur
Ol sürür-ı sermedüñ esrāridur
1138. Cün bu vaşfuñ bahrına yokdur kenār (32a)
Sāḥil-i ḥayretde yoklañ rūzigār
1139. Eyyühe'l-'usṣāku iṣrāka'l-vefā
Sellimū şallū cemāle'l-Muṣṭafā

1140. Hudā ol kişiye çok 'izzet itsün
Vişalıçün diye Haḳ rahmet itsün

Āmeden-i Ḥalīme be-Mekke Şerrefeha'llāhu Te'ālā ve Murzī'a Ṣoden be-Resūl 'Aleyhi's-Selām.

1141. Mekke'ye çunkim Benī Sa' d irdiler
Tıflı olanlar oları gördiler
1142. Anları ikrāmile bir mevzī'a
Kondurup her biri tütü murzī'a
1143. İttifākā ol Ḥalīme bulmadı
Bir veled kim pes anı emziredi
1144. Didi Ḥāriş aña kim n'oldı düşüñ
Yā niçündür rāst gelmedi işüñ
1145. Didi şabr eyle ki varup Ka'be'ye
Yüz urayın bārī girüp Ka'be'ye
1146. Ola kim yine işāretler ola
Luṭf-ı Haḳḳ irüp beşāretler ola
1147. Pes varup girüp Ḥarem'den içeriü
Anda idi Şeybe vardı ilerü
1148. Ayağına yüz sürüp çok ağladı
Ser-güzeştin aña bir bir söyledi
1149. Didi ol ḥātūna 'Abdü'l-Muṭṭalib
Saña biz dahı olurduk mürtekip
1150. Gel ki vāṣıl olasın maḳṣuduña
Cānile şükür idesin Ma'būduña
1151. Hem Āmine dahı olmışdı melūl
Emmedüğinden birisini Resūl
1152. Yine hātifden aña şabr it diyü
Olmuşdı hem beşāretler girü
1153. Pes gözedürdi Ḥalīme'yi o da
Līk düşmişdi intizārile oda

1154. Āmine yanına geldi çünkü ol
Āşinālīk büyū cāna buldu yol
1155. Birbirine mā-cerāyi söyledi
Pes hemīn ol tīfl-ı cāni şoyladı
1156. Bağdı kūnc-i ḥāneye bir şem^c a var
Didi gündüzde niçün şem^c a yanar
1157. Didi Āmine degüldür şem^c a ol (32b)
Belki şem^c -i Haḳ durur nūr-ı Resūl
1158. Cāme-ḥābindan varup aldı hemīn
Geldi şankim ebr içinde meh yakīn
1159. Ol Ḥalīme çünkü aldı eline
Didi ḳurbān ola cānum yoluna
1160. Gördi bir nūr-ı muşavver ṭal^c atı
Anda mestūr olmuş ol nūr āyeti
1161. Çünkü cānında yir itdi andan
K'aynadı bahr-ı mahabbet cāndan
1162. Pes hemīn çāk-ı giribān eyledi
Memelerin aña i^c lān eyledi
1163. Emđi sağın emmedi şolın anuñ
Şundi hem çıkmadı südi şolunuñ
1164. Ol ḫadar ḫasd itdi südi tammadı
Ne ḫadar şundi hem anı emmedi
1165. Şundi sağın yine emđi ol Ḥabīb
Süd ikisinden daḥı aḳdī ḡarīb
1166. Ol Ḥalīme didi cānum yoluna
‘Adl idersin şimdiden iy nūr-ı mā
1167. Kim ḫanā^c at eyleyüp emdüñ birin
Oğlum içün koduñ ol birin yakīn
1168. Pes yüz urdı ol mübārek pāyına
Düşdi a^c la pāye anuñ pāyına

1169. Hābinuñ ta' bīri çünkim oldı ḥayr
Şevkden görünmez oldı aña ḡayr
1170. Cün Kureyş'den akrībā ḥātūnlar
Gelüp itdiler ḡulū ṭuyup ḥaber
1171. Kim saña düşer mi bu ay pāresin
Bir faḳīre 'avrete pes viresin
1172. Dime misin kim 'adūlar mekr ide
Pes ne yüzden dāyesin (?) alup gide
1173. Dir fidā olsun size cān u tenüm
K'emr-i Haḳ'da ne vücūdum var benüm
1174. Dāyim anuñ ḥāfiẓı Allāh'dur
Bāki yokdur kimseden bir şāhdur
1175. Ṭoḍuğu gice ki gördüm bī-riyā
Anı bilmez kimse illā ol Ḥudā
1176. Dahı ṭoġmadın cihāna bu hilāl (33a)
Zāhir oldı bī-nihāyet dürlü hāl
1177. Ol ki zerkā vü saṭīḥ aşhāb-ı fil
Kim niçe ḳaṣd itdiler bī-ḳāl ü ḳīl
1178. Bu veled yüzü şuyına ol İlāh
Ḳahr idüp her birini ḳıldı tebāh
1179. Bu cerāğı kim uyardı ol ḥaſī
Hīç olur mı k'ola şimdi munṭafī
1180. Ol cerāğı kim yaḳa dest-i 'atūf
Oda yanar saḳalı kim diye pūf
1181. Mā-ḥaṣal virdi tesellī anlara
Didi anlar dahı Allāh o kere
1182. Bildiler cün ihtimāmını anuñ
Hep yerağın gördiler ol dāyenüñ
1183. Ol Āmine dāyeye işmarladı
Bunu her üç ayda bir al gel didi
1184. Cün alup ol Aḥmed'i ḳıldı vedā'
Buldı Zühre mihrile pes irtifā'

1185. Aldı biñ i^c zāzile anı yakın
Geldi ‘arż itdi ḥelāline hemin

1186. Gördi kim alup gelür bir dürr-i nāb
Āfitāb almış gelür şankim seħāb

1187. Aña Ḥāriş didi kim bu nev-hilāl
Kankı burcdan tāli^c oldı pür-kemāl

1188. Yohsa ol dürr-i yetīm-i zī-bahā
Bu mīdur kim söylenür dillerde hā

1189. Ol Ḥalime didi k'aña bī-gümān
“Rahmeten li’l-‘ālemīn” budur hemān

1190. Dahı ol nev-bāde-i bāğ-ı şafā
Gonca-i ġannāc-ı gülzār-ı vefā

1191. Budur ol Ḥakk āyeti k’itdi zuhūr
Vaṣf ider İncīl ü Tevrāt u Zebūr

1192. Ḥabımıñ ta^c bīr-i hayrı bu durur
Hātifüñ āvāz-ı sırrı bu durur

1193. Aldı çün Ḥāriş o cāni eline
Girdi luṭf-ı kāmurānı eline

1194. ‘Aynı rūşen ḳalbi mesrūr oldı hem
Ol Beni Sa^c d içre oldı muhterem

1195. Hem Beni Sa^c d ehli buldı iştihār
Ka^c be’de bir ḳaç gün itdiler ḳarār

1196. Ol zamān Bū Cehl ü Bū Ṭālib saḥīḥ
Munşif olup didiler bunı şarīḥ

1197. Kim irişdüñ niçe fażl-ı Ahmed’e
Lik bir gice Ḥalime Mekke’de

1198. Issidan ol ṭıfl-ı cānuñ bişigin
Ka^c be ṭamına çıksamışdı hemin

1199. Ağladı bişikde gökden indi ay
Ahmed’ün bişigini ügridi ay

1200. Pes uyutdı vü yine kıldı su'ūd
İkimiz bu hāleti itdük şuhūd
1201. Eyyühe'l-'uşşāķu iṣrāķa'l-vefā
Sellimū şallū cemāle'l-Muştafā
1202. Ḥudā k'ol kişiye çok 'izzet itsün
Vişālīçün diye ḥaḳ rāḥmet itsün
1203. Ol Benī Sa' d itdi çünkim irtihāl
K'ideler menzillerine intiķāl
1204. Pes ḥalīme Aḥmed ile merkebe
Oldı rākib buldı merkeb mertebe
1205. Yine merkeb sebķat itdi cümlesin
'Aynına almazdı 'Isā merkebin
1206. Her ḫadem başduğu yirler bī-gümān
Hoş çemen olurdu sünbül žeymurān
1207. Ol çiçeklerden direrlerdi yakīn
Her refik u kārubān olan hemīn
1208. Her ne yirde ḫonsalardı bir bī-kār
Çıkuban akardı fi'l-hāl āşikār
1209. Ṭağ u şahṛādan gelüp her cān-ver
Aḥmed'üñ pāyına kordı çeşm ü ser
1210. Dahı bir bulud olurdu sāyebān
Anı şaklardı güneşden bī-gümān
1211. Niçe bunuñ gibi hāli gördiler
'Āleme ifşā idüp tuyurdılar
1212. Tutdı evşāfi cihānı ser-te-ser
Yazdılardı tārīḥ erbāb-ı haber
1213. Cün iriştiler Benī Sa' d iline
Girdi ol ḫavmüñ sa'ādet eline
1214. Ol diyāruñ ķahṭı ref' oldı tamām
Luṭf-ı ḥaḳ'dan irdi çok in'ām-ı 'ām
1215. Oldı arzı kīmyā pes nārı nūr
Ābı Kevşer bādı hem 'anber 'ubūr

1216. Oldı beyti Hāris'üñ dārū'ş-şīfā (34a)
 K'anda idi ehl-i hikmet Muştafā
1217. Her aşamm u şell u meflūc u ḍarīr
 Görüp olurdu yüzin sīḥat-peżīr
1218. Gelse bir hācetlü anuñ yanına
 Lā-büd irerdi anuñ pāyānına
1219. Bir kişi 'azm-i sefer ķılsa şehā
 Aḥmed'üñ yüzine baķup ibtidā
1220. Gideridi maṭlabına ol hemīn
 Ḥayr olurdu ol sefer aña yakīn
1221. Yine geldükde nażar kılurdu hem
 Maḳdemi ḥayra irerdi lā-cerem
1222. Artdı ulalduķça fazlı bi-ķiyās
 Hıdmetinde mihr ü māh eyler sipās
1223. Säyir etfāle yoğdı nisbeti
 Günde bir aylık olurdu ķuvveti
1224. Naql olinur dāyesinden hem sahīḥ
 Kim şikāt eyler rivāyet bil şariḥ
1225. Ol ḥabīb-i ḥaḳ kim oldur nīk-rāy
 Bisledüm dört yıl hem anı ṭokuz ay
1226. Terbiyetden çekmedüm ben hīç elem
 Görmedüm tīflīyyetinde fi'l-i kem
1227. Misk gibi koķardı bevli dāyimā
 Yır yutup fazla-i ta'āmīn bī-riyā
1228. Hīç libāsı olmayup nā-pāk hem
 Lu'b u lehv itmezdi aşlā bīş ü kem
1229. Mā-ḥaṣal aḥvāl-i dünyeviyyeden
 Birine māyil degildi cümleden
1230. Ol belāğat ma' deni vechi melīḥ
 Söyledi hem bir yaşında kim faṣīḥ

Der-Beyān-ı Ba‘ż-ı Evsāfi’n-Nebī ‘Aleyhi’s-salātu ve’s-Selām.

1243. Diñleñüz iy ‘âşıkân-ı Muştafa
Cümle evşâfindan anuñ bâ-şafa

1244. Mu‘cizâtı bi-nihâyetdür velî
Bilür anı sırr-ı Haç bilen velî

1245. Teşne-dil isen deñizden kâtre pes
Bañır-ı bî-pâyâna viriser heves

1246. Cün ḥalīme naql ider kim didi ol
İki oğlumvardı bendeyken Resūl
1247. Her gün anlar kim güderlerdi կoyun
Sāyesinde ni‘ met olmışdı füzūn
1248. Ol ḥabīb-i ḥaḳ կalurdu evde hem
Biz զulāmidük o şāh-i muhterem
1249. Bir şabāḥin luṭfile didi kim ol
N’ola ya ümmī sözüm olsa kabūl
1250. Varup ol կardeşlerümle ben dahı
Bile gudsem gözedüp ḥaḳḳ-ı ahī
1251. Kim degil insāf her gāhī olar
Çekeler zaḥmet ben olam bī-ḥaber
1252. Rāḥatilə gölgelerde hoş geçem
Issılarda görevler anlar elem
1253. Cün bu vechile kim itdi iktiżā (35a)
Didüm olsun yoluña cānum fidā
1254. Görmedüm hergiz ḥaṭā fi‘linde ben
Hem sözündür şanki hep dürr-i ‘Aden
1255. Şakınuram gerçi tutam sözüñi
Gölgeden izüñ güneşden yüzüñi
1256. İy güneş yüzlüm oluram bī-ķarār
Zerre-veş sensüz degülem aşikār
1257. Şems-i ḥaḳṣin kim zevāl olmaz saña
Düşmenüñüñ yiri nār olsa sezā
1258. Munṭafi olmaz egerçi nūr-ı ḥaḳ
Līk ḥavfüm ola mekr-i müteffak
1259. Didi işmarla eyā ümmī beni
Aña k’andandur զuhūr-ı her nebī
1260. Her sözün tāv‘ an կılırdum istimā‘
Lā-cerem emrine կıldum ittibā‘

1261. Gitdi pes kardeşleriyle ol şabâh
Tut ki cānum bile gitdi bī-mizāḥ
1262. Çünkü akşam oldı gördüm ol ḥabīb
Önce bir koyun sürüp geldi Ḥarīb
1263. Sınmışımış ayağı yoruldı pes
Düşdi gör kim n'eyler ol feryād-res
1264. Ohşayup zahmına ağzı yarını
Sürdi koyunun giderdi zārını
1265. Pes koyun ḫalkup segirtdi bā-ṣafā
Vardı ƙavuṣdı süriye bī-riyā
1266. Karşulayup bağruma basdum anı
Didüm iy cān dāyim itsün Ḥaḳ seni
1267. Eve geldük çok du'alar iderek
Haḳḳ'a hem hamd ü şenālar iderek
1268. Cānum az ḫaldı ki n'oldı yolda ḥāl
Büyük oğlumdan itdüm pes su'āl
1269. Didi ne hikmetler oldı vālide
Varduķ ol mer'āya çünkim Ahmed'e
1270. Cümle eşyā eyleyüp fetḥ-i kelām
Didiler kim eṣ-ṣalāṭū ve's-selām
1271. Şoñra kimi didi yā şāhib-kerem
Devletünde ümmettüñ ḥayru'l-ümem
1272. Kimi dir yā menba'-i deryā-yı fażl (35b)
Kimi dir yā iki kevne şāh-i aşl
1273. Ente ḥaḳkun ci'te zehaḳa'l-bāṭılı
Meşgalü'l-eṣnāmī minke 'āṭılı
1274. Tu şefi'-i her güneh-kār-ı za'if
Dest-gīr-i hemgīnān-rā iy laṭīf
1275. Kimi dir luṭfun viṣāliyle şehā
Kıl şefā'at bize de yā Muṣṭafā
1276. Pes bu alhvāl içre biz ḥayrānidük
Taluban hikmetlere bī-cānidük

1277. Çığa geldi anda bir arslan hemîn
Cümle koyunlar tağıldılar yakîn
1278. Muştafa hız karşu vardı pes o şîr
Ayağına sürdi yüzin iy dilir
1279. Cün muğârin oldı mihre ol esed
Bizi hayli tîre düşürdü raşad
1280. Tutdı arslanuñ kulağıñ bu hümâm
İtdi ilkâ sem'ine bir kaç kelâm
1281. Sâmi'c olduñda cevâhir kâvlini
Pes tapu kılup gözetdi yolını
1282. Yine cün geldiği yola gitdi ol
Pes yine bizden yaña geldi Resûl
1283. Aña didük ki eyâ fâhr-i cihân
Şâh-ı 'âlem müctebâ-yı mihterân
1284. Şîre n'emretdüñ kim itdi iktidâ
Baş koyup tapuña gitdi ol gedâ
1285. Didi buyurdum aña kim iy esed
Yüri yoluñ bu diyâra eyle sed
1286. Eyledi sem' an u tâ'a ol kabûl
Ba' de hâzâ gelmeyeyin didi ol
1287. Kaşdum oyıldı göreydüm yüzüñi
Yüz sûreydüm tâ ki bulup izüñi
1288. Muntazîrdum niçe yıllar tapuña
Hamdü li'llâh hâşîl oldı ol baña
1289. Cün işitdüm bunı didüm iy piser
Virme şakın kimseye bundan haber
1290. Niçe bunuñ gibi olduñça hemîn
Baña dirlerdi gelüp ani yakîn
1291. Mâ-hâşal düşdi dile çünkü Resûl
Gönlüme bu fîkr kıldı pes nüzûl

(36a)

1292. Ahmet'i teslim idem tā ehline
Korğaram kim ire düşmen mekrine
1293. Hem hələlümle tanışduş bu sözi
Tutduş ol fikre muğarrar hem yüzü
1294. Dāyeler her biri eṭfālini hem
Evlü evine iletmişdi o dem
1295. Danışurken Hārişile nā-gehān
Geldi Əmrā adlu oğlum pür-fıgān
1296. Didi yā ümmāh geldi iki er
Ahmed'ün bıçakla şarnın yardımalar
1297. Cün iştdüm bu sözi ben nā-tüvān
Pes saçum yolup yüzüm yırtdım hemān
1298. Āh idüp topraş şavurdum başuma
Akup irmez dahı yaşıum yaşıuma
1299. Dīdüm iy vāh Ahmedā vā Ahmedāh
Kad eşabnā fec' atün vā seyyidāh
1300. Başuma geldi benüm korķuklarum
Cānuma şabrine zahm urduklarum
1301. Lā-cerem başum açuk yalın ayağ
Gitdüm ol mer' āya tōgrı pür-firāk
1302. Duydı efğānum Benī Sa' d ehli hep
Yügrüşüp ardumca kıldılardır taleb
1303. Kim severlerdi kamusı Ahmed'i
Kim mübārek olmuşdı maķdemı
1304. Cün yetişdüm gördüm ol cān pāresin
Şağ u şalim görmedüm hem yāresin
1305. Ayağına düşüben aldum anı
Ağlayarak bağruma başdum anı
1306. Gerçi yok mecrūhı zībā cisminüñ
Līk yüzinde tağayyür var anuñ
1307. Didim iy Hakk'uñ həbibi Muştafā
Kardeşün Əmrā bir ok urdu baña

1308. Ne һaberdür iy gözüm nūrı benüm
Diyivir şād eyle bu cān u tenüm
1309. Didi kim girçek durur Ȑamrā na^c am
Geldiler iki kişi heybetlü hem
1310. Şan güneşdür kim münevver yüzleri (36b)
Murdeler ihyā iderdi sözleri
1311. Birinüň bir һançer-i bürrānı var
Biri bir ibrīk ṭutar bende-vār
1312. Geldi ol һançer ṭutan bī-kibr ü kīn
Şadrumı yardı göbegüme degin
1313. Līk қan akmadı ağrımadı hem
Acıyup irişmedi aşlā elem
1314. El soķup çıķardılar bir pāre қan
Kara uyuşmışdı atdılар hemān
1315. Yüregüm dahı çıķarup yardımalar
Kanın anuň dahı eyle қıldılar
1316. Didiler kim hazz-ı şeytāndur bu қan
Pāk olduň şimdiden girü hemān
1317. Pes yüregüm ṭas içine қodı hem
Ol biri ibrīk döküp yudu hem
1318. Hātemin çıķardı barmağdan biri
Aña һatm urup didi olduň berī
1319. Қalbüñe yavuz fikirler gelmesün
Dahı dünyā һubbi aşlā girmesün
1320. Pes yüregüm yirine կoyup yine
Hem sıgayup ellerin üzerine
1321. Bitdi yaram қalmadı var bir eser
Yara yiri gibi տurur bir տamar
1322. Eylediler cün bu aḥvāli olar
İtdiler pes göklere տogrı güzer

1323. Bunı dirken ol Beni Sa' d ırışür
Gördiler Ahmedle dâye söyleşür
1324. Şordılar virdi haber dâye yakın
İki bölüm oldılar anlar hemîn
1325. Bir bölüm taşdîk itdiler anı
Didiler bu olısar şâh-ı senî
1326. Bir bölüm kâhin olısar didiler
Dürlü dürlü sihr idiser didiler
1327. Soñra dîne da' vet olduðda olar
Biri mü'min biri kâfir oldılar
1328. Didi dâye Hâriş'e gel kim yaðın
Ahmed'i ehline iltelüm hemîn
1329. Gittiler üstürlere olup süvâr (37a)
Ka'be'ye irîşdiler tâ kim olar
1330. Gördiler yolda havâdiş bî-kîyâs
Şakladı Haþ kîldîlar çok çok sipâs
1331. Mu'cizâti baþrina yoðdur kenâr
Sâhil-i hikmetde yoklañ rûzîgâr
1332. Eyyûhe'l-üşşâku iþrâka'l-vefâ
Sellimû şallû cemâle'l-Muþtafa
1333. Hudâ ol kişiye çok 'izzet itsün
Viþâlicün diye Haþ raþmet itsün

Der-Beyân-ı Rubûde Şoden-i Resûl 'Aleyhi's-Şalâtü ve's-Selâm ez-Cenâb-ı Haþret-i Zât Celle ve 'Alâ.

1334. Cün Halîme Hârişile geldiler
Muþtafa'yı Mekke'ye irgürdiler
1335. Bir kenâra þondılar bunlar o gün
İtdi Hâriş deve yanında sükûn
1336. Toþuz ay dört yaşamışdı Muþtafa
Ol sa' ãdet ma' deni kân-ı şafâ

1337. Aldı eline Hälime Ahmed'i
Verd ü reyhân-veş o nûr-ı sermedi
1338. Kaçırıp göstermeyüp nîk ü bede
Ceddine tâ kim anı teslîm ide
1339. Dahı kasd itdi ki evvel Ka'be'yi
Tâvf-ı şükr idüp bula k'ol rütbeyi
1340. Cün Harem içine irgürdi anı
Pes Hatîm içre varup kodı anı
1341. Geldi hâtifden nidâ kim iy Hatîm
Başuña kondı senüñ şems-i 'azîm
1342. İy Hatîm irdi saña devlet bu gün
Şad hezârân 'izzet ü şevket bu gün
1343. Saña irdi cün yiñi devlet eli
K'olasın sen pak cânlar menzili
1344. Her tarafından pâk cânlar cavâk cavâk
Geliserlerdür saña pür-mest ü şevk
1345. Dâye hâyrvân oldı bu âvâzdan
Yoğarıdı zîrâ ki anda kimseden
1346. Her taraf hâlî şuverden bu şadâ
Toldı 'âlem o nidâya cân fidâ
1347. Muştafa'yı anda çünkîm kodı o
Tâ kim ol âvâzı kıla cüst ü cû
1348. Ol kadar eträfa kıldı ol güzer (37b)
Bulmadı âvâzdan aşlâ haber
1349. Yine geldi gördü k'ol tîfl-ı reşîd
Ol mekânda yokdur olmuş nâ-bedîd
1350. Hayret-ender-hayret irdi göñline
Yokladı girmedî Ahmed eline
1351. Yağasın yırtdı vü efgân eyledi
İşidenler bağrını kan eyledi

1352. Mekke şehrin ser-te-ser ķıldı güzer
Muştafā'dan bulmadı kat^c ā ħaber
1353. İrişüp bir pīr destinde 'asā
Didi n'oldı k'iy Ḥalîme bu saña
1354. Kim şunuñ gibi yakarsın dilde od
Kim cigerler tütüşür andan çü 'ūd
1355. Mā-cerāyı çün ħaber virdi aña
Didi gel kim dest-gīr olam saña
1356. İltdi 'Uzzā öñine dir bu şanem
Ġayb ahvâlinedür pür-muğtenem
1357. Bu şanem virür ħaber yitmişleri
Dahı yirden ķaldurur düşmişleri
1358. Didi ol 'Uzzā'ya hem ķırup sücūd
K'iy Ḥudāvend-i 'Arab iy bahr-ı cūd
1359. Eyledüñ bize ki çok ikrāmdan
Bizi ķurtarduñ niçe bir dāmdan
1360. Yava ķılmış bu Ḥalîme ŧıflını
Hem Muhammed'dür aña nām-ı senī
1361. Cün Muhammed diyücek bütler hemīn
Ser-nigûn olup yıkıldılar yakīn
1362. Didiler k'iy pīr eylersin taleb
'Azl idiser ol Muhammed bizi hep
1363. Bizi ħod ol ķılısardur seng-sār
Oluruz andan kesād u bī-'ayār
1364. Ol ħayâller kim görürler gāh gāh
Bizden anı dahı ķılısar tebāh
1365. Var Ḥudā ħakkı ıraq ol ko bizi
Tā ki yakmasun bizi Ahmed sözi
1366. Ne ħaberdür kim virür deryāya cūş
Hem ķılur heft āsumān andan ġurūş
1367. Cün iştidi bu sözi eṣnāmdan
Pes 'aşasın atdi ol pīr-i kūhen

(38a)

1368. Lerze düşdi ḥavfdan endāmına
Ditremekler irdi hem dendānına
1369. Cün Ḥalīme gördü pīrūn ḥālini
Pes unutdı kendinüñ aḥvālini
1370. Didi iy pīr olmışidüm gerçi zār
Oldı ḥayret içre ḥayret baña yār
1371. Bir dem irdi baña ol āvāz-ı ḥoş
Şoñ beni ādāb-ı eşnām itdi ḡaş
1372. Gāh ṭiflüm ḫabdı ḡaybīler benüm
Gāh arturdu bu işler ḫivenüm
1373. Kimden ağlayam kime diyem gile
Ben ki pür-sevdāyī oldum şad dile
1374. Bağladı ḡaybı dilim şerh itmeden
Diyem ancañ yitdi oğlum pes neden
1375. Ger anı şerh eyleyem bundan füzün
Ḥalķı hep bağlaya zencīr-i cünün
1376. Didi ol pīr iy Ḥalīme şād ol
Haķk'a şük̄r it ḡuşşadan āzād ol
1377. Ġam yime kim yitmiş ola ol yaķīn
Belki ‘ālem anda yitmişdür hemīn
1378. Görmedüñ mi kim o putlar bī-vücad
Oğluñ adından çü ḫıldılars sücūd
1379. İy ‘aceb dünyāda gördüm niçe ins
Pīr oldum görmedüm hīç böyle cins
1380. Eyyühe'l-'uṣṣāķu iṣrāķa'l-cemāl
Sellimū şallū 'alā-ṣemsi'l-kemāl
1381. Ḫudā ol kişiye çok 'izzet itsün
Vişālīçün diye Haķ rāhmet itsün

Haber Yâften-i 'Abdü'l-Muttalib ez-Gum Kerden-i Halîme Ahmed 'Aleyhi's-Selâm(-râ).

1382. Çün haberirişdi cedd-i Muştafā
Dâyenüñ tuydı firâkından şadā

1383. Geldi pes gördi ki Şeybe n'oldı hâl
Kılur ol zârî vü olmuş bî-mecâl

1384. Şeybe dahı eyleyüp âh u fiğân
Kıldılar nâlis feza^c lar bî-kerân

1385. Yidi gün aradı bulunmadı ol
Şöyle kim gäyetde mużtarr oldı ol

1386. Geldi bâb-ı Ka^c be[']ye ǵamdan helâk
Didi iy dânâ-yı sır rûhî fidâk

1387. Kendümi bilmem ki şâhib-râz olam
Ne vücûdum var saña hem-râz olam (38b)

1388. Kendümi görmem hünerlü didi ol
Tâ olam bu kutlu kapuda kabûl

1389. Yâ ne ķadri ola kim secde kîlam
Yâ ne ağlayam ki şoñ handân olam

1390. Lîk sîmâsında ol dürr-i yetîm
Görinür aşâr-ı lutfuñ iy Kerîm

1391. Beñzemez bizdendür ammâ bî-riyâ
Biz nuhâsuz cümle Aḥmed kîmyâ

1392. Nesneler kim gördüm anuñ üstine
Görmedüm bir ins ü cânun üstine

1393. Aña tîflîyyetde kim virdüñ fażıl
Kimse aña biñ cehdile vâsıl degil

1394. İsterem senden bugün k'âhir me'âl
Vir haber hâlinden iy dânâ-yı hâl

1395. Şeybe çün böyle münâcât eyledi
Bî-niyâza 'arż-ı hacât eyledi

1396. Geldi âvâz ol derûn-i Ka^c be[']den
Kim görürsun Ahmed'i yakında sen

1397. Niçe yüz ikbâlile mahzûzdur
Niçe bin emlâkile mahfûzdur
1398. Zâhirin gerçi ki kılduğ hâkdan
Bâtinidur lîk nûr-ı pâkdan
1399. Hâk altun kânîdur biz zergerüz
Geh anı һalhâl u һâtem dûzerüz
1400. Geh hamâyil ҝilaruz şemşîr içün
Geh anı ҝavk eylerüz bir şîr içün
1401. Gâh levh-i hûb ҝannâc eylerüz
Gâh begler başına tâc eylerüz
1402. Niçe 'ışıklar һalq iderüz hâkdan
Kim gören anı ҝalur idrâkdan
1403. Zâhirin meşhûr-ı hânâن eylerüz
Bâtinin her demde pinhân eylerüz
1404. Niçe bin ma'şûk u 'âşılk hâkdan
Hâlq iderüz nice lâyîk hâkdan
1405. Gâhî bu şeh gibi peydâ eylerüz
Kimini ol şâha şeydâ eylerüz
1406. İşimiz budur olar kim kördür (39a)
Görimez bu kârimuz ma'zûrdur
1407. Hâke bu fazlı anuñçün virürüz
Kim azıksız öñine hân virürüz
1408. Gerçi hâkuñ zâhiridür bir ҝubâr
Bâtinin gör kim şifât-ı nûrı var
1409. Kâşifü's-sırtuz budur hem kârimiz
Ol ki pinhân ola var ızhârimiz
1410. Oldı çok ferzend-i dânâ reh-nümûn
Cümleden lîkin Muhammed'dür fûzûn
1411. Şâd olup dirler zemîn ü âsumân
K'oldı bizden buncılayın ulu hân

1412. Gerçi şimdi tıflidur oğluñ senüñ
İki ‘ālem bil tufeylidür anuñ
1413. Biz anuñçündür cihān var eyledük
Hıdmetinde çarḥı devvār eyledük
1414. Cünk’iştidi Şeybe bu āvāzı ḥoş
Geldi cānına şafālardan ḥurūş
1415. Pes yine dergāha tutup yüz hemīn
Eyleyüp cāndan münācātı güzīn
1416. Didi pes şimdi Muḥammed kandadur
İy ‘Alīmū’s-sır nişān vir k’andadur

Ḥaber-yāften-i ‘Abdü'l-Muṭṭalib ez-Muḥammed ‘Aleyhi’s-Selām.

1417. Bir şadā irdi yine andan cedid
Didi kim iy ṭālib-i ṭıfl-ı reşīd
1418. Ol Tihāme vādisindedür turur
Bir ağaç altında nūri berk urur
1419. Taşra çıktı Ka‘be’den gördü Kureyş
Hıdmetine cem^c olup irdi Kureyş
1420. Didiler iy şāh-ı Ka‘be n’oldı hāl
Şeybe dahı anlara virdi maḳāl
1421. Hem Kureyş’den Varka adlu bir recül
İçlerindeydi ulu kişiydi ol
1422. Okumışdı ol ki çok münzel kitāb
Ahmed’üñ na^c tın bilürdi bī-hisāb
1423. Didi yā Şeybe ki ol ṭıfluñ senüñ
Bu nişānlar kim olur cümle anuñ
1424. Söyledi pes ḥaylī na^c t-ı Ahmed’i (39b)
Hāfīkayna ol sürür-ı sermedī
1425. Cün teselli virdi ol dahı aña
Mā-ḥaşal her birisi ḫaldı ṭaňa
1426. Pes hemīn atlandılar ol ulular
Varup ol vādīyi buldilar olar

1427. Muḳl ağacı dibine oturmış ol
Şeybe çün önce irişiđi iy fuhūl
1428. Yüzi nūrından pes anı bildi ol
Görmemişdi kim ṭoğalıdan Resûl
1429. Didi Şeybe aña kimsin yā veled
Luṭfile didi Muḥammed’ven i ced
1430. İndi tīz atından ol Şeybe hemān
Bağrına basup küçaklıdı o cān
1431. Çok nūvāziş ķıldı ‘öZR idüp aña
Didi ķurbān ola ceddūn yoluña
1432. Görmedüğüm yüzüñ iy şems-i ḫuḥā
Olmuşdı lā-cerem emr-i Ḫudā
1433. Her zamān ķasd itdigimce görmegi
Yā getürdüp yā varup yüz sürmegi
1434. Men‘ olunurduķ Ḫudā’dan ittifāk
Hāl buyıdı ilā-hāze’t-telāk
1435. Hikmetin yine Ḫudā bilür anuñ
Hamd aña gösterdi pes yüzüñ senüñ
1436. ‘Ammūları daḥı irüp gördiler
Ol güneş yüzine ḥayrān oldılar
1437. Bindirüp bir ata pes anı hemīn
Mekke şehrine çün oldılar yaķın
1438. Cümle ehl-i Ka‘ be karşı çıkdılar
Āfitāb-ı hüsnine çün bakdılar
1439. Oldılar her biri ḥayrān ȝerre-vār
Didiler bu vechile na‘tin hezār
Şi‘r.
1440. Eyā iy mefhar-i ‘ālem şehinşāh
Ve yā iy zuhr-ı ādem şāh-ı āgāh
1441. Alurken pertevini meh güneşden
Güneş hüsnüne nisbet ȝerre iy māh

1442. Yüzüne Yūsuf-ı şānī dinilmez (40a)
     Olur şānī saña çün Yūsuf iy şāh
1443. Ne zībā müntehā ḥaddūn ki Ṭūbā
     Görem dir ḫāmetūn ṭutup güzer-gāh
1444. Bulur lezzet sözüñden āb-ı Kevşer
     Żiyā virür yüzüñ cennāta her gāh
1445. Cünunuñ sünbülüñ zülfüñden oldı
     Çeker zencire anı ḥāh nā-ḥāh
1446. Bu ‘ar’ ar ḥaddūni şāh-ı şanavber
     Yıkılur kendüden gorseydi nā-gāh
1447. Ḥabīb isminden irdi feyz-i ḥullet
     Anuñçün oldı İbrāhīm evvāh
1448. Mesih oldı çü ‘Isā ḥoş demüñden
     Gözedür gökde saña tā buła rāh
1449. Tapuñ gibi cihānda şāh olur mi
     Kapuñ gibi ola mī ulu dergāh
1450. Ayağuñ tozına bulan vişali
     Şebi Ḳadr ola rūzı ‘id iy şāh

Mesnevī.

1451. Pes Benī Hāsimle geldi ol Resūl
     Kıldır ceddi ḥānesine çün nüzül
1452. Geldi ümmi ‘ammetesи anda hem
     ‘Ātike Beyzā Ṣafiyye pes o dem
1453. Sürdiler yüzine anuñ yüzlerin
     Her biri bağırına başlılar hemīn
1454. Her biri ḥasretler i‘lām itdiler
     Üç gün evde aña ikrām itdiler
1455. Pes buyurdu Şeybe kim ol dāyeye
     Virile hil‘ atler anı k’ayaya
1456. Bahşış ü ni‘ metler itdiler ‘atā
     Cümlesi merğūbını kıldı fidā

1457. Şoñra aldı ol Āmine Ahmed'i
Ol sipihr-i 'izze mihr-i sermedi
1458. Yudu hoş bularla ol rūy-ı gülün
Taratı hem ol mu^c anber kākulin
1459. Sürme çekdi hem o nergis çeşmine
Koşdu reyhānile anı ceddine
1460. Şeybe kim meclis tutardı Ka^cbe'de (40b)
Dāyimā hem hükm iderdi Ka^cbe'de
1461. Cün gelir görüdö Muhammed karşısından
İtdi istikbāl anı ol nīk-ten
1462. Gözlerinde varup öpdi Ahmed'i
Getürüp yanında yir idüp kodı
1463. Hāzır olanlar çü ta' z̄im itdiler
Dürlü 'izzetlerle tekrim itdiler
1464. Ehl-i meclisden biri didi k'aña
İltelüm eşnāma gel bunı şehā
1465. Tā sa^c adet bahşış itsün her şanem
Didi 'Abdü'l-Muṭṭalib pes aña hem
1466. Bilmədüñ mi kim o nūr-ı sermedi
Ādem alnından berü nakl eyledi
1467. İssi bu Ahmed idi bī-irtiyāb
Kim beyān eyler bunı münzel kitāb
1468. Bu yakın mürsel peyember olsar
Hükm idüp ol bütleri hep kırisar
1469. Bu geçen hafta Halime kışşasın
Görmedüñ mi putlaruñ pes niçesin
1470. Kim Muhammed adın işitdükde hem
Yüzleri üzere yıkıldı her şanem
1471. Pes ne yüzdendür ki turup Muṣṭafā
Kila secde anlara iy bī-şafā

1472. Turdı ol dem pes yirinden ol ḥabīb
Ol fasīḥ ü ol belīg u ol ḥasīb

1473. Ka‘ be estārın tutup dir yā Ȅlāh
Senden artuk yok durur bir pādiṣāh

1474. ‘Ālimü’s-sırsın Semī‘ u hem Başīr
Hayy u Ȅkayyūm u Aḥad’sın hem Ȅadīr

1475. Levh ü ‘arşı sensin īcād eyleyen
Āsumān u arzı bünyād eyleyen

1476. Tağları evtād kıldıñ yirlere
Kudretüñ şarf eyledüñ sāyirlere

1477. Dahı bu ezdādı ḥalķ itdüñ ki tā
Tu‘rafū'l-eşyā‘ ü min-ezdādihā

1478. Ya‘nī kimin ‘ālim ü cāhil kimin
Dahı kimin zālim ü ‘ādil kimin

1479. Kimini bay eyledüñ kimin fakīr
Hem ‘azīz itdüñ kimin dahı ḥaķīr (41a)

1480. Anı kim sevdüñ yaķīn itdüñ saña
Sevmedüğün oldı merdūd iy Ȅudā

1481. Cün Kureyş uluları bu sözleri
İşidüp hayretde կaldı her biri

1482. Kim bu sözler bīş yaşar sözi degül
İns degüldür varışa bu rūh-ı kül

1483. Bu güzel sözler işidilmiş degül
Kimse hem bu vechile bilmiş degül

1484. Her birinüñ sevgüsü artdı aña
Niçe ḥāl itdi ki կaldılar ṭaña

1485. Havf idüp sū-i nażardan anı hem
Anasına iltdi ol şāh-ı Harem

1486. Mā-cerāyi hem haber virdi aña
Ol dahı şükür itdi Ḥakk'a bī-riyā

1487. Pes Muhammed ceddiyile her şabāh
Ka‘ be’ye gelürdi bile bī-mizāh

1488. Vâki‘ oldukça hükûmetde hâfâ
Diridi yanlışın anuñ Muştafa

1489. Muttaşıl tanışmayınca Ahmed'e
Eylemez oldu hükûmet Mekke'de

1490. Vardığınca kıldı sözün i‘tibâr
Gittüğince buldu bî-hadd iştihâr

1491. Bu hikâyetler o şâhuñ na‘tidur
Ol risâlet şühfinuñ âyâtıdur

1492. Niçe yıllar zîkr olunsa bu şîfât
Âhir olmaz cânilâ diñ es-şalât

1493. Eyyühe'l-‘uşşâku işrâka'l-vefâ
Sellimû şallû cemâle'l-Muştafa

1494. Hûdâ k'ol kişiye çok 'izzet itsün
Visâlîcün diye Hâk rahmet itsün

Der-Beyān-ı Ba‘ż-ı Kerāmātī’n-Nebī ‘Aleyhi’s-selām fi-Sığarihī.

1495. Diñleñüz kim yine ol ḥayru'l-enām
Tİfliken ḳılan kerāmātın tamām

1496. Gerçi baھr-ı mu^c cizāta yok kenār
Bilür anıancaھ ehl-i i^c tibār

1497. Līkin iy dil-teşne-i baھr-ı 'azīm (41b)
Cür^c asından şunalum oluñ selīm

1498. 'Ātike ḳılmış rivāyet kim şahīh
'Ammetesi Muṣṭafā'nuñ iy melīh

1499. Faھr-ı 'ālem töğdüği gice yakīn
Kırk er oğlan Ka^cbe'de töğdi hemīn

1500. Șoñra ḥaşşı oldılar Peygamberüñ
Yidisi illā alaşdı anlaruñ

1501. Hem yakīn konşularıydı bu yidi
Her birisi hem-sır u hem-rāzıdı

1502. Bunlara söylerdi hikmet sözlerin
Keşf iderdi dahı ma' nî yüzlerin
1503. Biş yaşında idi ancak ol Resûl
Geldi bunlarla evime bir gün ol
1504. Oturup pes bu yidi yârânile
Anlara söyler niçe ihsânille
1505. Anda bir hürma ağacı varındı
Kurumışdı çok zamân bî-bârındı
1506. Ol ağaç dibinde oturdı pes ol
Didiler yârânı k'iy şâhib-uşûl
1507. İşbu hürma ağacı yaşarsa hem
Virse hürma olsa lutf-i Zi'l-minen
1508. Gerçi ister gönlümüz anı 'aceb
Kırı ağaç hem degül vaqt-i ruṭab
1509. Anlara didi Resûl-i bahtiyâr
N'ola bu ağaç virirse berg ü bâr
1510. Rabbümüz Kâdir k'anı iżhâr ide
Varı yok u yokdan hem var ide
1511. Bunu diyüp kıldı naħle iltifât
Tuṭağın depretdi Fahr-i kâyinât
1512. Dahı didi 'Ātike kim ġurfeden
Gözedürdüm her ne işler olsa ben
1513. Zîra 'Abdü'l Muṭṭalib ensâbına
Anı ismarlardı her aħbâbına
1514. Kim ne kılur dahı n'eyler ol Resûl
Cümlesi târîħ içün yazılsun ol
1515. Pes yüzün dergâha ḥutdî Muṣṭafâ
Anlayımadum sözün k'itdi şenâ
1516. Anı gördüm ki hem-ān-dem ol ağaç
Yaşarup budaqlanup bî-i' vicâc (42a)
1517. Oldı salkımları yabrağlandı hep
Evvelâ büsri yitişdi şoñ ruṭab

1518. Ol Resūl'üñ üstine döküldi hem
Yidi oğlancuklar andan bīş ü kem
1519. ‘Ātīke i‘ cāz-ı naḥli gördi çün
Varup ayağına sürdi pes yüzin
1520. Ğarķ idüp deryā-yı hayret hem anı
Na‘ ta āğāz eyleyüp didi bunı

Kaşide Der-Na‘t-ı Muṣṭafā ‘Aleyhi’s-Selām.

1521. Zihī kerāmet-i kübrā zihī bu ḥadr-ı cemīl
Kemāl-i şanına lāyik durur ki virdi Celīl
1522. Yanardı mihri sipihrüñ yüzüñdeki nūruñdan
Anuñçun itdi seḥābı Ḥaḳ üzərəne ẓalīl
1523. İrişdi şemme-i cūduñ pes oldı berd-i selām
Olup behişt-i cinānı şerār-ı nār-ı Ḥalīl
1524. Ne sūdı ola ḥasūduñ ne ‘ illeti dostuñ
Ki “lā-yesūdu ḥasūdūn ve le’l-ḥalīl ‘alīl”
1525. Ne lāyik ola bu cānum yoluña olsa fidā
Ne diyebilem anı ben k’odur aḳall-i ḳalīl
1526. Ḥadūñ şu‘ā‘ı senüñçün dü-kevne virdi zīyā
Çeker yüzine güneş ebri olmaya ki ḥacīl
1527. Yüzüñden irdi behiştə kemālile şeref
Sözüñle buldı leṭāfet o mā-ı selsebīl
1528. Görüp bu ḳaddūni Ṭübā pes oldı ser-nigūn
Revān-ı nāzenīnūñe oldı selsebīl sebīl
1529. İderse meyli görüp Sidre müntehā ḳaddūñ
N’ola ki dindi çü “el-cins ile’l-cins yemīl”
1530. Ruḥuñ gören didi “ve’l-fecr”i çünkim eş-ṣalāh
Şaçuñ gören didi “ve’l-leyl”i pes hem er-rahīl
1531. Olan vişāliñe ḳurbān olur şehīd ebed
Hemīşe yoluña cānum pes olsa n’ola ḳatīl

Mesnevî.

1532. 'Ātike didi hem iy Faḥr-ı cihān
Ne 'aceb i^c cāz gösterdūn 'ayān
1533. Kimse hergiz itdi mi yā ide mi (42b)
Yā ḥabībī işbu sırr-ı a^c ẓamī
1534. Pes buyurdu luṭf idüp ol ḥoş-kelām
Müşkil işler Haḳḳ'a āsāndur tamām
1535. On sekiz biñ 'ālemi var eyledi
Yoḳiken her birin ıżhār eyledi
1536. İtdi bunlardan mufaḍḍal beni var
N'ola pes kılsa du^c āmī i^c tibār
1537. Düşdi Mekke şehrine hem bu ḥaber
K'itdi Aḥmed yine bir mu^c ciz-eṣer
1538. Er ü 'avrāt ḫalmadı kim geldiler
Ol 'aceb naḥli temāşā ḳıldılar
1539. Yıdiler götürdüler ḥurmasını
Buldılar çün merd-i Haḳ na^c māsını
1540. Andan artuk Ka^c be'de yoğdı hem
Şöyle kim ḥurma ağaçtı bīş ü kem
1541. Ol dahı niçe zamānidı yakīn
Berg ü bārı yok ḫurumışdı hemīn
1542. Mu^c cizātı baḥrına yokdur kenār
Sāḥil-i ḥikmetde yoklañ rūzīgār
1543. Eyyühe'l- uşşāķu iṣrāķa'l-vefā
Sellimū şallū cemāle'l-Muṣṭafā
1544. Ḥudā k'ol kişiye çok 'izzet itsün
Vişālīcün diye Haḳ rahmet itsün

Der-Mezemmet-i Ebī Leheb-i bī-Edeb.

1545. Cün ḥalāyık gördüler naḥli tamām
K'oldı zāhir mu^c cize mā-lā-kelām

1546. Cān u dilden sevdiler ol Aḥmed'i
Dil sarayına o şāh-ı sermedi
1547. Kalmadı bir kimse kim ḥubb itdi hep
İtdi buğz illā ki mel' ūn Bū Leheb
1548. Hem ḥased kılup diridi ol la' īn
Gördüğünce ol Kureyş uluların
1549. Gördüñüz mi kardeşüm oğlını siz
Bildiñiz mi her ne kim fi' lini siz
1550. Kim ne siḥr ider ki ḥakkında satīḥ
Dahı zerkā kim dimişlerdi şarīḥ
1551. Cümlesi girçek olısar anlaruň (43a)
Sözleri bir bir geliser anlaruň
1552. Başuňuz dermānin eyleň pes hemīn
Kim yakīn iħrāc idiser yiñi dīn
1553. Bu ḥasedden bir gün ol bed-baht ḥar
İtdi bir mel' ūnluk diñleň ḥaber
1554. Ka' be'de döşerdi Şeybe bir bisāṭ
Kim olup bayram hem yevmü'n-neşāṭ
1555. Yılda bir dīvāni olurdu 'acīb
Halq a ḥük̄m iderdi ol şāh-ı mehīb
1556. Ol gün anda cem' olup etrāfdan
Esfel ü evsaṭ dahı eṣrāfdan
1557. Olurdı mecmā'-ı 'alī o gün
Gelmek ü gitmek sañasın bir düğün
1558. İttifāk ol gün gicesiydi yakīn
Ol Resūl uyurdı uyandı hemīn
1559. Didi yā ümmī nedür bu ḡulgule
Didi iy oğlum fidāñem şad dile
1560. Ceddüñün var bir bisāṭı kim şabāḥ
Döşenüp cümle gelür ehl-i bītāḥ

1561. Ol bisātı çün temāşā eyleyüp
Pes giderler yine budur rūz-ı hūb
1562. Cün sabāh oldu Āmine Aḥmed'i
Ol dü-kevnüñ pādişāh-ı sermedi
1563. Tarayup saçın o çeşm-i ḥabherin
Sürmeleyüp geydürüp hem ṭonların
1564. Koşdı kullıkcısı reyhānile hem
Ceddine gönderdi pes iy muhteşem
1565. Ol bisāta hāzır olmuşlardı hep
Şeybe'nüñ ol ṭokuz oğlu Bū Leheb
1566. Hem Muḳavvim Ḥamza ḫ Abbās u Ḫirār
Hem Ebū Ṭālib Ḥacel Ḥāriṣ de var
1567. Hem Zübeyr idi bular gelmişdi öñ
Her biri beste-kemer turmuşdı öñ
1568. Her gelenlerüñ maḳām u menzilin
Gösterürlerdi olar pes ṭurmadın
1569. Gelmemişdi dahı ḫ Abdü'l-Muṭṭalib
Aña her biri olurdı mürtekip
1570. Cün Ḥarem kapusına geldi Resūl (43b)
Luṭfile hem içeri girdi Resūl
1571. Çekilüp iki taraf oldı ḫ avām
Didiler hāzā Muḥammed iy kirām
1572. Karşulayup anı Bū Ṭālib hemīn
Çık bisāt üzre otur didi yakın
1573. Vardı ḫ Abdü'l-Muṭṭalib yirinde cün
Şanki bir ḥurşiddür kıldı sükün
1574. Her yıl ol meclis temāşasına ḥalk
Cem' olurdı ḥayli na' māsına ḥalk
1575. Bu yıl oldı cün temāşā-yı cemāl
Gördiler pes bir ḫ izār-ı zū-delāl
1576. Hayret alup her birinüñ ḫ aklını
Unudup kendüyi bilmez fi' lini

1577. Nisvet-i Yūsuf gibi hep bī-haber
Didiler hāşā “mā-hāzā beşer”
1578. Gaş olup her biri anuñ rūyına
Zehreler ṭoğrandı eller yirine
1579. Na‘ ralar ayyūka çıktı lā-cerem
Zemzemeyle ṭoldı ol şahن-ı Harem
1580. Her biri na‘tına āğāz eyledi
Bu hevāya sāzı şehnāz eyledi

Şi‘r.

1581. Eyā iy ṭal‘ atı mehtāb ne burcdnan eyledüñ pertāb
Nedür bu nūr-ı pür-i‘cāz ki āfākī ķılur pür-tāb
1582. Özüñ nūr-ı muṭahhar hem yüzüñ hūrşid-i enver hem
Sözüñ pes āb-ı Kevşer hem ki andan teşne-dil sīr-āb
1583. Ruḥuñdan “ve’ḍ-ḍuhā” azher saçuñ “ve’l-leyl” ider ezber
Lebüñden şarf olup gevher ķılur lū'lü dişüñ i‘rāb
1584. Kaşuñ ṭuğrası ḡarrası çeküpdür kendüye nāsi
Çü hükminden degül nāsi ider her emrini īcāb
1585. Degül hüsüñ k’ola şānī ne bel ḡayrūñ k’ola şānī
Ki sensin nūr-ı Sübħānī ki luṭf itmiş saña Vehhāb
1586. Bu hilmüñ luṭf idüp iy şāh ider İbrāhīm’i evvāh
Hoş-elħānuñ olup dil-ħāh ider Dāvūd’ı pes evvāb
1587. İder her bār-ı gül-zār-ı ‘izāri Bārī pür-bārī
Anuñçün bülbülüñ zārı ki dinmez rūz u şeb bī-ħāb
1588. Tūyi ān ‘arş-ı a‘lā-rā be-pervāzī pes iy ḡarrā
Ki sübħāne’lleżī esrā be-dīn ma‘nī ḥonəd iṣrāb
1589. Vişāliñ ‘idine ķurbān ķamu insān olur her ān
Ne ān bu cān olup bī-cān ki hūnı olmaya seylāb

Mesnevî.

1590. Cün oturdu ceddi yirine Resûl
Gördi anı Bû Leheb bed-baht gûl
1591. İçine toldı gażab nârı hemîn
Turdı kendin öldürür el-ħaġaq yaķin
1592. Ol Ebû Cehl atasıyla anda hem
Gaybetine başladilar pür-elem
1593. Didiler bu ḥıflı gör kim şimdiden
Koparup fitne olur ħalqa miħen
1594. Bu yetimi zikr iderler hâss u 'ām
Kılısar bu çok hasāretler tamām
1595. Pes gażabdan Bû Leheb turup hemîn
Ellerin tutup Resûl'üñ ol la'ın
1596. Kaldurup atdı döşekden ilerü
Didi hey ne bī-edeb sin var yürü
1597. Şimdi pes şanur seni işbu 'avām
K'ola peygamber Ɂopasın müstedām
1598. Ol atamuñdur ki ahmaqlık hemān
Seni medħ eyler kamuya her zamān
1599. Bilmez anı kim seni ol neydüğüñ
Sen ho bilmezsin turup oturduğuñ
1600. Gördi bu ħaliçün ol ḥıflı reşîd
Gözleri yaşıle toldı bī-ümîd
1601. Gör ki her Ɂâlim elinde ol ḥabîb
Kim neler çekmişdir ol derde Ɂabîb
1602. Hażret-i Haqq'a anuñ gibi yaķin
Hîç olur mî k'oldı faħru'l-mürselîn
1603. Lîk ħuffâsuñ gözü görmez güneş
Zâhir oldukça güneş olur cü gaş
1604. İster ol kâfir k'edeb ta' lîm ide
Müctebâ-yı Haqq'a sey' teħħim ide

1605. Bilmez ol ahmaç cihānda k’ol Ḥabīb
Cümle-i āfākadur kāmil edīb
1606. Cün gözü yaşın muğarrebler görüp
Dergāh-ı a‘ lāya pes yüzler sürüp
1607. Didiler kim yā Ȅlāhī yā Mu‘īn (44b)
Anı k’itdūn “raḥmeten li’l-‘ālemīn”
1608. Anı hem կılduñ ulü'l-‘azm enbiyā
Eşref-i Ȅhalķ itdūn iy Bārī Ḥudā
1609. Bu şereflerle niçündür bir la‘īn
Anı pes rencīde ide iy Mu‘īn
1610. Anlara irdi hīṭāb-ı müsteṭāb
İy meleklerüm size budur cevāb
1611. Ben ‘Alīmem ‘ilmüme yok ḥadd ü ‘ad
Bendenirişür կamuya her meded
1612. Ben k’āña virdüm edeb hem ‘ilm ü Ȅilm
Şoñra bilinür ki kimdür zī-‘ilim
1613. Degse it deryāya olmazdur necis
Kelb urup kārvān geçer olmaya his
1614. Bildürem anlara anı k’ol Ḥabīb
İçlerinde կopusar ‘alī Ȅhasīb
1615. İşiginde niçe şeh derbān ola
Kim ulu şāhib-kırān sultān ola
1616. Aña Kur’ān-ı ‘Azīm idem ‘aṭā
Okuya ol it içün “tebbet yedā”
1617. Dahı ağlarken Muhammed ceddi hem
Geldi gördü ol Resûl-i muhterem
1618. Kuri yirde oturup mahzūn u zār
Hem o nergis gözlerinden yaş akar
1619. Başına tar oldı dünyā ‘ālemi
Kalmadı ārāmı pes didi hemī

1620. Bu ne hâletdür ki Ahmed zâr olur
Gül yüzünden hod cihân gülzâr olur

1621. Didiler pes aña iy şâh-i Harem
Çünkü geldükde bu mihr-i muhterem

1622. İttifâk oturdu yiründe şehâ
İstemedi Bû Leheb kılup haṭâ

1623. Kaldırup atdı anı kılup hased
Nûrı bu mihrûn gözine oldı sed

1624. İşidicek bunı aldı bir ‘aşâ
Başıra başıra urdı bî-riyâ

1625. İki yarıldı ol itiñ başı çün
Akıldı kanı hem gözünden yaşı çün

1626. Ulular araya düsdiler yakın (45a)
Pes elinden aldılar anı hemîn

1627. Döndi ‘Abdü'l-Muṭṭalib kılup hûcûm
Kalduruñ didi bisâti pûr-ğumûm

1628. Kim bugün kılmam hûkûmet hem kažâ
Çün bu mel'ûn itdi fi‘l-i nâ-sezâ

1629. Şâhid oluñ Bû Leheb'den fâriğam
Dahı bîzâr oldum iy ehl-i Harem

1630. Hem oğullarum aña kardeş dimeñ
Ol la‘îmile dahı yimek yimeñ

1631. Hep gelen cümle cemâ‘at ol ite
Sögdiler âgâz idüp hem la‘ nete

1632. Çün edebsüzlilikler itdi ol la‘în
Pesirişdi cümleye nekbet hemîn

1633. Bî-edeb kendüyi bed kılmaz hemâñ
‘Âleme âteş bıraqur bî-gümân

1634. Pes ne alduñ kışşa-i pûr-hışsedен
Ağlamasa tıfl şunulmaz leben

1635. Çün bu deryâ-yı kelâma yok nefâd
Âhir it va'llâhu a‘lem bi'r-resâd

1636. Eyyühe'l-'uşşāķu iṣrāķa'l-vefā
Sellimū şallū cemāle'l-Muṣṭafā
1637. Ḥudā k'ol kişiye çok 'izzet itsün
Vişālīçün diye Haḳ rāḥmet itsün

Be-Mu'allim Dāden-i Hażret-i Resūlu'llāh 'Aleyhi's-Selām.

1638. Cün yidi yaşına irdi Muṣṭafā
İndi yire şanki ḥūrṣid-i semā
1639. Oldı pür-ādāb u kāmil ḥoş-fi'āl
Her gōnülde hem o marzıyyu'l-hışāl
1640. Şeybetü'l-Ḥamđ'e didi ba'żı refik
Çünkü bu maḥbūba sen olduñ şefik
1641. Gerçi kim pürdür kemālātile ol
Dürc-i sırda derc-i ḥālātile ol
1642. Okumadı līk yazu yazmadı
Virelüm gel mektebe ol Aḥmed'i
1643. Cünkım itdiler taşavvur cem' olup
Vireler ta'lime anı pes turup
1644. Bir mu'allim varidi gāyet laṭīf
Aña iltürlerdi oğlun her şerīf
1645. Zū-fünūnidı be-ġāyet müstetāb
Okumışdı daḥlı hem münzel kitāb
1646. Ḥüb ḥaṭṭātidi pes ol muḥterem (45b)
İ'tibār itmişdi aña ehl-i Ḥarem
1647. Bir kaç oğıyla o Şeybe Aḥmed'i
Ol sirāc-ı dīn ü nūr-ı sermedi
1648. Cün iletdi ol mu'allim yanına
Şan k'anus cānlar katıldı cānnıa
1649. Anlara çok dürlü ta'zīm eyledi
'Izzet idüp ḥaylī tekrīm eyledi

1650. Didi Şeybe eyle ta'lim Aḥmed'e
Şanma kim ol zaḥmetüñ žāyi'c gide
1651. Çünkü 'Abdü'l-Muṭṭalib қıldı vedāc
Kaldı Aḥmed hāceyile bī-nizāc
1652. İbtidā pes hāce yazdı bī-saķīm
Saṭr-ı bismi'llāhi'r-Raḥmāni'r-Raḥīm
1653. Altına yazdı ḥurūfi bi't-tamām
Arża қıldı Aḥmed'e pes ol hümām
1654. Didi daḥı kim gerekdür her dile
Diye pes evvel ḥaḳīḳat besmele
1655. Yā Muḥammed eyle hem sen daḥı yād
K'olmayasın 'ilm ü hikmetden çü yad
1656. Pes ḥurūfa eyle şoñra ibtidā
Bu durur üslüb-ı ta'lim-i sezā
1657. Didi luṭf idüp bilürsin müstaķīm
Hūb bismi'llāhi'r-Raḥmāni'r-Raḥīm
1658. Līk iy hāce nedür ma'nası di
Kim aşıl ma'nā gereklidür didi
1659. Ol mu'allim didi kim geldüñ henüz
Ne bilüp fehm idesin şimdi ne söz
1660. Aña didi pes Resūl-i muhterem
Okumazam ma'nisin ger bilmeyem
1661. Қatı söyledi mu'allim қakıldı
Anı bilmez kendüye kim neyledi
1662. Bilmezidi ma'nisin zīrā ki o
Bilmedüğine kişi olur 'adū
1663. Pes rakīku'l-ḳalbidi ġāyet ḥabīb
Hem seri' ü'd-dem' idi kim ol ḥasīb
1664. Yırmırup yaşardı çeşm-i 'abheri
Pes bu ḥāl içreyken ol dīn serveri
1665. Ātike ḥātūn gelürdi ittifāk
Yolu uğradı oraya bī-ṣikāk

(46a)

1666. Gördi oturur Resūl'i pür-melāl
Cānına od düşdi fi'l-hāl oldu lāl
1667. Didi hāşā yā ḥabībī kim saña
Ola ġamlar hem melāletler sezā
1668. Aşlı n'oldı bu melālüñ cān-ı men
Gel ḥaber vir k'ola ḳalbüm mü'temen
1669. Didi hāce mā-cerāyı aña pes
‘Ātike turmadı anda bir nefes
1670. Geldi pür-ġam didi n'olduñ iy ata
K'olmaya sende firāsetden ki tā
1671. Viresin ta'lim-i 'ilme Ahmet'i
Bilmedüñ mi daḥı fażlin sermedi
1672. Görmedüñ mi sen o mevlüd gicesi
Çoḳ ‘alāmetler kim oldu niçesi
1673. Kātreden deryā ne kesb itsün didüñ
Zerreden Sīnā ne ḡaṣb itsün didüñ
1674. Olsa Eflāṭun ki ḥikmetde bir er
Ṭıfl-ı ebcedden ta' allüm mi ider
1675. Saña lāyiķ mī bu 'izz ü cāh ile
‘Ālimi teslīm idesin cāhile
1676. Gel ki varup göresin ol Ahmet'üñ
Baḥsini hāceyle şāh-ı sermedüñ
1677. Seybe hem oğlu Ebū Ṭālib hemān
‘Ātikeyle oldilar yola revān
1678. Geldiler vaqtā ki hāce yanına
Şorup irdiler ḥaber pāyānına
1679. Didi pes iy hāce niçün görsemi
Dimeyesin besmele ma' nāsını
1680. Didi ma' nā bilmem ammā ol ḳadar
Bilürem ki Ḥaḳḳ adidur mu' teber

1681. Didi Şeybe Ahmed'e k'iy nûr-ı Haḳ
Sen bilür misin bilürseñ vir sebaḳ
1682. Pes buyurdu Muṣṭafā ol dem na^c am
Bilürem ma^c nâsın anuñ bîş ü kem
1683. Kim be-ḥaḳḳ-ı Haḳ ki şâhen-şâhdur
Bâ-i bismi'llâh birru'llâhdur
1684. "Sîn"ı sırrı "mîm"ı milkidür ebed (46b)
İsm-i Zâtı lafżatu'llâh hem i ced
1685. Dahı hem müstecmi^c-i esmâ durur
Gayra ism olmaz kim ol hükmî budur
1686. İsm-i vaşfidur o Raḥmân hem Raḥîm
İsm-i na^c tidur o ȝâtuñ iy Ḥakîm
1687. Gayra bunlar dahı vaşf-ı müşterek
Olsa câyizdür didi pes itme şek
1688. Eyledi tefsîr ancak bu ḳadar
K'oldı idrâkince anlara haber
1689. Gerçi ma^c nâ bî-kerândur sen sen ol
Kellimi'n-nâs 'alâ-ḳaderi'l-'ukûl
1690. Çünkü 'Abdü'l-Muṭṭâlib gördü ani
Vaşfa gelmez fazlı kim virmiş Ḡanî
1691. Eyledi deryâ-yı hayret ani ḡark
Zevkî tahtı fevkî itdirdmedi fark
1692. Pes elin alup Resûl'üñ ol emîr
Bî-nihâyet i^c tîzâr itdi o pîr
1693. K'iy oğul taḥṣîlüñ olmış hâşîluñ
İrmış ol ma^c lûma 'ilm-i fâżîluñ
1694. Bilmezüz anuñcun iy şâhib-kemâl
Kîlîruz ancak seni rencîde-hâl
1695. İy oğul bu 'aḳl u bu şânuñ senüñ
Vaşfa gelmez luṭf-ı iż^c ānuñ senüñ
1696. İşidilmedi görülmeli dahı
Bu fesâḥatlarla akrânuñ senüñ

1697. Hoş hışāl u bu ma^c ārif kim saña
Eylemiş taħṣiš Sübħān'uñ senüñ

1698. Niçe hikmet zāhir itdün şimdiden
Giderek n'ola o dīvānuñ senüñ

1699. Her kim iriše Višālūñ 'īdine
Olalar cānile ķurbānuñ senüñ

1700. Niçe yüz dürlü 'özürler iderek
Aluban gitdiler anı tutma şek

1701. Bu ḥaber de oldı meşhūr-ı cihān
Ulular ķatında söylendi 'ayān

1702. Kim virilüp mektebe ol Muştāfā
Eylemiş ḥāceyle bahş ol pür-vefā

1703. Niçe vechile pes ilzām eylemiş
Dürlü ma^c nālarla iķħām eylemiş (47a)

1704. Cün şeref burcında ol şemsü'd-düçā
İtdi ħalkuñ çeşm ü rūyında dü-cā

1705. Her cihetden oldı mahbūbu'l-kulub
Mā-ħaşaħ meşhūr-ı āfāk oldı ħub

1706. Hürmeti mihri cü buldı irtifā'
Düşdi ḥavf ehl-i Kureyş'e bī-nizā'

1707. Çok hazerler kılur oldılar olar
Gördiler pes anı ħaylī mu^c teber

1708. Ol Kureyş eṭfāline hem ol Ḥabīb
İħtilāt itmezdi aşlā ol meħib

1709. Kendiye maħsūs olan yārānile
Oturup tururdı hoş erkānile

1710. Ma^c rifetler söyleridi anlara
Çok edeb ta^c līm iderdi anlara

1711. Oldı her vechile ol 'ālī-nihād
Hāsılı Allāhu a^c lem bi's-sedād

-
1712. Bu dahı ol Ahmed'üñ evşafıdur
Bu nedür kim Hakk anuñ vaşşafıdur
1713. Çünkü na' ti bahrına yoķdur kenār
Sâhil-i hayretde yoķlañ rûzigâr
1714. Eyyühe'l-üşşâku işrâka'l-cemâl
Sellimû şallû 'alâ-şemsi'l-kemâl
1715. Hudâ k'ol kişiye çok 'izzet itsün
Vişâlıçün diye Haķ raḥmet itsün